QUAESTIONES PLATONICAE.

DISSERTATIO INAUGURALIS

QUAM

AD SUMMOS IN PHILOSOPHIA HONORES

AB AMPLISSIMO PHILOSOPHORUM ORDINE

ACADEMIAE WILHELMAE ARGENTINENSIS

RITE IMPETRANDOS

SCRIPSIT

ALPHONSUS SCHAEFFER

ALSATA.

ARGENTORATI

EX OFFICINA „STR. N. N.“, olim H. L. KAYSER.

MDCCCXCVIII.

Von der philosophischen Fakultät genehmigt am 31. Juli 1897.

BRUNONI KEIL

PRAECEPTORI CARISSIMO

SACRUM.

Lachmanni rationem in re critica factitanda apparatum criticum quam simplicissimum reddendi Bekkerus in Platonis verbis recensendis ita secutus est, ut, cum fere septuaginta septem Platonis codices contulisset, in primis Thrasylli, quae dicuntur, sex tetralogiis magis magisque Bodleianum primo loco collocaret. Qui insecuti sunt critici Turicenses et K. F. Hermannus ex illo numero codicum optimos solos in Platonis textu constituendo adhibuerunt. Ducem habuerunt in primis sex tetralogiis Bodleianum sive Clarkianum (𝔄), in octava et nona tetralogia Parisinum 1807 (A) continentem octavam et nonam tetralogiam, quibus accedunt 'definitiones' atque septem spurii dialogi. Septima tetralogia quoniam his libris non continetur, ad auctoritatem codicum deteriorum, qui dicuntur, constituenda erat.

Hanc recensendi legem sua auctoritate sancire studuit Cobetus[1]), nec perdidit operam: persuasit novissimo Platonis editori. Etenim ante hos viginti tres annos qui Platonis opera edere coepit, Schanzius Bodleiano potissimum duce verba scriptoris recensenda esse contendit[2]). In primis dialogis, quos edidit, huic libro egregio quasi comites addidit Crusianum sive Tubingensem (Schanzii C = Bekkeri 𝔗) et Vaticanum 225.226 ΔΘ.

---

[1]) Mnemosynae vol. IX p. 337: „si quid ex reliquis testibus hic illic profertur boni in iis locis, ubi meliores titubant aut hallicinantur, debetur vera lectio non fidelioribus libris antiquis, olim deperditis, unde illi manaverunt, sed sollerti coniecturae et felici emendationi."

[2]) Nov. comment. Plat. 1871. Studien zu Plato 1874.

Huic adversati sunt Jordanus[1]) et Wohlrabius[2]) omniumque nostrorum codicum duas classes distinguendas esse edixerunt, alteram meliorem (α), alteram deteriorem (β), ad quas accedere putant tertiam ex duabus illis mixtam. In singulis porro classibus complures librorum constituerunt familias, quas saepe lacunis inter se congruere, saepius aliis indiciis ab aliis discrepare multis locis in censum vocatis demonstraverunt. Iam insistentibus Jordano et Wohlrabio[3]) Schanzius concedere coactus est minime cum Cobeto alteram familiam utpote auctoritate plane orbam neglegendam esse, sed dignam, quae in recensendis Platonis verbis respiciatur; simul autem edixit familiam alteram corruptelis vel interpolationibus Byzantinorum temporibus ex priore natam esse, atque ita rem administravit, ut Venetum app. class. 4, 1 (Bekkeri t = Schanzii T) fontem esse omnium librorum secundae familiae demonstrare studeret[4]), cuius unius memoriam editione propagari consentaneum esse.

Sed iterum exstiterunt, qui vel novam hanc Schanzii rationem falsam esse demonstrarent, qui tribus libris 𝔄A et t usum Platonis librorum archetypum tandem se nobis proposuisse valde gloriaretur. Itaque iterum Jordano et Wohlrabio impugnantibus etiam hanc normam, ad quam Platonis verba constitui vellet, deserere coactus est Schanzius, cuius cladis causa facta est auctoritas Vindobonensis suppl. 7 in Sophista dialogo certis argumentis probata. Sed tantum aberat, ut Schanzius cladem suam libere sincereque confiteretur, ut in praefatione volumini nono praemissa devictus quasi victor cum victoribus Wohlrabio et Jordano de campo decertaret: septima enim in tetralogia cum primae familiae memoriae nec Bodleiano

---

[1]) De codicum Plat auctor. 1874. Götting. Gelehrte Anzeig. 1879. p. 36.

[2]) cf. edit. Plat. Teubner. vol. I in praef. Librorum indicem virorum doctorum, qui de rebus in Platonis libres criticis disseruerunt, edidit Wohlrabius in Fleck. Jahrb. 1887 suppl. vol. XV p. 641: Die Platohandschriften und ihre gegenseitigen Beziehungen.

[3]) Ueber die neueste Behandlung d. Platotextes. Fleck. Jahrb. 1876 vol. CXIII p. 117.

[4]) Ueber den Platocodex d. Marcus-Bibliothek app. class 4, 1. 1877.

nec Parisino tradita essent, sed una familia altera, Vindobonensem, quippe cuius lectiones cum alterius familiae non consentirent, primae classis testem habendum esse; itaque nec de tertia quadam classe cogitari posse neque infringi priorem quam edixisset sententiam, in iis dialogis, qui Bodleiano et Parisino traditi essent, nobis ipsum archetypum librorum omnium nostrorum servatum esse.

Quae cum ita sint neque Schanzius sententiam abiecerit suam, operae pretium esse nobis videtur repetere hanc quaestionem[1]) atque nova via ad rem diiudicandam procedere, ut novis argumentis Schanzii refutetur opinio. In alterum igitur fontem, qui praebet textum Platonicum, testimonia dico veterum scriptorum, qui Platonis verba laudaverunt, inquiramus.

Schanzii enim opinione probata — secundam librorum familiam dico Byzantinorum aetate e prima natam esse corruptelis vel interpolationibus, cum genuinam veramque scripturam Platonis dialogorum unica prima familia nobis praeberet — necesse est ne perpaucas quidem scripturas alterius classis (β) nobis obviam fieri apud scriptores illos, qui Platonis verba attestantur. Contra si scriptores in magna parte locorum, quos contulimus, cum altera familia faciunt, re ipsa Schanzius refutatus est. Iam vero alteram familiam si ad antiquitatem ascendere invenerimus, nobis quaerendum erit, quae sit ratio, quae intercedit inter archetypum omnium librorum nostrorum — nam ad unum omnes redeunt — et inter utramque familiam. Videndum ergo nobis erit, sitne tanta antiquitate archetypus librorum, ut post eum demum libri Platonis in duas familias α et β discesserint, an ante eum familiae diversis temporibus natae sint ita, ut ex altera utra originem ducere archetypus censendus sit. Etiam de hac re locis scriptorum perpensis certius iudicare licebit.

---

[1]) Nuper etiam Wilamowitzius de hac re contra Schanzium verba fecit in recensendo Platonis Axiocho ed. Immisch, Gött. Gel. Anzeig. 1895 p. 977. Sed multos iam annos res criticae Platonis plane abiectae iacent. Recentiores, qui aliquid protulerunt, omnes ad Schanzium redeunt, qui tamen ipse iam ad eam sententiam delatus esse videtur, interposita operis edendi pausa longiore se Platoni suo maxime esse profuturum.

Testimonia autem Platonis dialogorum cum sint numero paene infinito, in dissertatiuncula hac pauca iudicavi mihi eligenda esse. At quosnam eligamus? Cum dubitari nequeat quin ei, qui Platonicae scholae addicti erant — Platonici qui dicebantur — optimos magistri libros conservaverint semperque legerint, hoc mihi proposui, ut hos potissimum scriptores adhiberem locosque ab eis e Platone laudatos cum nostris Platonis libris conferrem. Consentaneum autem est fuisse libros Platonis maxime fide dignos Athenis et Alexandriae apud Neoplatonicos, qui Platonis libris legendis et tractandis piam semper atque gratam magistri memoriam recolerent. Selegi igitur magno illorum ex numero Alexandrum Aphrodisiensem, Iamblichum, Syrianum, Proclum, Simplicium, Olympiodorum.

Rem autem ita institui, ut primum quidem scriptores eorumque locos, quoad ad rem pertinent, omnes deinceps colligerem collectosque secundum dialogos digererem, altera parte de eis, quae ex collectaneis illis efficiuntur, verba facerem. Omnes autem locos integros adferendos esse propterea e re duxi, ut lectores corrigant atque emendent, siquid minus recte in diiudicandis singulis locis temptaverim, quod iuveni mihi plus semel accidisse pro certo habeo, vel si quid humani, quod vel bono Homero condonandum esse aiunt, in tot minutiis passus sim. Confido etiam me compositis sub uno aspectu omnibus illis locis haud inutilia supplementa editionum Platonis, quae feruntur, congessisse. Scio equidem arte nostra flagitari, ut omnes dialogi Platonis respiciantur; tamen numerus restringendus mihi fuit, idque non tam mea culpa factum est quam infelici illa fortuna, qua Platonis scripta apud philologos nostrates usa sunt. Deest enim adhuc integra editio Platonis, quae quidem nomine hoc vere digna sit. Igitur ne nimis incerta moliri videremur, ad eos solos dialogos refugiendum nobis erat, quorum verba accuratius ad libros manuscriptos nunc collata habemus. Ergo tractavi dissertatione hac quos Schanzius edidit dialogos et libros 'de re publica', quorum nunc praesto est Anglorum (Jowett et Campbell) splendida editio. Praeter horum apparatus criticos, qui dicuntur, necessario mihi apparatus adhibendus erat Bekkerianus. Hic enim solus

ea librorum lectionum copia instructus est, qua ad nostram rem administrandam utique opus est; Schanzius falsis suis recensendi rationibus ita apparatum detruncavit, ut in quaestionibus de fide et auctoritate librorum Platonicorum instituendis gravissimo quoque loco eius opera destituamur. Hinc consequitur librorum notas me recepisse Bekkerianas; quod ut facerem me quoque Immischii auctoritas movit, qui Platonis libros editurus illis notis uti velle videtur [1]. In eo tantum a Bekkeri ratione discessi, quod et pro *ς et pro ς, quae ei sunt notae et vulgatae lectionis cum iis libris, quorum memoria non propriis notis singulo quoque loco significatur, consentientis et vulgatae solius, adhibui *v et v. Consensum omnium librorum notavi per P(lato). Libros autem, quos apud Stallbaumium collatos habemus, cum nunquam fere bonas lectiones praebeant neque accurate collatae sint neque omnino ullius sint momenti ad id probandum, quod spectamus, omittendos esse duxi. Denique moneo me primo loco collocavisse lectiones eas, quas veras esse iudicavi.

Editionibus scriptorum, quibus memoriae Platonicae referuntur, usus sum his:

I. Alexander Aphrodisiensis
  1) in Arist. analyt. pr. ed. Wallies
  2) in Arist. Topica ed. Wallies
  3) in Arist. Metaph. ed. Hayduck

II. Iamblichus
  1) Protrepticus ed. Pistelli
  2) De communi math. scientia ed. Festa
  3) De vita Pythag. ed. Nauck

III. Syrianus, in Arist. Metaph. edit. Berol.

IV. Proclus
  1) in Plat. Tim. ed. Schneider
  2) in Rempubl. ed. Schoell
  3) in Alcib. prim. ed. Cousin (opera inedita, 1864)
  4) in Euclid. elem. ed. Friedlein

---

[1]) cf. Philologische Studien zu Plato. 1. Heft. Axiochus. 1896. — Ceterum moneo me pro notis $c^1 d^1$, quibus Schanzius manus primas (valde recentes) foliorum libris CD (= 𝔗Π) insertorum indicavit, adhibuisse $𝔗^3Π^3$, pro notis Schanzii $c^2 d^2$, manibus eorum secundis, $𝔗^4Π^4$.

V. Simplicius
   1) in Arist. phys. ed. Diels
   2) in Arist. de caelo ed. Heiberg

VI. Olympiodorus
   1) in Alcib. prim. ed. Creuzer in Init. philos. vol. II.
   2) in Gorgiam ed. Alb. Jahnius Fleck. Jahrb. vol. XIV. suppl.
   3) in Phaedon. ed. Finckh

[VII. Priscianus ed. H. Keil: Grammatici Lat. vol. II. III.]

I.

Componuntur memoriae Platonicae.

I.

Crito.

44 B lemma ὡς ἄτοπον...Σώκρατες]: Procl. in Tim. p. 57,4. ὡς ἄτοπον Procl. Ξ𝔄²Π²*v: ἄτοπον 𝔄¹𝔗Π¹ΨDS (ὡς del. Schanzius Nov. Comment. p. 162).

II.

Phaedo.

61 C lemma οὐ μέντοι . . . εἶναι] Olymp. in Phaed. p. 1. μέντοι 𝔄𝔗Ξ alii Olymp. : μέντοι γε 𝔄²Π³ΔΦCGs μὲν v αὑτὸν 𝔄𝔗Ξ Olymp. *v : ἑαυτὸν Π³Δs.

lemma καὶ ἅμα λέγων . . . σκέλη] ibid. p. 6,26. τὰ σκέλη 𝔄𝔗(Π?) : add. ἀπὸ τῆς κλίνης ΞΠ³*v : Olymp. post σκέλη nihil exhibet.

D lemma ἀλλὰ μὴν . . . λέγω] ibid. p. 9,6. αὐτῶν P : τούτων Olymp.

lemma ἃ μὲν οὖν . . . λέγειν] ibid. p. 9,9. μὲν οὖν 𝔄𝔗Π³ alii Olymp.: μέντοι Ξv.

62 A lemma τάχα γὰρ . . . ἴσως] ibid. p. 10,1. ἀκούσαις 𝔄ΠΦCsΔ¹ Olymp. : ἀκούσαιο 𝔗Ξ*v.

lemma εἰ τοῦτο . . . ἐστι] ibid. p. 10,5 εἰ 𝔄Ξ𝔗²Π³*v Olymp. : ἢ 𝔗 : εἰς Δ¹

lemma καὶ ὁ Κέβης . . . φωνῇ] ibid. p. 10,9. ἴττω Ζεὺς Olymp. : ιττιῶ ζεὺς 𝔄𝔗 (sed τι in ras. 𝔗): εἰττίω vel ἰττίω ζεῦ *v αὑτοῦ 𝔄Ξ𝔗²*v, αὐτοῦ 𝔗¹, ἑαυτοῦ Π³Δs : αὐτὸς ἑαυτοῦ Olymp.

B ῥᾴδιος P : ῥᾴδιον Olymp. ibid. 10,19 ἐπιμελουμένους 𝔄ΞΠ³*v : ἐπιμελομένους 𝔗ΔΥL Olymp.

62 C lemma μεγάλην . . . παροῦσαν] ibid. p. 5,8.
ὁ θεὸς Ξ𝔄²Π³*v Olymp. : θεὸς 𝔄𝔗.
ὃ μὲν . . . ῥᾳδίως] ibid. p. 10,26.
μέντοι νῦν 𝔄Ξ*v : μὲν τοίνυν 𝔗Π³ΦGΓ¹ Olymp.
δὴ P : ἤδη Olymp.

D που 𝔄ΔG(Ξ) Olymp. p. 14, 6 : πω 𝔗Π³*v ἐπιμελήσεσθαι 𝔄𝔗Π³ΔΦGCs Olymp : ἐπιμελεῖσθαι Ξ*v.

E lemma ἡσθῆναι . . . πραγματεία] ibid. p. 14,12.
μοι P : μοι τέως Olymp.

63 B οὐκ ἀγανακτῶν P : μὴ ἀγ. Olymp. ibid. p. 12,9.
πιθανώτερον πρὸς ὑμᾶς 𝔄𝔗 Olymp. p. 14, 30: πρὸς ὑμᾶς πιθανώτερον ΞΠ³*v.

E lemma ἀλλ' ὑμῖν . . . ἤδη] ibid. p. 15,9.
ἤδη 𝔄𝔗ΔΠΦs Olymp. : om Ξ*v.

64 A κινδυνεύουσι...65 D γίγνεσθαι] Iambl. Protrept. p. 61, 7 — 62, 29.

B λέληθε . . . θανάτου] Olymp. in Phaed. p. 18,6.
αὐτοὺς P : τοὺς πολλοὺς Iambl. καὶ οἵου θανάτου 𝔄𝔗Π³ΦGs Iambl. Olymp. : om Ξ*v.

C τοῦτο 𝔄Ξ*v : τοῦτο τὸ 𝔗Π³ΓΦCGHs Iambl. ψυχῆς 𝔄ΞΠ²*v Jambl. : γῆς 𝔗 ἀπὸ τοῦ σώματος 𝔄𝔗ΔΠΦGI : ἀπὸ om. Ξ Iambl. Epiphan. adv. haer. II p. 655 ed. Dind. καθ' αὑτὴν 𝔄𝔗*v Iambl. : καθ' ἑαυτὴν ΞΠ³Δs.

D τούτων...σκοποῦμεν] Olymp. in Phaed. p. 19,1.
τούτων 𝔄ΞΠ³*v Olymp. : τοῦτο 𝔗¹ : τούτου 𝔗²
σίτων 𝔄𝔗Π³ΔG¹ Iambl. : σιτίων Ξ𝔄²𝔗²*v
καὶ 𝔄𝔗Π³Φs : τε καὶ 𝔄²Ξ*v Iambl. διαφερόντων ΞΠ³*v Iambl. : καὶ διαφερόντων 𝔄𝔗, sed καὶ punctis notatum in 𝔄

65 A τί δὲ . . . κτῆσιν] Olymp. in Phaed. p. 19,9.
γε δήπου 𝔄𝔗 : γέ που ΞΠ³*v Iambl. μετέχει 𝔗ΞΔΥ Iambl. : μετέχειν 𝔄Π³*v μηδὲν 𝔄𝔗Π³*v Iambl. : μὴ Ξ εἰσὶν 𝔄*v : εἰσὶ 𝔗ΞΠ³ Iambl. δὲ 𝔗Ξ*v Olymp. : δ/𝔄 : δαὶ 𝔄²Π³Φ
τὴν 𝔄𝔗ΠΞ²*v Iambl. Olymp. : om. ΞΔGHL.

65 B καὶ οἱ ποιηταὶ . . . θρυλλοῦσιν] Olymp. in Phaed. p. 23,10. ἡμῖν ἀεὶ 𝔄𝔗Π^{3}ΔGL : ἀεὶ ἡμῖν Ξ*v Iambl. Olymp.; ἀεὶ delendum videtur. θρυλοῦσιν 𝔄Δ𝔗^1 : θρυλλοῦσιν ΞΠ^{3}𝔗^2*v Iambl. Olymp.

C τότε ΞΠ^3*v Iambl. : τοῦτο 𝔄𝔗, sed τοῦ punctis circumscriptum in 𝔄 αὐτὴν τούτων μηδὲν 𝔄𝔗Ξ*v Iambl. : μηδὲν τούτων αὐτὴν ΔΠ^{3}ΦGs.

D lemma τί δὲ δὴ . . . αὐτὸ] Olymp. in Phaed. p. 24,2. δὲ 𝔗ΞΠ^3*v Olymp. : δ / 𝔄 : δαὶ 𝔄^2 τὰ τοιάδε 𝔄𝔗Ξ*v : τὰ τοιαῦτα Π^{3}G : om. Olymp. εἶναι δίκαιον 𝔄𝔗Ξ*v Olymp. : δίκαιον εἶναι Π^3 αὐτὸ 𝔄Ξ𝔗^{2}Π^3*v Olymp. : αὐτῷ 𝔗 μέντοι 𝔄𝔗 : τοι ΞΠ^{3}ΓΔΛCEGHI Olymp. p. 26,9 : τι*v Olymp. p. 24,1 : om. L.

E lemma διὰ τοῦ σώματος...θεωρεῖται] Olymp. ibid. p. 26,16. αὐτῶν τὸ ἀληθέστατον 𝔄𝔗, αὐτῶν τἀληθ. ΓΔΛΦGs : αὐτῶν ἀληθ. Π^3 : τἀληθ. αὐτῶν Ξ*v Olymp. ὃς ἂν . . . 67 B θεμιτὸν ᾖ] Iambl. Protr. 63, 6 — 65, 6. lemma μήτε ἄλλην...ἐφέλκων] Olymp. ibid. p. 26,23. ποιήσειε 𝔄^{2}Ξ*v, ποιήσειεν Π^3 Iambl. : ποιήσῃ 𝔄𝔗 μήτέ τινα 𝔄Δ𝔗Π^3 : τινα om. Ξ*v Iambl. Olymp.

66 A ἐπιχειροίη Iambl.[1]) Γ : ἐπιχειροῖ 𝔄^{1}𝔗Π^{3}ΔΥCGHs : ἐπιχειρῃ 𝔄^2 : ἐπιχειρεῖ Ξv(*v?) ξύμπαντος 𝔄𝔗Ξ*v Iambl. : παντὸς Π^3 τις καὶ 𝔄𝔗Π^{3}ΦGs : καὶ om. Ξ*v Iambl.

B ὥσπερ . . . ἡμᾶς] Olymp. in Phaed. p. 27, 7. γνησίως P : γνησίοις Iambl. (errore ad φιλοσόφοις) τοι 𝔄ΞΠ^3*v : τι Iambl. (iotacismo) : τις 𝔗 : om ΓG τις 𝔄Δ𝔗ΠΦs : om. Ξ*v Iambl. Olymp. ἐκφέρειν ἡμᾶς 𝔄𝔗ΞΔΦGs Iambl. Olymp. : ἡμᾶς ἐκφέρειν Π^3*v ἡμῶν 𝔄𝔗Π^3*v Iambl. : ἡμῖν Olymp. in Phaed. p. 27, 9 : om. Ξ τοιούτου 𝔄𝔗*v Iambl. : τοῦ τοιούτου Ξ𝔄^{2}Π^3 Olymp. in Phaed. p. 27,14 κτησώμεθα 𝔄𝔗ΠΞ*v : κτησόμεθα Φs Olymp. ibid.

---

[1]) cf. F. Blass: de Antiphonte Soph. Iamblichi auctore p. 1.

66 C ἐρώτων . . . ἐπιθυμιῶν] Olymp. ibid. p. 29,10. δὲ καὶ 𝔄Δ𝔗Π³ΦGs Plut. mor. 108 A Iambl. Olymp.: τὲ καὶ Ξ*v πολλῆς P: om. Iambl. στάσεις καὶ μάχας 𝔄𝔗Ξ*v Plut. Iambl.: μάχας καὶ στάσεις Π³.

διὰ γὰρ...γίγνονται] Olymp. in Phaed. p. 29,25. πόλεμοι 𝔄𝔗Ξ*v Plut. Iambl. Olymp.: add. ἡμῖν 𝔄²Π³ΦGs.

D πάντα ταῦτα 𝔄𝔗ΠΞΔ al. Iambl.: ταῦτα πάντα *v Plut.

E φρόνησις Iambl. (cf. 68 A), ἔστι δε φρόνησις Plut. l. c.: φρονήσεως P θάτερον P Plut. l. c.: τὰ ἕτερα Iambl. ἡ ψυχὴ ἔσται 𝔄𝔗ΠΞ*v: ἔσται ἡ ψυχὴ 𝔄²ΔΦGs Plut. l. c. Iambl.

67 A ἕως ἂν . . . ἀπολύσῃ] Olymp. in Phaed. p. 31,1. θεὸς 𝔄𝔗Π*v: θεὸς αὐτὸς 𝔄²Π² (in marg. γρ. Π²) Plut. Iambl. Olymp.: αὐτὸς ὁ θεὸς Ξ τοιούτων τε P: τε om. Plut. Iambl.

B καθαρῷ 𝔄ΠΞ*v Plut. Iambl.: καθαρὸν 𝔗, ἢ καθαρῷ supra versum add. 𝔗² ἐκεῖ ἱκανῶς 𝔄: ἐκεῖ/ἱκανῶς 𝔗Π: ἱκανῶς ἐκεῖ Ξ*v Olymp.

C παρεσκευάσθαι 𝔄Ξ𝔗²*v Olymp. in Phaed. p. 34,26: παρασκεύασθαι Π: παρασκευάσθαι//𝔗: παρασκευάσασθαι ΔΦGs.

κάθαρσις δὲ . . . D ἀπὸ σώματος] Iambl. Protr. p. 65, 7—18. δεσμῶν 𝔄𝔗ΔΦ: ἐκ δεσμῶν ΞΠ*v, sed ἐκ ex emend. Π, Iambl., idem de vita Pyth. ed. Nauck p. 187, 10: om. s ἐκ τοῦ σώματος 𝔄𝔗Π*v Iambl.: ἐκ ex emend. Ξ τοῦτό γε θάνατος 𝔄𝔗ΠΞ*v: θάνατος τοῦτό γε ΔΦGs: τοῦτο δὲ θάνατος Iambl.

D χωρισμὸς ψυχῆς Ξ*v Iambl. Stob. fl. 118,18: ψυχῆς om. 𝔄𝔗Π: add. supra versum Π², in marg. 𝔄²𝔗² σώματος 𝔄𝔗Π*v Iambl.: τοῦ σώματος Ξ, sed τοῦ punctis notatum, YL χωρισμὸς ψυχῆς Ξ*v Iambl.: ψυχῆς om. 𝔗: χωρισμὸς τῆς ψυχῆς 𝔄Π, sed τῆς punctis notatum in 𝔄 ἀπὸ σώματος 𝔄𝔗ΓΔΛΦCEGHs Iambl.: ἀπὸ τοῦ σώμ. ΠΞ*v.

67 E εἰ γὰρ . . . σώματι] Olymp. in Phaed. p. 35,26.
διαβέβληνται 𝔄𝔗Ξ*v : διαβέβληται Π corr. Π^2 Stob. Olymp. πανταχῇ 𝔄𝔗ΠΞ*v Olymp. : πανταχοῦ L.

68 C καὶ ἡ σωφροσύνη . . . 69 D ὀρθῶς] Iambl. Protr. p. 65,22—67,16.

D ἐθέλεις 𝔄𝔗ΠΓCHI Iambl. Stob. : ἐθελήσεις ΞΠ^2*v τήν γε Ξ*v Iambl. : τήν τε 𝔄𝔗ΠΔΥΕ.

οἶσθα . . . κακῶν] Olymp. in Phaed. p. 39,19.
οἶσθα 𝔄𝔗Π*v Olymp. : ᾖσθα Ξ μεγάλων 𝔄𝔗Π Stob. Iambl. Olymp. : μεγίστων Ξ*v
κακῶν 𝔄𝔗Π Iambl. Olymp. : add. εἶναι ΞΠ^2*v Stob. : τῶν μεγίστων κακῶν εἶναι in marg. 𝔄^2
κακῶν P : om. Iambl. ἄλογον 𝔄Π(𝔗?) Iambl. Stob. : ἄτοπον Ξ𝔄^{2}𝔗^2*v

E τοῦτο 𝔄𝔗Ξ*v : τούτῳ Iambl. : τούτω L : τοῦτο / Π
γέ 𝔄𝔗Π Iambl. Stob. : γέ που Ξ𝔄^2*v ὅμοιον 𝔄𝔗Π Iambl. Stob. : add. εἶναι Ξ𝔄^{2}Π^2*v

69 A τῷ P : om. Iambl.
ὦ μακάριε . . . αὐτή] Olymp. in Phaed. p. 39,26.
μὴ γὰρ 𝔄𝔗ΠΦGs Olymp. : γὰρ om. Ξ*v ἀλλαγή Π^{2}ΔΦcs Iambl. : ἀλλὰ 𝔄𝔗Π : om. Ξ𝔗^2*v Stob.
καὶ μείζω P : καὶ om. Iambl. Stob.
ἀντὶ οὗ 𝔄𝔗ΠΞ*v Iambl. : ἀνθ' ὅτου Π^2.

B πάντα ταῦτα Ξ*v Iambl. : ἅπαντα ταῦτα 𝔄𝔗Π : ταῦτα πάντα I ἀρετὴ ἡ (i. e. ᾗ) 𝔗ΠG : ἀρετὴ καὶ Δ : ἀρετὴ 𝔄Ξ*v Iambl. φρονήσεως 𝔄𝔗Π : φρονήσεως καὶ Ξ𝔄^{2}𝔗^{2}Π^2*v Iambl. ἀλλήλων Ξ𝔄^{2}𝔗^{2}Π^2*v item in marg. 𝔄^{2}Π^2 Iambl. : ἄλλων 𝔄𝔗Π ὑγιὲς Ξ𝔗^{2}Π^2*v Iambl. : add. εἶναι 𝔄𝔗Π κάθαρσίς τις 𝔄𝔗ΞΠ^2*v Iambl. : τις om. Π Stob.

C ἡ ἀνδρία (vel ἀνδρεία Ξ𝔗^{2}Π^2*v Iambl. : om. ἡ 𝔄𝔗Π.
καὶ κινδυνεύουσι...οὗτοι] Olymp. in Phaed. p. 40,11.
κινδυνεύουσι ΠΔG Iambl. Olymp. Stob. : κινδυνεύωσι H : κινδυνεύωσι 𝔄𝔗ΞΠ^2*v φαῦλοι 𝔄𝔗Π Iambl. Olymp. Stob. : add. τινὲς Ξ𝔄^{2}Π^2*v

καὶ (ante ἀτέλεστος) P : ἢ Iambl. ἀτέλεστος 𝔄ΠΞ*v Iambl. : ἀτελέστατος 𝔗.

69 D ὀρθῶς πεφιληκότες P : in πεφιληκότες desinit Iambl.

70 B βούλει...διαμυθολογῶμεν] Olymp. in Phaed. p. 43,30. βούλει P : βούλει οὖν Olymp. p. 43, 30, sed ibid. p. 105, 12 βούλει.

εἰπεῖν τινα...κωμῳδιοποιὸς] Olymp. ibid. p. 44,5. νῦν ἀκούσαντα P : συνακούσαντα Olymp. κωμῳδιοποιὸς 𝔄ΠΞ𝔗^{2}ΔΥCHΛ^{2} Olympiodori AD : κωμωδοποιὸς 𝔗*v Olympiodori cet.

C παλαιὸς...μεμνήμεθα] Olymp. ibid. p. 44,19. τις 𝔄ΠΞ*v Olymp. : om 𝔗 λόγος 𝔄𝔗ΠΞ ΓΦΥLs Olymp. p. 48, 13 Stob. : ὁ λόγος 𝔄^{2}*v Olymp. p. 44,19 λόγος 𝔄𝔗Πs : λόγος οὗτος Ξ*v Olymp. p. 44,19 et 48,13 Stob.

D μὴ τοίνυν...τοιοῦτόν τι] Olymp. ibid. p. 106,10. ῥᾷον 𝔄𝔗Π Olymp. : ῥᾴδιον Ξ*v ἴδωμεν ΦΓ Olymp. Stob. : εἰδῶμεν 𝔄𝔗ΠΞ*v ἆρ' οὑτωσὶ P : οὑτωσὶ ἄρα Olymp. πάντα 𝔄𝔗ΠΦΔsG^{1} Olymp. : ἅπαντα Ξ*v.

71 A καὶ μὴν...ἀσθενέστερον] Olymp. ibid. p. 49,18. ἰσχυροτέρου γε Ξ*v Olymp. Stob. : γε om 𝔄𝔗ΠΔΦGs.

B μείζονος...θερμαίνεσθαι] Olymp. ibid. p. 106,23. μὲν 𝔄𝔗Π : γὰρ Ξ : μὲν γὰρ ΔΦGs𝔄^{2}Π^{2} (in rasur.) Olymp. πράγματος P : om. Olymp. συγκρίνεσθαι P : τὸ συγκρ. Olymp. ψύχεσθαι P : τὸ ψύχ. Olymp. ἑκατέρου ΓΛΥCEHIL : ἐξ ἑκατέρου 𝔄𝔗Π : ἐξ ἑκατέρων ΔΦG : ἑκατέρων Ξ : ἑκατέροις Olymp.

72 D καὶ ἡμεῖς...ὁμολογοῦμεν] Olymp. ibid. p. 51,6. αὐτὰ 𝔄𝔗Π : τὰ αὐτὰ Ξ*v : om. Olymp.

E καὶ ταῖς . . . κάκιον] Olymp. ibid. p. 51,11. μέν γε 𝔄𝔗ΠΔΦGs : γε om. Ξ*v Olymp.

73 A ἀθάνατόν τι . . . εἶναι] Olymp. ibid. p. 55,20. τι ἔοικεν ἡ ψυχὴ 𝔄Ξ^{2}*v Olymp. : ἔοικέν τι ἡ ψυχὴ 𝔗Π σφόδρα P : σφόδρα γε Olymp. ibid. p. 55, 22.

73 C ἐάν τις . . . ἀκούσας] Olymp. ibid. p. 55,22. τίς τι 𝔄𝔗Π*v : τις ΞG Olymp. πρότερον 𝔄𝔗Π ΔΦGsC^{2} Olymp. : ἢ ἑτερόν 𝔗^{2} (supr. vers.) : ἕτερον Ξ*v ἢ ἰδὼν 𝔄𝔗Π^{2}*v Olymp. : τι ἰδὼν ΞΛΥC EHI : ἰδὼν ΠΓ^{1}L.

78 B οὐκοῦν . . . ἑαυτοὺς] Olymp. ibid. 58,7. ἀνερέσθαι (vel ἀνέρεσθαι) Ξ*v Olymp. : ἐρέσθαι (vel ἔρεσθαι) 𝔄Π τοῦ διασκεδάννυσθαι 𝔄𝔗Π : ἢ τὸ διασκεδάνν. 𝔗^{2} : τὸ διασκεδάνν. ΞΠ^{2}*v Olymp. ib. p. 63, 15.

79 A οὐκοῦν . . . αἴσθοιο] Olymp. ibid. p. 64,6. κἂν ἄψαιο 𝔄𝔗Π^{2}Ξ^{2}*v Olymp. : καὶ ἄψαιο Π(Ξ?).

B ὁμοιότερον . . . ξυγγενέστερον] Olymp. ibid. p. 64,18. φαῖμεν ἂν 𝔄𝔗ΠΦCs Olymp. : φαμὲν ἂν Ξ*v Theodoret. Stob.

E ὅρα δὴ . . . τῇδε] Olymp. ibid. p. 65,29. δὴ 𝔄𝔗ΠΞ*v Olymp. : δὲ ΔΦGs Stob.

82 B εἰς δέ γε . . . 84 B κακῶν] Iambl. Protr. p 67,18 — 70,9.

C ἄλλῳ ἢ ΞΠ^{2}𝔄^{2}*v Iambl. Stob. : ἀλλ' ἢ 𝔄𝔗ΠG φιλόσοφοι Ξ*v Iambl. (cf. 64 E) : φιλοσοφοῦντες 𝔄𝔗ΠΔΦGs ἀπέχονται Ξ𝔄^{2}𝔗^{2}Π^{2}*v Iambl. : ἔχονται 𝔄𝔗Π ἁπασῶν 𝔄ΠΞ*v Iambl. : πασῶν 𝔗ΔΦGs αὑτοὺς Ξ*v Iambl. : ἑαυτοὺς 𝔄𝔗Π οὔ τι 𝔄^{2}𝔗^{2}Δ al. : ὅτι 𝔄𝔗(?) : οὔτε Ξ : οὔτοι E : οὐχὶ Iambl. φιλότιμοι P : οἱ φιλ. Iambl.

D σώματι 𝔄𝔗Ξ : σώ$^{\mu\tau}$ Iambl. : σώματα Ξ𝔄^{2}*v πράττειν 𝔄ΠΞ*v Iambl. : πλάττειν 𝔗

83 C κακὸν 𝔄𝔗ΠΦCGIs : κακῶν Ξ*v Iambl. πάσχει 𝔗Ξ𝔄^{2}*v Iambl. : πάσχοι 𝔄Π ὅτι ψυχὴ 𝔄𝔗ΠΓΔGs : ὅτι ἡ ψυχὴ Ξ*v : ὅτι δὴ ψυχὴ Iambl. ἡσθῆναι ἢ λυπηθῆναι σφόδρα P : ἡσθ. σφόδρα ἢ λυπ. Iambl. ἐπί τῳ P : ἐπὶ τούτῳ Iambl. μάλιστα τοῦτο πάσχῃ P : πάσχῃ μάλιστα τοῦτο Iambl. σώματος 𝔄𝔗ΠΞ*v Iambl. : τοῦ σώματος 𝔄^{2}.

83 D ταῦτα ἀληθῆ εἶναι 𝔄Ξ*v Iambl.: ταύτη ἀληθῆ εἶναι Π: ἀληθῆ εἶναι ταῦτα 𝔗 τοῦ σώματος ἀνάπλεα 𝔄𝔗Π: ἀνάπλεα τοῦ σώματος Ξ*v Iambl.

E κόσμιοι 𝔄𝔗ΠΞ*v Iambl.: κόσμιοί τε 𝔄²Π²ΔΦGs.

84 A ἀνδρὸς φιλοσόφου 𝔄ΠΞ*v Iambl.: φιλοσόφου ἀνδρὸς 𝔗 ἐγκαταδεῖν 𝔄𝔗ΠΞ*v Iambl.: ἐπικαταδεῖν 𝔄² μεταχειριζομένην Ξ𝔗²ΔsG²v: μεταχειριζομένης 𝔄𝔗Π alii Iambl.

B οἴεται οὕτω δεῖν 𝔄𝔗Π Iambl.: οἴεται δεῖν οὕτω Ξ: οὕτως οἴεται δεῖν ΔΦGs: οἴεται δεῖν οὕτως *v δὴ 𝔄𝔗Ξ*v Iambl.: δὲ Π.

87 A ἀνατίθεμαι Olymp.: ἀντιτίθεμαι P.

92 D τοῖς διὰ...ἀλαζόσιν] Procl. in Eucl. elem. p. 192,12. διὰ P: ἐκ Procl.

97 C εἰ οὖν...ποιεῖν] Simpl. in Arist. phys. p. 308, 27. γίγνεται ἢ ἀπόλλυται P: γίνεται καὶ ἀπ. Simpl. αὐτῷ Ξ𝔄²𝔗²*v Simpl.: αὐτῶν 𝔄𝔗Π.

99 B τὸ γὰρ . . . C ἔχειν] ibid. p. 388, 22—29. μὴ διελέσθαι P: μὴ ἑλέσθαι Simpl. E, διελέσθαι Simpl. aF[1]) ἐκεῖνο 𝔄𝔗ΠΞ*v Simpl.: ἐκεῖνο ὃ 𝔄²ΓΔΦCEHILs ἄνευ οὗ 𝔄𝔗ΠΞ*v: οὗ ἄνευ (speciose dictum) Δ Simpl. aF (E om. ἄνευ) σκότει 𝔄𝔗ΠΞ*v Simpl.: σκότῳ ΦΔHGILs ὀνόματι Ξ (sed νο ex emend.) ΓACGHILE¹s² Simpl.: ὄμματι 𝔄𝔗Π*v ποιεῖ P, Simpl. aF Stobaei P²: ποιεῖν Simpl. F Stobaei FP¹ ἀέρα 𝔄𝔗ΠΞ*v Simpl.: κάτω add. ΔΦGCs.

C βέλτιστα αὐτὰ ΓH Simpl. Stobaei P: βέλτιστον αὐτὰ 𝔄𝔗ΠΞ: αὐτὰ βέλτιστα 𝔄²ΔGs: βέλτιστα αὐτοῦ 𝔗² Stobaei F τινὰ οἴονται P, Simpl. E: οἴονταί τινα Simpl. aF.

104 D αὐτῷ ἀεί τινος 𝔄𝔗ΠΞ Olymp.[2]): ἀεί τινος αὐτῷ ΓΔΦ, al. alit.

---

[1]) Deerat apud Simplic. μὴ; nam μὴ ἑλέσθαι ex διελέσθαι factum est.

[2]) Corruptum esse mihi videtur ἐναντίου αὐτῷ, quod ad sensum minime quadrat. Legendum est fortasse ἑτέρου pro ἐναντίῳ αὐτῷ. Nam quod accedit, non ei est contrarium, quod iam inest. Dicere vult philosophus: quae tria sunt, ea necessario sunt non tantum

107 D ὅσπερ 𝔄ΠΞ𝔗²r*v Procli ACDE (in Alcib. p. 340,35): ὥσπερ 𝔗 Procli B: οὗπερ L.

108 A τριόδους Olymp. in Phaed. p. 158 (cf. Dobree adv. I p. 152, Procl. in remp. p. 372 et in Gorg. 524 A): περιόδους P; fort. est scrib.: τριόδους τε καὶ περιόδους.

III.

Cratylus.

396 B δι' ὃν . . . πᾶσιν] Procl. in Tim. 96 B p. 226 δι' ὃν tΞ𝔄²*v Procl.: δι' ὃ 𝔄ΔG.

IV.

Theaetetus[1]).

173 C οὗτοι...177 B διαφέρειν] Iambl. Protr. 72,11—77,25

D ἑταιριῶν 𝔄tΔΠ: ἑταιρειῶν Ξ*v Iambl. τις t²ΛΣΥCEFH𝔟 Iambl. Clem.: τι 𝔄t(ΠΞ)*v οἶδεν οἶδεν t(ΠΞ)*v Iambl.: οἶδεν ὃ εἶδεν 𝔄 (solus).

E φέρεται 𝔄t(ΠΞ)*v: πέτεται 𝔟𝔄²t²BC Iambl.: πέταται Clem. Euseb. Theodoret. διερευνωμένη Theodoret.: ἐρευνωμένη P Iambl. Eus. Clem. τῶν ὄντων t(ΠΞ)*v Iambl.: ὧν ὄντων 𝔄: ὧν ὄντα Δ.

174 A εἷς τῶν 𝔄tΓΔΛΞΣΥ𝔟Π¹B¹F¹ Iambl.: εἷς τι τῶν ex emend. B*v ἄνω βλέποντα P: ἀναβλέποντα Iambl. ἔμπροσθεν 𝔄t(ΠΞ)*v: ὄπισθεν Iambl. t²Σ² πάντας t(Ξ)*v Iambl. Eus.: πάντα 𝔄ΠΔ¹.

B τί δὲ P: τί δὴ Iambl. διάφορον P: διαφέρον Iambl. ἢ ποιεῖν Iambl. (ci. Cobet): ποιεῖν P συγγιγνόμενος P: συγγινομένοις Iambl.

---

tria, sed etiam imparia: sed haec imparilitas non est contraria numero ternario (non ἐναντία αὐτῷ), sed τῷ ἀρτίῳ, quod supra dicitur. Numerus igitur ternarius semper continet aliud quoddam, ἑτέρου τινὸς ἰδέαν, velut etiam nix semper admittit frigus, ut calore accedente intereat: frigus autem est contrarium calori, non nivi, quae illud continet.

[1]) Cancellis saepsi librorum notas, ubi lectiones e Bekkeri silentio colligendae erant.

174 C ἑκάστῳ P : ἕκαστος Iambl. ἅτ' P : αὐτὸς Iambl. ἀβελτερίας 𝔄Δ : ἀβελτηρίας t(ΠΞ)*v Iambl. μεμελητηκέναι t(ΠΞ) al. Iambl. : μελετηκέναι 𝔄 : ἐμμεμελετηκέναι v

D συβώτην P : τῶν συβώτων Iambl. βδάλλοντα P : add. γάλα Iambl. ἀσχολίας 𝔄t(Π)*v Iambl. : σχολίας Ξ.

E πλήθει 𝔄t(ΠΞ)*v : πλήθη ΣΥ$Γ^2$ Iambl. ἀμβλὺ 𝔄tΔΛΠΣΥBCEFH𝔟Γ$Ξ^2$ Iambl. : ἀμβλὺν (Ξ)v

175 B δυναμένων Iambl. 𝔄(Π)*v : δυναμένῳ tΞΓΛΥBHE^1 ἄνω t(ΠΞ)*v Iambl. Eus. : om 𝔄Δ.

C τοῦ βασιλεὺς ΣΥ Vindob. 21 : τοῦ εἰ βασ. 𝔄t(ΠΞ)*v Iambl. τ' αὖ πολὺ (Ξ)*v Euseb. : τ'αὖ 𝔄tΔΠ : πολὺ Iambl. Eusebii FG, supra versum add. t^2. χρυσίον 𝔄tΠΔ : χρυσίον ἢ Ξ$t^2$$Π^2$ alii Iambl. : χρυσίον εἰς E v τέ τινε P : γέ τινες Iambl. κτήσασθαι $𝔄^2$*v Iambl. Euseb. : κτήσεσθαι 𝔄tΓΔΞΠΣΥFH$Λ^2$$B^2$ αὐτοῖν P : αὐτὴν Iambl. πάντων τούτων t(Ξ)*v Iambl. Euseb. : τούτων ἁπάντων 𝔄ΔΠ (cf. Phaedo 69 D).

D εἰλιγγιῶν τε (vel ἰλιγγιῶντε) ἀπὸ (vel ἀφ') ὑφηλοῦ 𝔄tΠ alii Iambl. : ἀφ' ὑψηλῶν ἰλλιγγιῶντα Γ : ἰλιγγιῶντε γὰρ ἀφ' ὑψηλοῦ Ξv οὐδὲ Iambl. : οὐ P ἐναντίως P : ἐναντίοις Iambl. τραφεῖσιν ἅπασιν 𝔄ΔΠ : τραφεῖσι πᾶσι t(Ξ)*v Iambl. Euseb. καλεῖς P : καλεῖν Iambl.

E ᾧ 𝔄t^2(ΠΞ)*v : ὃ tΣΥBC : om. Iambl. ἐπισταμένου 𝔄ΔΠt : ἐπιστάμενος t^2(ΠΞ)*v : ἐπισταμένους Iambl. ὁ δ' Iambl. t^2(ΠΞ)*v : οὐδ' 𝔄t τε P : θατέρου Iambl. δὲ P : om. Iambl. λόγων 𝔄t(Π)* vIambl. : λόγον Ξ.

176 A ἀλλ' οὔτ' ... ἐξ ἀνάγκης] Simpl. in Arist. de coelo p. 359,24. 362,11 ἀπολέσθαι P Iambl. : ἀπολωλέναι Simpl. p. 362,11 (p. 359,24 ἀπολέσθαι) Theodoret. ἀγαθῷ ἀεὶ P Iambl. : ἀεὶ om. Simpl. Theodoret.

B πάνυ 𝔄Δ$Π^1$ Iambl. : πάνυ τι t(Ξ)*v Euseb. ἵνα δὴ t(Ξ)*v Iambl. : δὴ om. 𝔄𝔟$Δ^1$$Π^1$. ταῦτα μὲν t(Ξ)*v Iambl. Euseb. : μὲν om. 𝔄ΔΠ.

176 C λέγωμεν 𝔄tΓΔΠΗΒC : λέγομεν Ξ*v Iambl. τοῦτο Iambl. Theodoret. Eusebii FG : τούτου P ἡ οὐδενία (vel οὐδέναια Iambl.) 𝔟Π^2 Iambl. : ἡ om. 𝔄tΞ*v ἀνανδρία P : ἀνδρεία Iambl. δοκοῦσαι 𝔄tΞ*v : δοκοῦσι Π Iambl. καὶ σοφίαι 𝔄t^{2}Ξ*v Iambl. : σοφίαι t : σοφοὶ ΔΠ^1.

D ἔχει P : ἔχει τι Iambl.

E ἀθέου P : om. Iambl.

177 A ὁμοιοῦνται P : ὁμοιοῦντο Iambl.

B ὅτι ἂν 𝔄tΠΞ*v : ὅταν Iambl. : ὅτ' ἂν W^1)𝔟 ἐθελήσωσιν 𝔄ΠΞt^{2}*v : ἐθελήσουσιν Υ Iambl. : θελήσωσιν t : θελήσουσιν Γ : θέλουσιν 𝔟 φεύγειν 𝔄tΠΞ*v Iambl. : φυγεῖν W𝔟 μηδὲν δοκεῖν P : δοκεῖν μηδὲν Iambl.

183 D ἱππέας...προκαλούμενος] Procl. in Alc. p. 390,5. ἱππέας 𝔄tΠ*v Procl. : ἱππέα ΞΣCB corr. εἰς λόγους προκαλούμενος P : προκαλούμενος ἐς λόγους Procl.

V.

Sophista[1]).

242 D Ἰάδες . . . 243 A νεῖκός τι] Simpl. in Arist. phys. p. 50,14—23. σικελαὶ 𝔄ΔΠ Simplicii EF : σικελικαὶ tW(Ξ)*v Euseb. Simplicii a ξυνενόησαν tΞ*v Simpl. Euseb. : ξυννενοήκασιν 𝔄ΔΠ. ἀσφαλέστατον P Simpl. : ἀσφαλέστερον Euseb. δὲ post ἔχθρᾳ P Simplicii F (Euseb.) : τε Simplicii DE (om. a) γὰρ ἀεὶ P : γὰρ δὴ Simpl. (ΑΕΙ : ΔΗ) ταῦτα post ἀεὶ P : om. Simpl.

E ἓν tW(Ξ)*v Simpl. Euseb. : ὂν 𝔄ΔΠ : om. C.

243 A πολλὰ 𝔄W(ΔΠ)Γ Simpl. Euseb. : καὶ πολλὰ t(Ξ)*v αὐτὸ αὑτῷ tW(ΔΠ?)*v Simplicii DE Euseb. : αὐτὸ ἑαυτῷ C Simplicii aF : αὐτῷ αὐτὸ 𝔄

244 B Τί δὲ...245 E πλάνην] Simpl. ibid. p. 89,5—90,20. πευστέον 𝔄tΞ*v Simplicii aFD : πιστευτέον ΔΠΣ :

[1]) Cum libri gravissimi Vindob. suppl. 7 lectiones Bekkerus non noverit nec libri notam constituerit, Schanzii notam W recepi; in 'Sophista' libri memoriam ex Apelti novissima editione repetivi.

πιστέον Simplicii E ἀποκρινέσθωσαν P: ἀποκριvάσθωσαν Simplicii a: ἀποκρινέσθων Simplicii EDF καλεῖτε tW(ΞΔΠ)*v Simplicii a F: καλεῖται 𝔄C Simplicii DE.

244 C τοῦτ᾽ ᾧ Simplicii E (τοῦ ᾧ D) 𝔄tWΔΛΠΥBCEFH: τοῦτο (Ξ)*v Simplicii aF τῷ tW(ΔΠΞ)*v Simpl.: τὸ 𝔄 τό τε 𝔄ΔΠW ex emend. t Simpl.: τὸ δὲ, at τε sup. lin. add. ΛEF: τό τε γὰρ CHB^2: τὸ δὲ (Ξ)*v.

D οὐκ ἂν ἔχον tWΓΛΕΣΥF Simpl.: ἐχουκανέχον 𝔄Δ: οὐκ ἄν ἔχοι Π^2(Ξ)*v γε P: τε Simpl. v ἓν (ante ὂν) 𝔄W(ΔΠ) Simplicii a FE: om. tΓΛΣΥBCE FH(Ξ) Simplicii D τοῦ ὀνόματος 𝔄W Simpl.: τοῦτο ὀνόματος t(ΔΠΞ)*v φήσουσι τούτῳ tW*v Simpl.: θήσουσι τοῦτο 𝔄ΔΠ.

E Παρμενίδης tW(ΔΠΞ)*v Simpl.: Παρμενείδης 𝔄

ηι η

σφαίρης[1]) ΓΛCH Simpl.: σφαίρας t, σφαίρας B, σφαίρας 𝔄W(ΔΠΞ)*v βαιότερον 𝔄tWΓΥB^{1}Ξ^{2}E^2 Simpl., καιότερον Δ: βιαιότερον CHΠ^{2}B^2: βεβαιότερον (ΞΠ)*v πέλεναι 𝔄tΓΔ Simpl.: πέλειν ΞF: πέλαν W: πέλεν ΔΠΣΥBCFH: πέλει *v χρεών W(ΔΠΞ)*v Simpl.: χρεόν 𝔄t ἔχει 𝔄tWΓΔΞΥEΠ^{1}F^2 Simpl.: ἔχειν Λ*v ἔχον tΠΞ*v Simpl.: ἔχων 𝔄 πᾶσα 𝔄W*v Simpl.: πᾶσαν tΛH μέρεσι πᾶσι 𝔄t*v Simpl.: μέρεσιν ἅπασιν W

245 B λόγῳ Simplicii EF (ci. Schleiermacher): ὅλῳ λόγῳ 𝔄WΔΠ: λόγῳ ὅλῳ t(ΔΠΞ) al. Simplicii a D: ὅλῳ v φανεῖται Simpl.: φαίνεται P

C αὖ πλείω P: οὐ πλείω Simpl. ταὐτά τε ταῦτα tWΓΛΞΣΥBCFH alii Simplicii a: ταῦτα τε ταυτα 𝔄: ταῦτά τε ταυτὰ v: αὐτά τε ταῦτα Simplicii EF (αὐτὰ om. D)

D πρὸς τῷ τὸ tW(ΠΞ)*v Simpl.: πρὸς τὸ 𝔄 ὂν P: τὸ ὂν Simpl. γενομένην οὔτε οὖσαν W Simpl. γένεσιν ὡς οὖσαν 𝔄t*v ὁπόσον ἂν ᾖ P: ὁπόσον ἦν Simpl. αὐτὸ W^{2}t^2(Ξ)*v Simpl.: post

[1]) Est enim dialectus ionica apud Parm. servanda.

εἶναι ponit Γ : om. 𝔄tΔΠ¹ ἄλλα μύρια 𝔄tW*v Simpl. : ἄλλας μυρίας F

248 E Τί δὲ...249 A ἑστὸς εἶναι] ibid. p. 137,4—8.
Τί δὲ...249 B μηδαμοῦ] ibid. p. 405,30 — 406,3.
τί δὲ 𝔄ΔΠW Simpl. : τί δαὶ t*v ἑστὸς 𝔄tΔΠ¹ : ἑστὼς W(Ξ)*v Simpl.

249 A λέγομεν 𝔄W(ΔΠΞ)*v Simpl. : λέγωμεν tΓH γε ante φήσομεν 𝔄W(ΔΠΞ)*v Simpl. : τε tΣYBCEHF¹
δῆτα . . . ψυχὴν P : δὴ τὸ (vel τὸν B) . . . ψυχὴν ἔχον Procl. in Tim. p. 300, 127 B : δῆτα . . . ψυχὴν ⟨ἔχειν⟩ ci. Schleiermacher, emendatione vera inventa, cum apud Proclum verba infelici coniectura temptata sint.

B ἔμοιγε ἄλογα P : ἐμοὶ γελοῖα (ΓЄΑ = ΓЄΛ) Simpl.
δὴ καὶ 𝔄W(ΔΠΞ)*v Simpl. : καὶ infra lin. add. t : om. ΓΛΣYEHF¹ πῶς δ' οὔ post ὄντα P : om. Simpl. γοῦν W Simpl. : δ' οὖν 𝔄t*v
ἀκινήτων τε P : κινήτων Simpl.

251 A ἄνθρωπον...C ἀνευρηκέναι] Simpl. ibid. p. 100,3.
λέγομεν P : δὲ εἰμὲν (ΛЄΓΟΜЄΝ : ΔЄЄΙΜЄΝ) Simpl.
καὶ μεγέθη 𝔄ΔH Simpl. : καὶ μεγέθη t (τὰ supra) : καὶ τὰ μεγέθη W(Ξ)*v πολλὰ post αὐτὸ P : om. Simpl.

B ὅθεν γε tW(Ξ)*v Simpl. : ὅθεν τε 𝔄ΔΠ ἀντιλαβέσθαι P : ἐπιλαβέσθαι Simplicii a : εἰ λαβ. Simplicii DEF.

C τὸ μὲν P : τὸν μὲν Simpl. ἐνίοτε post ἐσπουδακόσιν P : om. Simpl. αὐτὸ post τοῦτο 𝔄t*v : om. W Simpl.

254 A τὰ γὰρ...ἀδύνατα] Procl. in Alcib. p. 336,20.
τῆς τῶν πολλῶν P : τῶν πολλῶν τῆς Procl.
θεῖον P : ἀληθὲς Procl.

256 D οὐκοῦν...μετέχει] Simpl in Arist. phys. p. 430,28.
ἐπείπερ P : εἴπερ Simpl.

258 A οὐκοῦν . . . B τοῦτο] ibid. p. 243,26.
οὖσα Simpl. : οὐσία P ἐκείνου P Simplicii DE : κἀκείνου Simplicii a F.

258 C οἶσθ' . . . 259 B οὐκ ἔστιν] ibid. p. 135,18—136,10. ἔτι ζητήσαντες P : ἐπιζητήσαντες Simplicii a DE, ἀποζητήσαντες Simplicii F αὐτὸ Ξ Simplicii DE (ci. Schleiermacher) : αὐτῷ 𝔄tW*v Simpl. a F.

D τοῦτο δαμῇ Simplicii E (μηδαμῇ E, in lac. om. F) cf. 237 A : τοῦτ' οὐδαμῇ P ἐόντα Arist. Met. 1089a4: ὄντα P Simpl. οὖν post γὰρ 𝔄tW*v Simplicii DE : om. Ξ[1] Simplicii a F ὡς ἔστι(ν) τὰ μὴ ὄντα 𝔄ΔΠW Simpl. : τὰ μὴ ὄντα ὡς ἔστιν t(Ξ)*v τοῦ μὴ ὄντος P : τοῦ ὄντος Simpl.

τὴν γὰρ . . . 259 A ἡμεῖς λέγομεν] ibid. p. 238,28.

E ἑκάστου P Simpl. p. 135 : ἕκαστον Simpl. p. 238. καὶ . . . εἰρηκέναι P] Simpl. p. 238 post τὸ μὴ ὂν : om Simpl. p. 135. γε ὦ ξένε ἀληθέστατα P : μὲν ἔδοξε τἀληθέστατα Simpl. p. 238, deest p. 135 τις P Simpl. p. 135 : om. Simpl. p. 238

259 A συμμίγνυταί τε 𝔄ΔΠW Simpl. : om. τε t(Ξ)*v διεληλυθότα P : διεληλυθότε Simpl.

B τὸ δὲ ὂν P : τὸ δὲ μὴ ὂν Simpl.

VI.

Phaedrus.

229 E γελοῖον δὴ P Procl. in Alc. p. 289,5 : γελοῖον δὲ Vindob. 80

237 B περὶ παντὸς . . . ἀνάγκη] Simpl. in Arist. phys. p. 75,4. παῖ 𝔄t(ΠΞ)*v Simpl. : om. GT[1] τοῖς μέλλουσι . . . βουλεύεσθαι P : om. Simpl. δεῖ P : om. Simpl. παντὸς 𝔄ΔΠΣDGT Simpl. : πάντως NO : ἅπαντος t(Ξ)*v ἀνάγκη 𝔄t(ΠΞ)*v Simpl.: ἀναγκαῖον Φr.

242 B ἡνίκα . . . C θεῖον] Procl. in Alc. p. 388,18. τε καὶ 𝔄t(ΠΞ)*v : μοι καὶ Φ : καὶ Procl. τὸ εἰωθὸς P Procl. : εἰωθὸς c μοι 𝔄t(ΞΠ)*v Procl. : om. ΣΦDNO

C ὃ ἂν 𝔄t(ΠΞ)*v : ἃ ἂν Procl. : ὃ H πρὶν ἂν ἀφοσιώσομαι P : om. Procl. ὥς τι 𝔄t(ΠΞ)*v : ὅτι Γ : ὥστε H : ὡς δή τι Procl.

245 C τὸ δ' ἄλλο...ζωῆς] Alex. Aphr. in Arist. anal. pr. p. 343,24. ἄλλο τι Alex : τι om. P.

εἰ γὰρ...γίγνοιτο] Simpl. in Arist. phys. p. 464,27. γίγνοιτο P: γένοιτο Simpl. γίγνοιτο P: γίνοιτο Simplicii EF: γένοιτο a.

ἐπειδὴ . . . εἶναι] Procl. in remp. p. 18,10. ἀγένητον 𝔄t(ΠΞ)*v Procl.: ἀγέννητον FGHNOC[1]Σ[2] ἀδιάφθορον t(Ξ)*v Procl.: ἄφθορον Stob. eclog. I 41,11: ἀδιάφορον 𝔄Δ[1]Π[1]ΤΓ[1] ἀνάγκη εἶναι P Procl.: εἶναι ἀνάγκη Stob. ibid.

D ἀρχῆς . . . γενήσεται] Alex. Aphr. (Simpl. in Arist. phys. p. 234,12 et 464,28) γὰρ δὴ P: δὴ om. Alex. (Simpl.) ἀπολομένης P: (ἀπολλομένης E) Simplicii F p. 234, DEF p. 464: ἀπολουμένης Simplicii aDE p. 234, a p. 464.

245 E πάντα τε...συμπεσοῦσαν] Syrian. in Arist. Metaph. p. 899b14 γένεσιν 𝔄tΔΠΛΞΣΦBCDGNOTr 𝔟F[2] Syr. Stob.: γῆν *v.

ἀθανάτου...αἰσχυνεῖται] Alex. Aphr. in Arist. Top. p. 429,14. δὲ post ἀθανάτου t(Ξ)*v Alex. Stob.: om. 𝔄ΔΠ[1]GT τοῦτον (vel τοῦτο) αὐτὸ P: τοῦτο Alex. αἰσχυνεῖται P: αἰσχύνεται Alex.

246 A οἷον...διηγήσεως] Procl. in Alcib. p. 391,34. οἷον μὲν P: οἷον γὰρ Procl. μακρᾶς P: μακρᾶς δεῖται Procl.

B ψυχὴ...γιγνομένη] Simpl. in Arist. phys. p. 1263,25. πᾶσα ἡ ψυχὴ 𝔄ΔΠ[1]GT: ἡ ψυχὴ πᾶσα t(Ξ)*v: πᾶσα ψυχὴ Π[2]NDO: ψυχὴ πᾶσα Simpl.: ψυχὴ γὰρ πᾶσα Euseb.

C τελέα...διοικεῖ] Syr. in Arist. Metaph. p. 879b21. μετεωροπορεῖ 𝔄tΓΔΛΞΠΣΦBCGH𝔟 (ε supra): μετεωροπορεῖται F: μετεωροπορεῖται Tr: μετεωροπολεῖ *v Syr.[1]) πάντα 𝔄ΔΠDGNOT Syr.: ἅπαντα t(Ξ)*v.

---

[1]) Fortasse Syrianus memoriter verba repetens -πολεῖ pro -πορεῖ scripsit, quem in errorem facillime induci potuit ex verbis, quae apud Platonem praecedunt: πάντα δὲ οὐρανὸν περιπολεῖ.

πλάττομεν . . . D συμπεφυκότα] Procl. in Tim. p. 631 πλάττομεν 𝔄tDNOF^{2}Φ^2 Procl.: πλαττόμενον ΞEF: πλαττομένου (Π)*v ἰδόντες tΓΛΞBCEHF^1*v: εἰδότες 𝔄ΔΠDGNDTF^2 Procl.

246 D τι ζῷον t(Ξ)*v: τὸ ζῷον 𝔄ΔΠ^{1}GT: τι τὸ ζῷον Procl.[1]).

E θεῖον ἅπαν Procl. in Alc. p. 324,9: ἅπαν om. P ἄρδεται Procl. ibid. p. 324,13 (cf. 251 C, B, 255 C, 276 D): αὔξεται P[2]).

247 A πολλαὶ . . . ἐπιστρέφεται] Syr. in Arist. Metaph. p. 849 b,7. εὐδαιμόνων[3]) P Syr. Dionys. Halic. de vita Dem. VI 971 ed. Reiske (εὐδαιμόνως ci. Schanzius, καὶ εὐδαιμόνων Badham).

φθόνος...χοροῦ] Alex. Aphr. in Arist. Metaph. p. 59,29. θείου χοροῦ 𝔄ΔΠΣΦDNDTrb Alex.: χοροῦ θείου ι(Ξ)*v

B ᾗ δὴ . . . μόγις] Procl. in Tim. 321 D p. 780. ᾗ δὴ τὰ Procl.[4]): ἤδη τὰ P ῥᾳδίως P: om. Procl.

C τὸν δὲ...τὸν τόπον] Simpl. in Arist. phys. p. 546,1. πω τῶν τῇδε ποιητὴς P: ποιητὴς τῶν τῇδε Simpl. ἔχει . . . λέγοντα P: om. Simpl.

οὖσα . . . νῷ] Syr. in Arist. Metaph. p. 839 a, 28. οὖσα ψυχῆς t(Ξ)*v Simpl. Syr.[5]) Procl. in Alcib. p. 386,31 ψυχῆς οὖσα GΠ^2: ψυχῇ οὖσα 𝔄ΔΠT (ψυχῆς recte del. Madwig) θεατῇ νῷ 𝔄ΔΠ^{1}GT: νῷ θεαταὶ (vel θεᾶται)[6]) Syr.: θεατῇ Simpl. Procl.: θεατὴ Clem.: θεατῇ νῷ χρῆται t(Ξ)*v ἔχει 𝔄t(ΠΞ)*v Simpl.: ἔχειν ΠNT τόπον t(Ξ)*v Simpl.: τρόπον 𝔄ΔΠ^{1}ΦGΣT.

---

[1]) τε interpolatoris videtur esse, qui duplicem lectionem $\frac{\text{τι}}{\text{τὸ}}$ verbis aptare studuit.

[2]) Fortasse ἄρδεταί τε καὶ αὔξεται.

[3]) Verissime εὐδαίμονες di dicuntur, qui beatissimam illam sedent teneant.

[4]) ᾗ δὴ iam ci. Schneider, de locis nonnullis Phaedri p. 11.

[5]) οὖσα Syr. et Procl. non exprimunt, sed ψυχῆς ita ponunt, ut οὖσα id praecessisse consentaneum sit.

[6]) Quod ad Platonis lectionem accedit.

247 D καθορᾷ μὲν . . . E οὖσαν] Syrian. in Arist. Metaph. p. 927b30 cf. 892a33.

καθορᾷ μὲν...E ὄντως] Simpl. in Arist. phys. p 546,5—8. καθορᾷ 𝔄²Π²t(Ξ)*v Syr. Simpl. : καθορῶ 𝔄ΔΠΤ αὐτὴν P Simpl. Syr. 892 : αὐτὴν τὴν Syr. 927 (interpol.)

E ἡμεῖς Syriani AH : ἡμεῖς νῦν P Simpl. : νῦν ἡμεῖς Syriani C ὂν ante ὄντως P : om. Simpl. ὄντα ὄντως 𝔄tΔΠ alii, Simplicii DEF : ὄντως ὄντα Ξv Simplicii a.

249 B χιλιοστῷ...ἀφικνεῖται] Procl. in Tim. p. 799. τῷ δὲ χιλιοστῷ P : χιλιοστῷ δὲ Procl. τε καὶ P : καὶ Procl. θέλη 𝔄tΔΠΣBCGHTb : ἐθέλη (Ξ)*v Euseb. : ἐθέλοι Procl., corrigendum ad Euseb. θηρίου βίον t(ΠΞ)*v Procl. : θηρίου βίου 𝔄 (solus, ut videtur).

VII.

Alcibiades[1]).

103 A τούτου...πεύσῃ] Procl. in Alcib. p. 368,8 οὐκ ἀνθρώπειον...ἐναντίωμα] ibid. p. 383,21. ἀνθρώπειον 𝔄Δ(Π) Procl. p. 383 : ἀνθρώπινον Procl. p. 368 t(Ξ)*v καὶ ante ὕστερον P Procl. : om. Up

---

[1]) Moneo me lectiones librorum Up, qui Procli commentarium in Alcib. continent, iis locis e Bekkeri apparatu critico adnotasse, quibus ab editione Cousiniana dissentiunt.

Multis locis Procli codices Up a Bekkero collati inter se dissentiunt vel a nostra (Cousin) Procli editione, velut : 103 A καὶ ante ὕστερον om. Up : habet Cousin; 103 B : οὐκέτι U : οὐκ p Cousin, αὐτὸ Cousin U : αὐτῷ p; 104 B ξυγγενεῖς Cousin U : συγγενεῖς p, δέῃ Cousin p : δέοι U; 104 C τε Cousin : δὲ Up; 105 A ἔχων ἃ Cousin : ἢ ἃ p : εἰ U; 105 B ὁ αὐτὸς οὗτος θεὸς p : ὁ αὐτὸς θεὸς Cousin U; 105 C ἅτε Procl. U : οὔτε p et cet.

Notandum porro apud Proclum saepius in lemmatis falsas scripturas easque a nostris Platonis libris dissentientes legi, quae aliis locis correcta leguntur. Pauca exempla licet afferre : 103 A ἀνθρώπινον p. 368,9 : ἀνθρώπειον p. 383,22; 110 B ἀδικοίη p. 508,10 : ἀδικοῖ (ἢ) p.

103 B νῦν δὲ . . . αὐτὸ] ibid. p. 393,4.
οὐκέτι P : οὐκ Procl. καὶ τὸ λοιπὸν μὴ P : μηδὲ τὸ λοιπὸν Procl. (Up καὶ τὸ λ.) αὐτὸ P Procl. αὐτῷ p.
σχεδὸν . . . πέφευγεν] ibid. p. 399,15.
οὐδεὶς ὃς P : οὐδείς ἐστιν ὃς Procl.

104 A οἴει γὰρ . . . C μεγαλοφρονεῖν] ibid. p. 407,34.
πρῶτον μὲν P : πρῶτον Procl.

B ξυγγενεῖς ΞΣΥΒFHU Procl. : συγγενεῖς 𝔄tp(Π)*v δέοι P : δέῃ Procl. οὐδὲν 𝔄ΔΠΓ² Procl. : οὐδὲ tp(Ξ)*v

C μέγα φρονεῖν 𝔄ΔΠ Olymp. in Alcib. prim. p. 36 : μεγαλοφρονεῖν t(Ξ)*v Procl.
κατὰ . . . πεφευγότων] Procl. ibid. p. 415,22.
τε P Procl. : δὲ Up ἔχων ἐλπίδα P . ἐλπίδα ἔχων Procl. αὐτὰ ταῦτ' 𝔄ΔΠ : ταὐτὰ ταῦτ' t(Ξ)U*v : ταῦτα Procl. ibid. p. 419,16 ὅπουπερ¹) Procl. : ὅπου P

D ἀκούσῃ . . . E ἂν εἴη] Procl. ibid. p. 424,36.
φῇς t(Ξ)*v : ἔφης 𝔄 solus, ut videtur εἰδέναι Procl. : εἰδέναι καὶ ἀκοῦσαι²) 𝔄(ΔΠ)v : εἰδέναι ἀκοῦσαι tΞΓΣΥΒCEHE¹

514,2 : 111 D ἄδικοι p. 533,29 : δρομικοὶ p. 534,10; 113 B τοῦ μανθάνειν p. 550,12 : μανθάνειν p. 554,35.

Idem dicendum est de Olympiodoro in Alcib. prim., velut: 110 D τοῦτο p. 93 : τοῦτό σοι p. 90; 113 B ὁ Κλεινίου om. p. 102, habet p. 103; 119 A ἑαυτοῦ p. 142 : σαυτοῦ p. 146; 120 B κεφαλῇ p. 148 : ψυχῇ p. 150; 122 B πλοῦτον p. 160 et p. 165 : πλούτους p. 165; 124 E ἄριστος p. 177 : ἄριστοι p. 180; 126 E οἴει p. 188 : οἴει ἂν p. 194; 127 E ἑαυτοῦ p. 197 : τὸ ἑαυτοῦ p. 199.

Vereor autem, ne hic illic Olympiodori lectiones attulerim ut a Platone dissentientes, quae aliis Olympiodori locis cum librorum Platonicorum lectionibus consentientes exstant.

¹) ὅπουπερ, quo vitantur graves hiatus, efficit, ut melius fluat oratio.

²) ἀκοῦσαι ex ἀκούσει vel ἀκουσομένῳ ad εἰδέναι in margine positum in textum irrepsit. 𝔄 coniunxit verba καὶ addendo, quod recensionis indicium nobis praebet. cf. ad hoc Phaedrus p. 247 C ψυχῇ οὖσα 𝔄ΔΠ. Sed de his rebus in dissertatiunculae parte altera accuratius disputabo.

104 E οὐ γὰρ P : καὶ γὰρ Procl., at emendandus e v. 38,425 ὥσπερ μόγις 𝔄t*v Procl. Prisc. Gramm. lat. vol. III p. 265 : ὥσπερ καὶ μόγις ΔΠ[1]) οὕτω μόγις καὶ hic (p. 425,3) Procl. Olymp. t(Ξ)*v : οὕτω καὶ μόγις 𝔄(ΔΠ) Procl. p. 416,37 Prisc. ibid.

ἐγὼ γὰρ . . . πείθω] Procl. ibid. p. 429,14. διῆλθον 𝔄ΔΠΥ¹ Procl. : διήλθομεν t(Ξ)*v τε καὶ 𝔄ΔΠ : καὶ t(Ξ)*v Procl.

105 A νῦν δὲ . . . διατετέλεκα] ibid. p. 434,12. διανοήματα σὰ P : διανοήματα Procl.

δοκεῖς . . . τεθνάνει] ibid. p. 435,28. εἴποι 𝔄t*v Procl. : εἴπῃ ΞΣΥBCFH ἔχων ἃ P Procl. : ἢ ἃ p, εἰ U.

ἀλλὰ νῦν . . . B ἠπείρῳ] ibid. p. 437,26. ὀλίγων ἡμερῶν 𝔄ΔΠ Procl. : ἡμερῶν ὀλίγων t(Ξ)*v

B οὖν 𝔄ΔΠ : δὲ t(Ξ)*v Procl. ἐνδείξεσθαι 𝔄ΔΠ : ἐνδείξασθαι t(Ξ)*v Procl. μέγιστον δυνήσεσθαι P : μέγιστος γενήσῃ Procl.

καὶ εἰ . . . C γεγονέναι] ibid. p. 441,1. ὁ αὐτὸς οὗτος θεὸς P : ὁ αὐτὸς θεὸς Procl.

C σε δεῖ Pp : ἔδει Procl. ἀσίαν t(Ξ)*v Procl. : ἀσίην 𝔄ΔΠ μοι δοκεῖς 𝔄tΓΔΞΠBCH Procl. : μοι δοκῇς ΣΥU : δοκεῖς μοι p*v πάντας P Procl. : πάντως U.

ὅτι μὲν . . . D εἰς σέ] ibid. p. 442,24. ἅτε P Procl. : οὔτε p εἰδὼς ὅτι P : εἰδὼς ὡς Procl. δὴ οὖν P Procl. : δ' οὖν Olymp. ibid. p. 52, sed p. 57 recte δὴ οὖν.

D διὸ 𝔄ι(Π)*v Procl. Olymp. ibid. : δι' ὅν ΞΣΥHB²C² ἐγὼ δὴ t(Ξ)*v Procl. : ἐγὼ δὲ 𝔄ΔΠ δεινομάχης tΠ Olymp. ibid. : δεινομένης 𝔄ΓΔ Procl. : δεινομαχης (ἐν superscr.) ΥBC : δεινομενάχης Ξ : δειμενάχης Σ ἐπιτεθῆναι P : ἐπιθεῖναι Procl., item p. 447,9 δύναμιν οἶμαι 𝔄ΔΠ : οἶμαι δύναμιν t(Ξ)*v Procl.

---

[1]) Dissentiunt inter se Bekkerus et Schanzius.

δ ὁ δὴ . . . E μέντοι] Procl. ibid. p. 447,17. οἶμαί με P : οἶμαι Procl. ἐλπίδας P Procl. : ἐλπίδα Olymp. ibid. p. 58.

105 E πόλει 𝔄ΔΠ : add. ἐνδείξασθαι ὅτι αὐτῇ παντὸς ἄξιος εἶ, ἐνδειξάμενος δὲ ὅτι οὐδὲν ὅτι (Procl. δὲ οὐδὲν ὅτι) οὐ παραυτίκα δυνήσεσθαι, t(Ξ)*v Procl. οὕτω κἀγὼ . . . δυνήσεσθαι P : om. Procl. ἐνδειξάμενος P : ἐνδειξαίμην Procl. παντὸς 𝔄ΔΠ Olymp. ibid. p. 58 : παντὸς μᾶλλον t(Ξ)*v : καὶ αὐτὸς μᾶλλον Procl. εἰμί σοι 𝔄ΔΠ : σοι om. t(Ξ)*v Procl. συγγενὴς οὔτ' P : συνεργός τις Procl. ἱκανὸς Procl. 𝔄(ΔΠΞ)*v : ἱκανῶς t (solus) τοῦ θεοῦ 𝔄ΔΠ Procl. Olymp. : θεοῦ t(Ξ)*v

νεωτέρῳ...106 A ἀκούσαις] Procl. ibid. p. 450,18. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ P : om. Procl. ἐφῆκε(ν) P : ἀφῆκε Procl.[1])

106 A πολύ γε . . . λέγειν] Procl. ibid. p. 452,7. γέ μοι P : γ' ἐμοὶ Procl. U αὖ 𝔄ΔΠ Olymp. : ibid. p. 58 : om. t(Ξ)*v Procl. ταῦτα P : τοιαῦτα Procl. ἔσται πλέον P : πλέον ἔσται Procl. ἔχεις P Procl. : ἔχεις τι p.

B ἆρα . . . C ἐρεῖς] Procl. ibid. p. 456,27. εἰ P : ἢ Procl. οἷός τ' P Procl. : οἷόν τ' p εἴην P Procl. : εἴη p μόνον μοι P Procl. : μοι om. Olymp. ibid. p. 60 ἐθέλῃς 𝔄ΔΠ Olymp. ibid. : ἐθελήσῃς t(Ξ)*v Procl. ἀποκρίνεσθαι 𝔄Δ : ἀποκρίνασθαι t(ΠΞ)*v Procl. Olymp. ibid.

C ἐρεῖς 𝔄ΔΠ Procl. item p. 459,28 : καὶ ἐρεῖς t(Ξ)*v τυγχάνεις P : τυγχάνοις Procl.

D οὐκοῦν . . . εἰδέναι] Procl. ibid. p. 470,32. ἃ ἄρα 𝔄ΔΠ : ἄρα ἃ t(Ξ)*v Procl.

E καὶ αὐτὸς Procl. (probandum) : καὶ ἐγὼ P σύ γε P : γε om. Procl. κατὰ μνήμην τὴν ἐμὴν 𝔄ΔΠ : τὴν om. t(Ξ)*v : τὴν ἐμὴν om. Procl. γε, οὔτε 𝔄ΔΠ :

[1]) Confundit Proclus praepositiones, ut saepe: Heusde spec. crit. p. 111 defendit ἀφῆκε; falso.

οὔτε γε t(Ξ)*v Procl. : γε om. ΓF Olymp. ibid. p. 68 μεθ' P Procl. : γε μεθ' U ἄλλων P Procl.: ἄλλου p

107 A πότερον . . . συμβουλεύσων] Procl. ibid. p. 480,15. συμβουλεύσων 𝔄t*v Procl. : συμβουλεύων ΣΥΒCH

μὰ Δι' . . . C σύμβουλον] Procl. ibid. p. 483,4. βουλεύωνται t(Ξ)*v Procl. : βουλεύονται Olymp. in Alc. pr. p. 68 : βούλωνται 𝔄ΔΠ

B συμβουλεύσει P Procl. : βουλεύσαι Olymp. ibid. p. 69. αὖ t*v : ἂν 𝔄 solus, ut videtur : om. Procl. ἄμεινον P : ἀμείνων Procl. ἢ μέγας t(Ξ)*v Procl. : καὶ μέγας 𝔄ΔΠ[1])

C βουλεύωνται t(Ξ)𝔄[2]*v Procl. : βούλωνται 𝔄ΔΠ ζητήσουσιν t(Ξ)*v Up : ζητοῦσιν 𝔄ΓΔΠ[1] Procl. τῶν 𝔄(ΠΞ)*v Olymp. ibid. p. 76 : τὸν t (solus).

108 C ἴθι . . . E ἔχω] Procl. ibid. p. 489,11. ἴθι P Olymp. ibid. p. 78 : ἴσθι Procl., hic et 490,8 δὴ P Procl. : δὲ Olymp. ibid. τίνες P Procl. : τίν' Olymp. ibid. p. 79

D τὸ βέλτιον P : βέλτιον Procl. ἐκεῖ P Procl. : καὶ p

E τὸ ἄμεινον Procl. : τῷ ἄμεινον Δ : τῷ ἀμείνονι 𝔄t(Ξ)*v πάνυ 𝔄ΔΠ : πάνυ τοι ΞFU : πάνυ τι t*v Procl.

ἀλλὰ μέντοι . . . 109 A πάνυ γε] Procl. ibid. p. 490,26. καίτοι οὐ t(Ξ)*v Procl. : καὶ τοιοῦτον 𝔄ΔΠ[1] προσποιῇ γε (Ξ)*v : Procl. : om. γε 𝔄tΔΠ : τε Γ[1] συμβουλεύεις t[2]*v Procl. : συμβουλεύσεις 𝔄tΓΔΠΞ φαίνεται 𝔄ΔΠ : φανεῖται t(Ξ)*v Procl.

109 A σκόπει . . . B πᾶν] Procl. ibid. p. 492,35. καὶ τὸ ἐν P : καὶ ἐν Procl. ἐννοῆσαι t(Ξ)*v Procl.: νοῆσαι 𝔄ΔΠ ὅ τι[2]) t(Ξ)*v Procl. : τί 𝔄ΔΠ Olymp. ibid. p. 84.

B ὅτι 𝔄(ΔΠΞ)*v Procl. : ὅτι γε tΓp : τί Olymp. ibid. ἢ ὧδε P Procl. : ἢ τὸ ὧδε Olymp. ibid. p. 85

---

[1]) Verba καὶ οὐ πλουτοῦντος (in P Procl.) del. Schanzius, nescio an non recte : cf. 104 C προσθήσω δὲ καὶ ὅτι τῶν πλουσίων.

[2]) Necessarium mihi videtur ὅ τι aeque atque id, quod proxime sequitur 109 B.

ἢ
εἰ Γ: εἰ 𝔄t*v: εἰ δὲ Procl. ἢ τὸ ἀδίκως 𝔄tΓΔΠ Procl.: ἢ ἀδίκως (Ξ)*v Olymp. ibid. γε ante διαφέρει P: om. Procl.

τί . . . C φαίνεταί γε] Procl. ibid. p. 497,18.

109 C εἰ γὰρ καὶ P Up: εἰ γὰρ Procl. τοῦτ' ci. Stephanus: ταῦτ' P Procl.[1]).

πῶς . . . Σώκρατες] Procl. ibid. p. 501,34.
εἰς διδασκάλου 𝔄(ΔΠΞ)*v Procl. Olymp. ibid. p. 87: εἰς διδασκάλους[2]) tΓF[1] ἐμὲ t(Ξ)*v Procl. Olymp. ibid. p. 88: καὶ ἐμὲ 𝔄ΔΠF

D οὐ μὰ . . . 110 B λέγω] Procl. ibid. p. 507,22.
οὐ μὰ Procl.: μὰ P

E οἴει με ἄλλως P: εἴη μὴ ἄλλως Olymp. ibid. p. 88 (corrupt.) εὑρεῖν με P: εὑρεῖν γε Procl.

110 A ἐζήτεις τε καὶ 𝔄(ΔΠΞ)*v Procl.: ἐζήτεις καὶ tΓΣYCEF γίγνωνται P Procl.: γίγνονται Olymp. in Alcib. pr. p. 89 πρὸ τοῦ t(Ξ)*v Procl.: πρὸ τούτου 𝔄ΔΠ Olymp. ibid. p. 89 μὲν τοίνυν P: μέντοι Procl.

B σοῦ 𝔄t*v: om. Σ Procl. πονηρός τε καὶ P Procl.: πονηρὸς καὶ Olymp. ibid. p. 90.

ἀλλὰ τί . . . D καὶ πόθεν] Procl. ibid. p. 514,9.

C μὰ Δί' ἀλλ' P: μὰ Δί' Procl. οὔκουν ἔχω γ' 𝔄tΓΔΠYBC: οὔκουν ἔγωγε Procl. item p. 515,18: οὐκ ἔχω γε Σ: οὔκουν ἔχω ἔγωγε p: οὐκ ἔχω ἔγωγε (Ξ)*v εὑρὼν P: εὑρεῖν Procl. (fort. tamen scribarum culpa, cf. v. 30 πότε μαθὼν ἢ πότε εὑρών).

D φαίνομαι P: φαινόμενα Procl.

ἀλλ' ἴσως . . . E πολλῶν] Procl. ibid. p. 515,37
τοῦτό σοι P Procl.: σοι om. Olymp. ibid. p. 93, sed p. 90 habet αὐτὸς P Procl.: αὐτὸ Olymp. ibid. πῶς 𝔄t*v: οὕτω πως Procl.: ὧδέ πως Γ κἀμοί P: κἀμοίγε Procl.

---

[1]) Proposuerim hoc loco: πρὸς τοῦτ' ἄρα, τί τὸ δίκαιον καὶ σὺ τοὺς λόγους ποιήσει.

[2]) Quod e praepositione pendere putaverunt scribae (errore).

110 E οὐκ εἰς ... σπουδαιότερα] Procl. ibid. p. 523,23. σπουδαίους γε P Procl.: σπουδ. τε Olymp. ibid. p. 94 καταφεύγεις t(Ξ𝔄^{2})*v Procl. Olymp. ibid.: καταφεύγει 𝔄ΔΠ δὲ 𝔄(ΔΠ)*v Procl.: δαὶ tΓΞΣΥ: τε EF αὐτὰ οἶμαι P: οἶμαι αὐτὰ Procl.: οἶμαι om. Olymp. ibid. p. 95 οἷοί τε Ξ Procl.: τε om. 𝔄t(ΔΠ)*v

οἶμαι ... 111 A διδασκάλους] Procl. ibid. p. 527,11.

111 A ἂν t(Ξ)*v Procl.: om. 𝔄ΔΠ ἐμαυτοῦ εἰπεῖν t(Ξ)*v Procl.: εἰπεῖν ἐμαυτοῦ 𝔄ΓΔΠ αὐτοὺς t(Ξ)*v Procl.: ἐμαυτοὺς 𝔄ΔΠ οὐ P: μὴ Procl.

ἀλλ' ὦ ... D ἀγαθοί] Procl. ibid. p. 529,3. ἐπαινοῖντ' ἂν [αὐτῶν] εἰς διδασκαλίαν P: ἐπαινοῖτ' ἂν αὐτῶν ἡ διδασκαλία Procl. αὐτὰ 𝔄t*v: αὐτοὺς ΥCB^{2}: αὐτῶν F: αὐτὸ Procl.

B verba τε ἀλλήλοις ... διαφέρωνται om. Procl. scribarum socordia. ἆρ' οὐ t(Ξ)*v Procl. Olymp. in Alc. p. 96: ἆρ' οὖν 𝔄ΔΠ ταὐτὰ P Procl.: ταύτην Olymp. ibid. p. 96.

C εἰς μὲν P: εἰ μὲν Procl. ἄλλα φάσκουσαι t(Ξ)*v Procl.: ἄλλαι φάσκουσι 𝔄: ἄλλα φάσκουσι ΔΠ

D τούτων γε 𝔄ΔΠ: om. γε t(Ξ)*v Procl.

οὐκοῦν εἰ μὲν ... E ἔμοι γε] Procl. ibid. p. 533,23. οὐκοῦν P: om. Procl. βουλοίμεθα 𝔄ΔΠ Procl.: βουλοίμεθ' ἂν t(Ξ)*v εἰδέναι P: μαθεῖν[1]) Procl. ἱκανὸν P: δοκεῖ Procl. βουληθεῖμεν 𝔄tΔΠ: βουληθείημεν t(Ξ)*v Procl.

τί δὲ δὴ ... 112 D εἰκός] Procl. ibid. p. 535,26. δικαίων om. t(Ξ)*v Procl.: δικαίων καὶ ἀδίκων 𝔄ΔΠ[2])

112 A ἀλλήλοις (Ξ)*v Procl.: ἄλλοις 𝔄tΔΠΓΣΥBCEF τί δὲ 𝔄ΔΠF Procl.: τί δαὶ t*v

B δικαίων τε καὶ ἀδίκων P: δικαίων καὶ ἀδ. Procl. ταύτην P: ταύτην γε Procl.

C Κορωνείᾳ P: Κορωνείᾳ συμβᾶσιν Procl. ἐν οἷς P: ὅτε Procl. Κλεινίας P: om. Procl.

---

[1]) Om. Procli p, ita ut μαθεῖν, quod in aliis Procli libris legitur, ad explendam lacunam mera coniectura inventum esse suspiceris.

[2]) Postea 112 B recte: δικαίων τε καὶ ἀδίκων.

ἡ διαφορὰ . . . πεποίηκεν 𝔄ΔΠ : διαφορὰν . . . πεποιηκέναι t(Ξ)*v Procl.[1]) περὶ τοῦ δικαίου P : περὶ δικαίου Procl. (cf. B διαφορᾶς δικαίων καὶ ἀδίκων) δικαίου καὶ 𝔄tΔΠ : δικ. τε καὶ (Ξ)*v Procl.

112 D σφᾶς αὐτοὺς P : τῶν κακῶν Procl.[2]) εἰδέναι τὰ δίκαια καί τὰ ἄδικα P : τὰ δικ. κ. τ. ἄδ. εἰδέναι Procl. ἐξευρὼν P : ἐξεῦρες Procl. (cf. 540,2)

E ὁρᾶς . . . εἴσῃ] Procl. ibid. p. 541,8.

εἶπες P : εἶπας Procl. τί δὲ 𝔄(ΔΠΞ)*v Procl. : τί δαὶ tΣΥ οὐκ ἐπίσταμαι Procl. : συνεπίσταμαι 𝔄tΓΔΠΣΥBC : οὐ συνεπίσταμαι EF : οὐδὲν ἐπίσταμαι (Ξ)*v

ἐὰν σ' . . . 113 B ὡμολογημένων ἐγὼ] Procl. ibid. p. 546,13. Procl. σ' ἔρωμαι P : ἔρωμαί σε Olymp. in Alc. pr. p. 102 πότερα πλείω P Procl. : ποῖα πλείῳ Olymp. ibid.

113 A ἔρωμαι ποῖα Olymp. ibid. : ἐρωτῶ καὶ ποῖα ΓΞv Procl. (interpolatione correcti) : ἐρῶ καὶ ποῖα 𝔄t alii εἴπῃς P : εἴποις Procl. ἴθι δὴ P Procl. : ἴθι δὲ Olymp. in Alcib. p. 102.

B παντὸς t(Ξ)*v Procl. : παντὸς τοῦ λόγου 𝔄ΔΠ ἢ 𝔄tΔΠΣBYCΓ¹ : ἦν 𝔄²(Ξ)*v : om. Procl.

οὐκοῦν ἐλέχθη . . . C μανθάνειν] Procl. ibid. p. 549,38. οὐκοῦν ἐλέχθη περὶ δικαίων καὶ ἀδίκων ὅτι 𝔄ΔΠ : οὐκοῦν ἐλέχθη ὅτι περὶ δικ. κ. ἀδ. t(Ξ)*v (verba οὐκοῦν ἐλέχθη ὅτι scribarum socordia apud Proclum nunc desunt, nisi U exhibet sec. Bekk. silentium).

Ἀλκιβιάδης P : ὁ Ἀλκιβιάδης Procl. Olymp. in Alc. p. 102 ἐπίσταιτο P Procl. : ἐπίσταται Olymp. ibid. μέλλοι 𝔄t*v : μέλλει Γ Procl. συμβουλεύσειν P : συμβουλεύειν Procl.

C ἆρα συμβαίνει 𝔄t*v : συμβαίνει ΣΥ Procl. κινδυνεύεις P Procl. : κινδυνεύει Olymp. ibid. p. 104 οὐκ Procl. (cf. Eurip. Hipp. 352) : ἀλλ' οὐκ P

[1]) Nam apud Proclum διαφορὰ . . . πεποιηκέναι emendandum esse articulus omissus docet.

[2]) Quod glossema ad τὰ ἔσχατα extrusit veram lectionem.

ἐμὲ t(Ξ)*v Procl.: μὲ 𝔄ΔΠ δὲ αἰτιᾶι t(Ξ)*v Procl.: διαιτιᾶι 𝔄Δ: διατιῶ Π καὶ εὖ 𝔄tΓΔΠ: εὖ *v ἐν νῷ ἔχεις P Procl.: ἔχεις ἐν νῷ Olymp. ibid. p. 104.

113 D οἶμαι μὲν . . . ξυνήνεγκεν] Procl. ibid. p. 555,12. οἶμαι μὲν P: οἶμαι δὲ Procl. τὰ συμφέροντα P: συμφέροντα Procl.

E τί οὖν . . . 114 A ὡς μαθὼν] Procl. ibid. p. 557,40. αὖ σὺ 𝔄tΓΔΞΠΣΥBC Up: σὺ αὖ Procl. *v ἐρήσει P, ἐρήσῃ Procl.: ἐρωτήσεις Olymp. in Alc. p. 106 δύνατον ὂν 𝔄ΔΠ: ὂν om. t(Ξ)*v Procl. λόγου 𝔄t alii Procl.: λόγον Ξv δὴ 𝔄(ΔΠΞ)*v Procl.: δεῖ tΓΥ οὐκέτ' ἂν P Procl.: οὐκ ἂν Olymp. ibid. p. 106 σὺ P: om. Olymp. ibid.

114 A πόθεν 𝔄ΔΠ Procl.: ὁπόθεν t(Ξ)*v Olymp. ibid. p. 107 αὖ τὰ 𝔄ΔΠ: αὐτὰ t(Ξ)*v Procl. Olymp. ibid. ἔστιν P: αὐτῶν Procl. ὁ διδάσκαλος 𝔄ΔΠΞ Procl.: ὁ om. t*v

ἐπειδὴ . . . B διελθεῖν] Procl. ibid. p. 561,12. τοῦτον 𝔄ΔΠtΓΞΣΥBC: τοῦτο Procl. *v

B εἰ μὲν οὖν[1]) Procl.: εἰ μὴν P ἐρωτῶν με P Procl.: μὲ om. Olymp. in Alc. p. 108 σεαυτοῦ 𝔄ΓΔΠ Olymp. ibid.: σαυτοῦ t(Ξ)*v Procl. λόγῳ διέξελθε P Procl.: λόγῳ om. Olymp. ibid. οἷός τ' ἂν P Procl.: οἷός τε Olymp. διελθεῖν P Procl.: διεξελθεῖν Olymp. (ex διέξελθε, quod antecedit).

ἀλλ' ὦ 'γαθὲ... D κινδυνεύει] Procl. ibid. p. 564,37. μόνας πείθειν P Procl.: πείθειν om. Olymp. in Alc. p. 112.

C ὁ γραμματιστὴς P Procl.: om. Olymp. ibid. τέ που πείθει 𝔄ΔΠ alii Procl.: τε ἔπειθέ(ν) που t(Ξ)ΓΣΥBCEF: πείθει που v ἆρ' οὖν οὐ 𝔄ΔΠ: ἆρ' οὖν t(Ξ)*v Procl. ὁ ἀριθμητικὸς P Procl.: ἀριθμητικὸς Olymp. καὶ σὺ t(Ξ)*v Procl.: σὺ 𝔄ΔΠ διαφέρει t(Ξ)*v Procl.: διαφέρειν 𝔄ΔΠ

D ἴθι τοίνυν . . . 115 A γὰρ εἶ] Procl. ibid. p. 568,27. νῦν 𝔄tΓΔΠBCEF: τοίνυν Procl.: δὴ νῦν *v

---

[1]) Cf. Kaibel ad Galeni Protrept. p. 57.

ἐμοὶ ἐμμελέτησον t(Ξ)*v Procl.: ἐμοὶ ἔν μελέτησον 𝔄ΔΠ   νῦν γοῦν P: ἤ που νῦν Procl.

114 E   τί δ' 𝔄tΓΔΠBC Procl.: τί δαὶ (Ξ)*v   οὐχ ὅτι P Procl.: οὐκ ἔτι Olymp. ibid. p. 113   κἂν μὴ P Procl.: καὶ ἂν εἰ μὴ Olymp. ibid. p. 114   σὺ σαυτοῦ t(Ξ)*v Procl. Olymp. ibid.: σὺ 𝔄ΔΠ   ἀκούσῃς 𝔄ΔΠ Olymp. ibid.: ἀκούῃς t(Ξ)*v Procl.   ἄλλῳ γε 𝔄ΔΠ Procl. Stob.: ἄλλῳ t(Ξ)*v Olymp. ibid.   καὶ γὰρ P: οὐ γὰρ Procl.

115 A   καί μοι . . . καλά; ναί] Procl. ibid. p. 571,19. τῶν δικαίων P: τῶν om. Procl.   αὐτῶν εἶναι 𝔄ΔΠ: εἶναι αὐτῶν t(Ξ)*v Procl.   ἤδη t(Ξ)*v Procl. Olymp. ibid. p. 119: δὴ 𝔄ΔΠ   ἔδοξεν P Procl.: ἔδειξεν Olymp. ibid.   καὶ καλὰ t(Ξ)*v Procl.: καὶ om. 𝔄ΔΠ

τί δ' αὖ . . . C βοηθεῖν] Procl. ibid. p. 584,37. ἢ t(Ξ)*v Procl.: om. 𝔄ΔΠ   ἢ καὶ P: καὶ Procl.

B   ἑταίρῳ t(Ξ)*v Procl.: ἑτέρῳ 𝔄ΔΠC[1]   ἔλαβον P Procl.: τε ἔλαβον Stob.   θανάτους τε P: τε om. Procl.   τὰ ἕλκη 𝔄ΔΠ*v Stob.: ἕλκη t(Ξ)ΓΥBCHE Procl.

C   οὖν οὐκ t(ΔΠΞ)*v Procl. Olymp. ibid. p. 119: οὖν 𝔄 (solus, ut videtur).

ὅρα τοίνυν...116 A ἔμοιγε δοκεῖ] Procl. ibid. p. 587,13. ᾗ γε (vel ἤ γε) P Procl.: ἥδε Olymp. ibid. p. 119 (corrupt.)   ὥσπερ καὶ 𝔄ΔΠ Stob.: ὥσπερ t(Ξ)*v Procl.

πότερα ἂν Procl.: ποτέραν 𝔄ΔΠ: σὺ πότερα ἂν t(Ξ)*v: σὺ πότερον ἂν F: πότερον ἂν Olymp. ibid. p. 120

D   πόσῳ ἂν αὐτοῦ P: πόσῳ οὖν Procl.   κακῶν εἶναί σοι 𝔄ΔΠ: σοι κακῶν εἶναι t(Ξ)*v Procl.

E   μάλιστα ἂν 𝔄ΔΠ: μάλιστα t(Ξ)*v Procl.   ἔγωγε 𝔄ΔΠ: πάνυ γε t(Ξ)*v Procl.   προσεῖπες P: προσεῖπας Procl.   κατὰ δέ γε t(Ξ)*v Procl.: κατὰ δὲ 𝔄ΔΠ Stob.   ἀπεργάζεται 𝔄ΔΠ Stob.: ἐργάζεται t(Ξ)*v Procl.

116 A   ἆρ' οὖν . . . B οὐ φαίνεται] Procl. ibid. p. 589,33. ἢ εἰ P: ἢ ὡς Procl.   προσεῖπες 𝔄ΔΠ Stob.: προεῖπες t(Ξ)*v Procl.

116 B οὐχὶ καὶ P : οὐκ Olymp. ibid. p. 126.
C ἂν ἄρα P : ἄνδρα οὖν ἂν Olymp. ibid. (corrupt.) καλὸν καὶ 𝔄ΓΔΠF Olymp. ibid. : καλόν γε καὶ Ξ : καλόν τε καὶ t*v
D λέγων 𝔄ΔΠ Olymp. ibid. p. 128 : λέγων εἶ t(Ξ)*v
118 B οἷον t(Ξ)*v Olymp. ibid. p. 131 : ποῖον 𝔄ΔΠ ὀνομάζειν μὲν P : μὲν ὀνομάζειν Olymp. ibid. p. 132 ἐσχάτῃ 𝔄ΔΠF Olymp. ibid. p. 134 : αἰσχίστῃ t(Ξ)*v κατηγορεῖ P : καταμαρτυρεῖ Olymp. ibid. πρὸς τὰ P : ἐπὶ τὰ Olymp. ibid. ἀλλὰ P : διὸ ἀλλὰ Olymp. ibid. p. 137
C ὀλίγων γε 𝔄ΔΠ Olymp. ibid. p. 135 : ὀλίγων τε t(Ξ)*v γέ τοι 𝔄ΔΠ : γάρ τοι Olymp. ibid. p. 137 : τοι t(Ξ)*v ἤδη t(Ξ)*v : δὴ 𝔄ΔΠ : om. Olymp. ibid. p. 138.
D τεκμήριον τοῦτο 𝔄ΔΠ : τοῦτο τεκμήριον t(Ξ)*v Olymp. τί P : τί δὲ Olymp. ibid. p. 139 εἰπεῖν P : εἰπεῖν ἂν Olymp. ibid.
E ἠλιθίῳ P : λίθοι Olymp. ibid.
119 A ἐᾶν 𝔄(ΔΠΞ)*v : ἐὰν Olymp. ibid. p. 142 : ἂν tΣΥCE'F'.
C ὑπέρ τε σοῦ ci. Ficinus, Schleiermacher] ὑπὲρ σοῦ Olymp. ibid. p. 147 : ὑπέρ τε τοῦ σοῦ P τοῦ ἐμαυτοῦ 𝔄ΔΠ : ἐμαυτοῦ Olymp. ibid. : τοῦ ἐμοῦ t(Ξ)*v
D ὁ ἀγὼν P : ἀγὼν Olymp. ibid. (i. e. fort. ἀγὼν)
E σοι ἄρα 𝔄ΔΠ : ἄρα σοι t(Ξ)*v Olymp. ibid.
120 A ὀρτυγοκόπον Olymp. ibid. p. 148 Athenae. XI 506 D : ὀρτυγοτρόφον P
B ἔτι t(Ξ)*v Olymp. ibid. : ἐπὶ 𝔄ΔΠ' ἐν 𝔄ΓΔΠ Olymp. ibid. : ἐπὶ t(Ξ)*v
C παρασκευασάμενον[1]) t(Ξ)*v Olymp. ibid. p. 150 : παρεσκευασμένον 𝔄ΔΠ ποτέρως 𝔄t²(ΔΠΞ)*v Olymp. ibid. : πότερος t (solus, ut videtur).
D γίγνεσθαι P : γενέσθαι Olymp. ibid.
121 C γενέθλια t(Ξ)*v Olymp. ibid. p. 157 : γενέσια 𝔄ΔΠ

---

[1]) παρασκευασάμενον melius respondere mihi videtur participiis, quae praecedunt.

121 E ἑπτέτεις (ΠΞ)t^{2}*v : ἑπτετεῖς Δ : ἑπτετεῖς^{α} 𝔄 : ἑπταέτεις Olymp. ibid. p. 158 : ἑπέτεις t

122 B διῆλθον δὲ καὶ τὴν ἄλλην ἄν σοι 𝔄t*v : διῆλθον δὲ ἄν σοι καὶ τὴν ἄλλην EF Olymp. ibid. p. 160 (sed om. δὲ) εἰ μὴ εἴ τις P : εἰ μή τις Olymp. ibid. ἐθέλοις 𝔄ΔΠ : ἐθέλεις t(Ξ)*v Olymp. ibid.

C ἐθελήσεις P : ἐθελήσειας Olymp. ibid. p. 166 σωφροσύνην τε καὶ P : τε om. Olymp. ibid.

D τοῦτο 𝔄t (soli, ut videtur) Olymp. ibid. p. 161 : τοῦτο ἂν (ΔΠΞ)*v γῆν t(Ξ)*v Olymp. ibid. p. 167 : τὴν 𝔄ΔΠ^{1}

E αὐτόσε 𝔄ΔΠ : αὐτὸς t(Ξ)*v : αὐτοῖς Olymp. ibid. ἁπάντων P : πάντων Olymp. ibid.

123 B ποτ' ἐγὼ ἤκουσα P : ποτε ἤκουσα ἐγὼ Olymp. ibid.

124 A εἶναι, εἰ αἱ t(Ξ)*v Olymp. p. 169 : εἶναι, εἰ 𝔄^{2} : εἶναι, εἰ addito αἱ post τῶν πολεμίων Π^{2} : εἶναι 𝔄ΔΠ

B οὗτοι ἡμῖν t(Ξ)*v Olymp. ibid. p. 174 : ἡμῖν om. 𝔄ΔΠ ὀνομαστὸς t(Ξ)*v Olymp. ibid. : ὀνόματος 𝔄Δ(Π)

C ὁ ἐπίτροπος ... διαλεχθῆναι] Procl. ibid. p. 387,20 verba liberius referens (ὁ initii apud Proclum addendum)

ἢ Περικλῆς ὁ σός P : ἢ Περικλῆς ὁ σὸς θεῖος Procl. (Περικλῆς del. ap. Plat. Schanzius).

D νώ γε καὶ P : νῶ τε καὶ Olymp. ἀπορριτέον^{η} Ξ : ἀπορητέον^{κν} tΓΣΥBCF Olymp. ibid. p. 176 : ἀπορητέον E : ἀποκνητέον 𝔄ΔΠ*v μαλθακιστέον t(Ξ)*v Olymp. ibid. : μαλακιστέον 𝔄ΔΠ

E γὰρ δὴ 𝔄ΔΠ Olymp. ibid. p. 177 : γὰρ t(Ξ)*v ὡς t(Ξ)*v Olymp. ibid. : ὦ 𝔄ΔΠ ὅτι οἱ t(Ξ)*v Olymp. ibid. : ὅτι οἷοι (sic) 𝔄

125 B ἢ οὖν P : τί οὖν Olymp. ibid. p. 181 λέγεις P : καλεῖς Olymp. ibid.

C τῶν καὶ συμβαλλόντων P : καὶ τῶν συμβ. Olymp. ibid. p. 182.

126 C ἕκαστος αὐτὸς αὑτῷ 𝔄ΔΠ ; αὐτὸς αὑτῷ ἕκαστος t(Ξ)*v : αὐτὸς ἑαυτῷ Olymp. ibid. p. 185.

126 D αὐτὴν t(Ξ)*v Olymp. ibid. p. 186 : αὖ τὴν 𝔄ΔΠ
τέχνη t(Ξ)*v Olymp. : τέχνην 𝔄ΔΠΣBC Stobaei A
ἥπερ πόλει Ξ*v : ἥπερ πόλει t Olymp. ibid.
p. 187 : ὅπερ πόλει F : εἰ περιπολεῖ 𝔄ΔΠ αὐτὴ ci.
Bekkerus] αὐτὴ 𝔄v : αὐτῇ tΔΠΞ'ΣΥBCΓ' Olymp. ibid.
E τοῦτό γε 𝔄ΔΠ Olymp. ibid. p. 188 : τοῦτο t(Ξ)*v
127 A ἴσως αὖ 𝔄t alii Olymp. ibid. : αὖ ἴσως EF v
B εὖ Olymp. ibid. p. 189 : αὖ P ἔφαμεν t(Ξ)*v :
φαμὲν 𝔄ΔΠ : ἐλέγομεν Olymp. ibid. p. 190
ἐγγιγνομένης t(Ξ)*v Olymp. ibid. : γιγνομένης 𝔄ΔΠ
κατὰ τοῦτο P : κατὰ τὰ αὐτὰ Olymp. ibid.
D ἢ P : ἢ τὴν Olymp. ibid. p. 196.
E αἰσθανόμενον t(Ξ)*v Olymp. ibid. p. 191 : αἰσθόμενον
𝔄ΔΠ ἀποκρίνεσθαι P : ἀποκρίνασθαι Olymp. ibid.
p. 197 ἐθέλῃ P : θέλῃ Olymp. ibid. p. 191
βέλτιον 𝔄t*v Olymp. ibid. p. 192 : βελτιόνως Γ
128 A τί δὲ 𝔄(ΔΠΞ)*v Olymp. ibid. p. 199 : τί δαὶ tΓΥBC
B τίς τι t(Ξ)*v : τις 𝔄ΔΠ Olymp. ibid. p. 200.
E ἢ οὖν (Ξ)*v Olymp. ibid. (nisi quod ἡ) : εἰ οὖν 𝔄ΔΠtΥ
BCΓ' : οὔκουν EF
129 B ἂν τάχ' 𝔄t alii : τάχ' ἂν v Olymp. ibid. p. 205 : ἂν
τάχ' ἂν EF
C τέμνει t(ΔΠΞ) alii : τομεῖ 𝔄 (εῖ in ras.) Olymp. ibid.
p. 206 : τομῇ E'v Stob.
130 B ἄρχει P : ἄρξει Olymp.
C οὖν τι 𝔄tΓΔΠ : οὖν (Ξ)*v Olymp. ibid. p. 209
σαφέστερον δεῖ P : δεῖ σαφέστερον Olymp. ibid.
132 A ἀπολίπω 𝔄t(ΔΠΞ) alii : ἀπολείπω Ev Olymp. ibid. p. 221.
C ψυχῆς t(Ξ)*v Olymp. ibid. p. 222 : τῆς ψυχῆς 𝔄ΔΠ
γνοῖμεν P : γνοίημεν Olymp. ibid. p. 223.
D παράδειγμ' αὐτοῦ P : παραδείγματα αὐτῆς Olymp. ibid.
133 D ἴσως 𝔄ΔΠF Olymp. ibid. p. 225 Stobaei A : γὰρ
ἴσως t(Ξ)*v ἴσως σοι 𝔄Π Olymp. : ἴσσοι (sic)
Δ : ἴσως τοῦτο F : ἴσως t(Ξ)*v ὡμολογοῦμεν
t(Ξ)*v : ὁμολογοῦμεν 𝔄ΓΔΠΣEF Olymp. ibid. p. 228
οἳ ἑαυτοὺς P : οἷον ἑαυτ. Olymp. ibid. p. 225.
E οἰκονομικός γε P : γε om. Olymp. ibid. p. 228.

134 B ἀθλιότητος t(Ξ)*v Olymp. ibid. p. 229: ματαιότητος 𝔄ΔΠ
C ἔχει 𝔄ΔΠ*v Stob.: ἔχοι tΓΞΣΥBC Olymp.
135 A μηδὲ ἐπιπλήττοι τις αὐτῷ t(Ξ)*v: μηδὲν ἐπιπλήττει τις αὐτῷ Olymp. ibid. p. 231: μηδ' ἐπιπλήττοντι ἑαυτῷ 𝔄ΔΠ[1]).
B πρὶν δέ γε P: πρὶν δὲ τὴν Olymp. ibid.
D λέγεις P: εἶπας Olymp. ibid. p. 232. μέντοι τόδε P: μὲν ὧδε Olymp. ibid.
E βουλοίμην ἂν P: βουλοίμην δ' ἂν Olymp. ibid.

VIII.

Eutydemus.

278 E πάντες...289 B] passim Iambl. Protr. p. 24,22—27,2.
279 A κατὰ τὸ σῶμα P: κατὰ σῶμα Iambl.

IX.

Gorgias.

447 B lemma ἀλλὰ . . . ἐθελήσει] Olymp. in Gorg. p. 116. ἐθελήσειέν ἂν 𝔄t*v: ἐθελήσειεν BEFC[1]: ἐθελήσει Olymp.
D ἔρωμαι 𝔄t*v: ἔρομαι ΞΦΓ Olymp. ibid. p. 120.
448 B τίνα P: τί Olymp. ibid. p. 121
449 C μὴν 𝔄t*v: μὲν Im: μέντοι Olymp. ibid. p. 126.
452 B μετὰ τοῦτον P: μετὰ τοῦτο Olymp. ibid. p. 136.
454 B τοίνυν 𝔄t*v Olymp. ibid. p. 137: δὴ ΔΣΥV: δὴ τοίνυν F[2].
D ἄρα[2]) Olymp. ibid. p. 139 (ci. Hirschig): γὰρ ἂν Δ: γὰρ αὖ 𝔄t*v: γὰρ οὖν Aldina.

---

[1]) Olympiodori scriptura ad veram scripturam prope accedit: ἐπιπλήττοντι ἑαυτῷ pro ἐπιπλήττοι τις αὐτῷ nihil est nisi error scribae, qui OITICA legit pro ONTIЄA. maximi momenti mihi videtur hic locus, quo opinio refellatur eorum, qui deteriorem classem ex prima classe coniecturis vel corruptelis ortam esse autument. ad contrariam enim opinionem perducti sumus, antiquiorem esse deteriorem classem, ex qua fluxerit prima classis. similia alia exempla sunt Alcib. pr. 124 D ἀποκνητέον 𝔄ΓΔΠ. 126 D εἰ περιπολεῖ 𝔄ΔΠ. in capite posteriore accuratius de hac re disputabo.

[2]) γάρ a Socrate dictum nolim. desideratur potius formula concludendi et confirmandi velut ἄρα, quod recte Hirschig coniecisse mihi videtur.

455 B lemma ἐγὼ . . . δύναμαι] Olymp. ibid. p. 140. ἐγὼ μὲν P : ἐγὼ Olymp. γάρ τοι 𝔄t*v Olymp. : τοι om. ΞΣΥVΔ[1]
456 A πάλιν Olymp. ibid. p. 142 : πάλαι P.
458 B χρὴ ΔΞΣΥV Olymp. ibid. p. 143 : χρῆν 𝔄t*v : ἔθει 𝔄²t²C² : ἔδει χρῆν Γ
C γοῦν Olymp. ibid. p. 144 : δ'οὖν P
459 C πρὸς λόγον K. F. Hermannus] πρὸς λόγου P : πρὸ λόγου Olymp. ibid. p. 146.
D περὶ 𝔄t (supra versum) *v : παρὰ Γ : καὶ περὶ Olymp. ibid.
461 B τί δὲ 𝔄(ΔΠΞ) Olymp. ibid. p. 236 : τί δαὶ t𝔄²ΓBW[1])
D καθέρξῃς 𝔄tΞBCEFWΓ[1] Olymp. ibid. p. 239 : καθείρξῃς ΔΣΥΓ² : καθέξεις V : καθέξῃς *v
463 D lemma ἄρα . . . ἀποκριναμένου[Olymp. ibid. p. 245. οὖν ἂν P : ἂν om. Olymp.
464 C τεττάρων δὴ P : τεττάρων δὲ Olymp. ibid. p. 246.
465 A αὐτὴν 𝔄t*v Olymp. ibid. p. 248 : αὐτὸ I
467 B σχέτλιά γε Olymp. ibid. p. 253 Stob. : γε om. P
D πλούτου P Olymp. ibid. p. 255 : τούτου Stobaei B
469 A ὅστις οὖν P : οὖν Olymp. ibid. p. 258 ἀποκτείνυσι 𝔄t²) : ἀποκτίννυσιν (ΔΞ)*v Olymp. ibid. : ἀποκτιννύει I
C βουλοίμην . . . ἀδικεῖν] Simpl. in Arist. de coelo p. 570,10. ἂν ἔγωγε P : om. Simpl. οὐδέτερα P : οὐδέτερον Simpl. ἀναγκαῖον εἴη P : ἀνάγκη Simpl.
470 A lemma ὅτι . . . ζημιοῦσθαι] Olymp. in Gorg. p. 259. τὸν οὕτω P : τοῦτο Olymp.
471 A lemma ἀλλὰ μὴν . . . ἄδικος] Olymp. ibid. p. 262. μὲν 𝔄t*v : μὴν ΞΣΥ Olymp.
E τῶν λόγων, ὦ Πῶλε, 𝔄t*v : ὦ Πῶλε, τῶν λόγων I Olymp. ibid. p. 263 ἔγωγε P : ἐγὼ δὲ Olymp. ibid. p. 265.

---

1) Distinguendi sunt Bekkeri W (Parisiensis 2953), qui est in uno hoc dialogo, et Schanzii W (Vind. suppl. 7) aliis in dialogis; cf. adnotationem ad p. 17.

2) Cf. 468 B ἀποκτείνυμεν 𝔄t soli, etiam postea p. 469 B 𝔄t soli ἀποκτεινὺς, item 469 C ἀποκτείνυντι, 470 B ἀποκτεινύναι.

473 B lemma ἀλλ' ἔστι...χαλεπώτερον] Olymp. ibid. p. 265. ἀλλ' ἔτι addito ἐστὶν post χαλεπώτερον P : ἀλλ' ἔστι Olymp.

478 B τί 𝔄Δ Stob. : τί οὖν t(Π)*v Olymp. ibid. p. 276.

479 C εἰ σοί γε Schanzius] : εἰ μὴ σοί γε ἄλλως E : εἰ σοί γε ἄλλως 𝔄t*v Olymp. ibid.

482 C δοκεῖς P : δοκεῖ μοι Olymp. ibid. p. 282 (fortasse δοκεῖς μοι)

491 E οὐδεὶς...λέγω] Alex. Aphrod. in Arist. Topic. p. 530,10. ὅστις P : om. Alex. οὐκ ἂν γνοίη P : ἂν ἀγνοοίη Alex. οὐ τοῦτο Ξ*v Alex. : οὕτω 𝔄Δ : τοῦτο Σ' : οὐ τοῦτο // t (sed τοῦ ex emend.; οὐχ οὕτω τοῦτο ci. H. Schmidt)

492 E ὀρθῶς...494 B βίον] Iambl. Protr. p. 84,4 — 85,26. τοι (Ξ)*v Stob. : τι 𝔄tΥΦV Iambl.

493 A ἄνω κάτω 𝔄ΔΣΥΦV Iambl. Stobaei A. : ἄνω καὶ κάτω t(Ξ)*v Σικελὸς 𝔄tΞ²*v : Σικελικὸς ΞΣΥ Iambl. Ἰταλικὸς P : Ἰταλικός τις Iambl. πειστικὸν *v : πιστικὸν 𝔄tΔΞΣΥW Iambl. Stob. ἀμυήτων 𝔄t*v : ἀνοήτων ΣΦW Iambl. Stob. αἱ ante ἐπιθυμίαι add. 𝔄tΔΞΣΥBCIVW Iambl. Stobaei A : om. *v.

B ἀειδὲς 𝔄t(Ξ)*v : ἀηδὲς ΦIW Iambl. ἂν εἶεν P : εἶεν Stob. (ci. Cobet, Hirschig) : εἰσὶν Iambl.

C ὑπό τι 𝔄t*v Iambl. : εἰπόντι Γ : om. Ξ μὴν t(Ξ)*v Iambl. : μὲν 𝔄Δ'B'C' : μέντοι F : δὲ 𝔄²ΣΥΦV ἐνδειξάμενος 𝔄tΓΔ alii : ἐνδείξασθαι (Ξ)*v Iambl.

D ἀληθέστατον Olymp. in Gorg. p. 358 : ἀληθέστερον P τῇ νῦν P : τὴν νῦν Iambl. Protr. p. 85,8.

E μήτε P : μηδὲ Iambl. πορίζεσθαι P : πορίζεσθαι εἴη Iambl. σαθρὰ 𝔄tΔΓ al. Iambl. : (Ξ)*v δὲ ἀεὶ Iambl : καὶ ἀεὶ Γ (ex em.) : ἀεὶ 𝔄t*v

494 A ἑκατέρου ὄντος P : ὄντος Iambl.

499 B τοι 𝔄tΓΔΞΣΥBVC Olymp. in Gorg. p. 361 : τι *v

E ἕνεκα 𝔄t*v Olymp. ibid. p. 364 : ἕνεκεν ΓΔΞΣΥIVW

506 C ἡδὺ...508 A ἀσκεῖν] Iambl. Protr. p. 88,10—90,14

506 D οὔτοι Φ : οὐχ οὕτως Υ : οὐ τῷ 𝔄t(Ξ)*v Iambl. τεταγμένον τι Iambl. : τι om. P

E ἑκάστου 𝔄(Δ)*v Iambl. : ἑκάστῳ ΞIV : ἑκάστων Γt²: ἕκαστον t : ἕκαστος Σ

507 A περὶ ἀνθρώπους P : ἀνθρώπους Iambl.

B περὶ δὲ θεοὺς 𝔄t*v Iambl. : καὶ περὶ δὲ θεοὺς ΞC ἃ μὴ 𝔄t*v Iambl. : ἃ δὴ ΦΞ

D ἕκαστος ἡμῶν 𝔄t(Ξ)*v Iambl. : ἡμῶν ἕκαστος Φ

E ταύτας t(Ξ)*v : ταῦτα 𝔄Δ Iambl. ἂν εἴη P : εἴη Iambl. ὅτῳ δὲ P : ὅτῳ γὰρ Iambl.

X.

Menexenus.

246 D μᾶλλον... 247 B εὐδοξιῶν] Iambl. Protr. p. 90,16—91,24 αἰσχύνοντι (Ξ)*v : αἰσχύναντι ΣΖ Iambl. ὑπὸ γῆς P : ὑπὸ γῇ Iambl.

E πάντα P : ἅπαντα Iambl. κακῷ P : καλῷ Iambl.

247 A καὶ πρῶτον P : πρῶτον Iambl.

B οὐδὲν ἢ παρέχειν ΣΦΖW (Schanzii), Dionysius : ἢ παρέχειν (Ξ)*v Iambl. προγόνων W²(Ξ)*v Iambl. Dionysius : προτέρων WΘwB² : προτέραν Φ τιμὰς γονέων ἐκγόνοις P : ἡμᾶς γον. ἐγγόνοις Iambl. ἀπορίᾳ ἰδίων αὐτοῦ P : ἀπορεῖ δὲ αὐτοῦ Iambl.

E πάλαι... 248 B παρόντι] Iambl. Protr. p. 91,24—92,10

248 A ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις P : ἐν ἄλλοις Iambl. ἡμεῖς γε P : ἡμεῖς Iambl.

XI.

Respublica.

380 D οὐκ ἀνάγκη... ὑπ' ἄλλου] Simpl. in Arist. de coelo p. 289,16 ἐξίσταιτο ΑΠ(Ξ)*v Simplicii DEF : ἐξίστατο t*v* Simplicii a, ἐξίστετο m, ἐξίσταται D

462 C ἐν ᾗτινι... ἔχει passim] Iambl. in de vita Pyth. p. 123,1 ἐγγύτατα P : ἐγγυτάτω Iambl.

479 D προωμολογήσαμεν...λέγεσθαι] Simpl. in Arist. phys. p. 13,4 προωμολογήσαμεν δέ γε, εἴ τι P: προσώμολογήσαμεν δὲ ἔτι Simpl.

514 A μετὰ ταῦτα . . . 517 C δημοσίᾳ] Iambl. Protr. p. 78,1—82,4 ἀναπεπταμένην Α(ΠΞ)*v Iambl.: ἀναπεπταμένη m

B εἴς τε Α(ΠΞ)*v Iambl.: καὶ εἰς DKqΘ²: εἰς rΘ ἰδὲ Α(ΠΞ)*v: ἰδεῖν ΘDKqr: εἶναι Iambl. παρῳκοδομημένον P: ᾠκοδομημένον Iambl. δεικνύασι ΑΦ: δεικνύουσιν Ξmr Iambl.: δεικνῦσι *v

515 B οὐ ταῦτα Ξ*v Iambl.: οὐ ταὐτὰ Α παριοῦσαν Α(ΠΞ)*v Iambl.: παροῦσαν Φmr

C τῶν τε δεσμῶν (Ξ)*v Iambl.: τῶν δεσμῶν ΑΦm εἰ P: ἢ Iambl. ξυμβαίνοι ΑΦDmK² Iambl.: ξυμβαίνει (Ξ)*v

D αὐτῷ P: αὐτὸ Iambl. ὀρθότερα Α(ΠΞ)*v: ὀρθότερον ΦDKqm Iambl. τὰ τότε P: τά τε Iambl.

E δύναται ΑΠ*v Iambl.: δύνανται Ξ¹Φm ὀδυνᾶσθαί τε ἂν ΑΠ*v Iambl: ἂν om. Ξ¹Φm οὐδ' ἂν ἓν ΑΘΠΦDKqr Iambl.: οὐδὲν ἂν (Ξ)*v

516 A τῶν νῦν P: τῶν Iambl. καθορῷ P: καθορῴη Iambl.[1]) ἂν ΑΠ*v Iambl.: om. ΘΞr σελήνης P: σεληνῶν Iambl.

B οἷός ἐστιν P: οἷός τέ ἐστι Iambl. αὐτὸς ὁ ΑΦm: οὗτος ὁ ΠΞ*v Iambl.

C αὐτοῖς ἦσαν P: ἦσαν αὐτοῖς Iambl. παρ' ἀλλήλων P: περὶ ἀλλήλων Iambl. παριόντα Α(ΠΞ)*v Iambl.: παρόντα Kqr

D εἰώθει P: εἴωθε Iambl. δοκεῖς P: δοκῇς Iambl. βούλεσθαι Α(Ξ)*v Iambl.: βουλεύεσθαι ΘΠr

E ὁ τοιοῦτος ΠΜ*v Iambl.: ὅτι οὗτος ΑΦΞ¹m θᾶκον (θάκον) ΑΘΠDK Iambl.: θῶκον (Ξ)*v

517 A ἀμβλυώττει P: ἀμβλυωπεῖ Iambl. τὰ ὄμματα ΑΠ(Ξ)*v Iambl.: τὸ ὄμμα ΜΦm παράσχοι P: παρέχοι Iambl. ἀποκτείνειν ΑΘΠDKqvr Iambl.:

---

[1]) Cf. F. Blass, l. c.

ἀποκτιννύειν Ξ σφόδρα γε ΑΠ*v Iambl.: γε om. ΦΞD

517 B τοῖς ἔμπροσθεν P: ὡς ἀληθῶς τοῖς Iambl. ἁμαρτήσει ΑΠDvm Iambl.: ἁμαρτήσῃ ΦqK²: ἁμαρτήσει K: ἁμαρτήσεις *v

C παρασχομένη P: παρεχομένη Iambl. cf. 517 A

518 B εἰ ταῦτα . . . 519 B τέτραπται] Iambl. Protr. p. 82,10—83,19 οὐχ οἵαν P: οὐχ οἷον Iambl.

C σφεῖς P: om. Iambl. ἑκάστου P: ἑκάστῳ Iambl. τούτου ΘΞΠΜΦDKvm Iambl.: τοῦτο (A)v

D τὸ ὁρᾶν P: ὁρᾶν Iambl. διαμηχανήσασθαι ΠΜ(Ξ)*v: δεῖ. μηχανήσασθαι A Iambl. (sine puncto): δὴ μηχ. Φm

E χρήσιμόν τε ΠΜ(Ξ)*v Iambl.: τε om. AD

519 A πονηρῶν μὲν P: μὲν πονηρῶν Iambl. ἐργαζόμενον ΑΠ alii Iambl.: ἐργάσεται Ξv τὰς ΑΠ²qDK Iambl.: τὰ ΠΜ(Ξ)*v περὶ ΑΠΞΜΦm: περὶ τὰ (vel τὸ) ΘvqrΞ² Iambl., (del. Herm., περὶ κάτω ci. Madwig.)

521 C τοῦτο . . . D τὸ ὄν] Iambl. de comm. math. scient. p. 23.4—10 τοῦτο δὴ P: τόδε Iambl. οὖσαν ΑΠΜ*v Iambl.: om. Ξ φιλοσοφίαν P: φιλομάθειαν Iambl. ἀληθῆ P: ἀληθινὴν Iambl.

D ἔχει τοιαύτην ΑΠ*v Iambl.: τοιαύτην ἔχει ΞΦm

523 A λέγω . . . 532 D τόπῳ] Iambl. ibid. p. 23,10—28,14 (passim)

B μὴ A*v: μήτ' F Iambl.

C μὲν P: μέν που Iambl.

D ἐν ἐσχάτῳ P: ἐπ' ἐσχάτῳ Iambl. ἐπερέσθαι ΑΠ(Ξ)*v Iambl.: ἐπαίρεσθαι Φm ἐσήμηνε ΑΠΜ DqKv: ἐσήμαινε (Ξ)*v Iambl.

E οὐδ' ἐγερτικὸν ΑΠ*v: om. Ξ¹ Iambl. τινὰ αὐτῶν P: αὐτῶν τινα Iambl. ἐσχάτῳ ΑΘΞΠΜΦvmr Iambl.: ἐσχάτων *v ἢ μαλακότητα P: om. Iambl.

524 B ἀχώριστα P: χωριστὰ Iambl.

C μὴν καὶ ὄψις 𝔄ΠΜΦKqmD²(Ξ): μὴν καὶ ἡ ὄψις v Iambl.: μὴν ὄψις Θr: μὴν ἡ ὄψις v πότ' ἐστι P: ποτ' ἔσται Iambl.

524 D ποτέρων ΠA^{2}*v Iambl. : πότερον ΑΜΦΞ^{1} : πρότερον m
525 A περὶ τὸ αὐτὸ AΠM*v : περὶ αὐτὸ Ξ*v* Iambl.
τοῦτο Π(Ξ)*v Iambl. : τούτῳ A : om. Mr
527 D ἐν τούτοις ... E ὠφέλειαν] Iambl. ibid. p. 22,19—23,4
ἑκάστου AΠMDKΘq*v*r Iambl. : ἑκάστοις (Ξ)*v
E δόξεις P : δοκεῖ Iambl.
532 C ἔτι ἀδυναμία Iambl. (ci. Naegelsbach) : ἐπ' ἀδυναμίᾳ AΠM alii : ἔστιν ἐπ' ἀδυναμία Ξ : ἐπ' ἀδυναμίαν v
τότε τοῦ P : τὸ τοῦ Iambl.
D ὁρατῷ P : ἀοράτῳ Iambl.
536 B ὡς ἐὰν ... καταντλήσομεν] Iambl. ibid. p. 22.13—19
ἐὰν μὲν AΘΠMΞΦ*v*r Iambl. : om. μὲν *v κομίσαντες AΠΞ*v Iambl. : κοσμήσαντες K καὶ πράξωμεν AΠΘΞΠΦKmr : καὶ om. *v Iambl. φιλοσοφίας P : φιλομαθείας Iambl. (cf. 521 C).
537 C δεῖ δὲ ... D ἰέναι] Iambl. ibid. p. 22,5—11
οἰκειότητός τε *v* Iambl. : τε om. *v μόνη γοῦν P : μόνη γὰρ Iambl. ἐγγένηται P : γένηται Iambl.
546 A χαλεπὸν ... λυθήσεται] Simpl. in Arist. de coelo p. 300, 18—20 γενομένῳ P Simplicii c : γιγνομένῳ (vel γινομένῳ) Simplicii ceteri
B θείῳ ... τέλειος] Procl. in remp. p. 18,10
μὲν P : μὲν οὖν Procl. γεννητῷ AΠ*v (cf. γεννήσουσι) : γενητῷ ΞΦm Procl.
C κύριος ... γενέσεων] Procl. ibid. p. 23,33
τε καὶ P : καὶ Procl. cf. p. 35,32
547 A ταύτης ... ἀεὶ] Procl. ibid. p. 41,7
γενεῆς (Ξ)*v (cf. Hom. Υ 241) Procl. : γενεᾶς AΘΠMDK*v*r γίγνηται ἀεὶ P : γίνηται Procl.
616 A κνάπτοντες AΠMΦqm Procl. in remp. p. 362 : κάμπτοντες DK*v* : κνάμπτοντες (Ξ)*v Procl. ibid. p. 57,5 : γνάμπτοντες Procl. in Cratyl. p. 76 ed. Boissonade.
617 A αὐτῶν δὲ ... δεύτερον] Simpl. in Arist. de coelo p. 475.16
B ἰέναι post μὲν P : om. Simpl. δευτέρους P : δεύτερον Simpl.
617 D ἀνάγκης ... θανατηφόρου] Procl. in remp. p. 72,32

ἀνάγκης . . . λόγος] ibid. p. 106,23
λόγος P : ὅδε λόγος Procl. utroque loco. item p. 73,8
οὐχ ὑμᾶς . . . αἱρήσεσθαι] Procl. ibid. p. 106,24
δαίμων λήξεται P : λήξεται δαίμων Procl. δαίμονα P : δαίμονας Procl.

618 A εἶναι . . . ἀνθρωπίνους] Procl ibid. p. 80,35
τοὺς ἀνθρωπίνους P : ἀνθρωπίνους Procl.

B ψυχῆς . . . γίγνεσθαι] Procl. ibid. p. 81,35
οὐκ ΑΠ(Ξ)*v : μὴ Procl. : om. M ἀλλοίαν P : ἀλλοίαν τε Procl.
καὶ μεσοῦν τούτων] Procl. ibid. p. 80,36 et 82,16
μεσοῦν ΑΦbm Procl. priore loco : μέσον (Ξ)*v Procli H[1]) posteriore loco

619 B καὶ δὴ . . . εἰπεῖν] Procl. ibid. p. 84,8
δὴ οὖν P : δὴ Procl.
καὶ τελευταίῳ . . . κακὸς] Procl. ibid. p. 84,26
τελευταίῳ ΑΘΞΦ*v Procl. : τελευταῖον DK : τῷ τελευταῖον q
μήτε ὁ ἄρχων . . . ἀθυμείτω] Procl. ibid. p. 85,5
αἱρέσεως P : αἱρέσεώς τινος Procl.

620 A ἰδεῖν μὲν γὰρ...γυναικείου γένους] Procl. ibid. p. 99,24
ποτὲ Ὀρφέως P : ποτὲ τοῦ Ὀρφέως Procli H, τοῦ ποτε Ὀρφέως Procli M[1])

C πόνων...λελωφηκυῖαν] Procl. ibid. p. 95,10 et 104,33
πόνων φιλοτιμίας P : πόνων καὶ φιλοτιμίας Procl. utroque loco.

E ἀμεταστρεπτὶ . . . θρόνον] Procl. ibid. p. 118,10
ἰέναι P : om. Procl.

XII.

Leges.

636 D δύο . . . ἅπαν] Simpl. in Arist. phys. p. 1073,4
φύσει (post μεθεῖνται) P : om. Simpl. cum Aspasio in Arist. Eth. p. 46,7 ed. Heylblut

---

[1]) H = Holsteni apographum, M = A. Mai editio capitis p. 87 sqq. (Spicileg. Rom. v. VIII p. 644 sqq.) articulum falsum esse docent Θαμύρου, Αἴαντος ceteraque nomina articulo carentia apud Platonem; cf. Procl. ipsum p. 101,10 : οἵαν τὴν Ὀρφέως.

E ὁπότε καὶ ὁπόσον P Simpl. : ὁπόσον καὶ ὁπότε Bekkeri anecdota vol. I p. 448,26 ὁμοίως καὶ ἰδιώτης P : om. Simpl.

660 E ὡς ὁ μὲν . . . 662 A αἰσχρῶς ζῇ] Iambl. Protr. p. 92,12—93,19 τιθείμην P : τιθοίμην Iambl. κτῷτο P : κεκτῷτο Iambl. δὴ ante δηίων P : om. Iambl.

661 A τολμῴη P : τολμῷ Iambl.[1]) νικῴη P : νικῷ Iambl. ἰσχὺς τέταρτον δὲ *v : om. AΞΩ Iambl.

B ὅτι δ' ἂν Iambl. (cf. Usener, Jahrb. f. cl. Phil. 1878 p. 66) : ὅτι ἂν P

---

[1]) cf. F. Blass, l. c.

II.

Quaestiones criticae.

Ex magno agmine scriptorum eorum, qui locos Platonicos suis libris inseruerunt, paucos tantum in censum vocavimus neque eos quidem omnes curavimus, apud quos creberrimae memoriae Platonicae — Stobaeum, Eusebium, Athenaeum dico — exstant; nec tamen causam nostram subvertimus. tanta enim nobis materies vel paucis illis scriptoribus perlustratis succrevit, ut fieri non possit, quin recte copiis nostris usi quam nobis proposuimus quaestionem profligemus.

Atque primum quidem ad eum locum, qui erat de aetate archetypi omnium librorum nostrorum accedamus. diximus supra, si scriptores in ampla parte locorum, quos conquisivissemus, cum altera familia facerent, re ipsa Schanzium refutatum esse, cui libri β nihil essent nisi libri α interpolationibus vel corruptelis natura sua genuina et condicione pristina destituti. an vero paucos id genus locos comparavimus? ne dubites, collectos illos sub uno conspectu ita subiciam, ut incertis sepositis et abiectis levioribus ipsa locorum dispositione argumenta mea promam atque ante oculos ponam. itaque eos imprimis libros in censum vocavi, quorum de lectionibus editione Schanziana certi facti sumus; ex copiis Bekkerianis nisi quae in certis Bekkeri testimoniis nituntur, lectiones attuli nullas. deinde quoniam Schanzius ex libris 𝔄(A) et t duas familias ortas voluit, singuli loci mihi, cuius tota esset in Schanzium disceptatio, ita disponendi erant, ut facile perspiceretur, utro ab libro veterum scriptores testimonia starent. quare locos in duas columnas dispertitos exhibui, quorum sinistra ii continentur, quibus cum t (vel contra 𝔄A) scriptorum me-

moriae concinunt, dextra ii, quibus cum 𝔄(A). ne vero argumentationem, quae tabulis his meis inclusa est, obruerem farragine lectionum librorum deteriorum, nunc levioris notae libros abieci, ita ut solis 𝔄tΔΠ𝔗ΞW (cf. adnot. ad. p. 17), quos primarios esse Platonicorum nemo negabit, uterer; quod propterea impune fieri potest, quia, quae ceterorum librorum condicio sit, ex priore dissertationis parte facile unicuique repetere licet. denique cum hic sit quaestionis finis, ut demonstretur, cuius aetatis familiae librorum Platonicorum sint, locos nunc non secundum dialogos descriptos repetam, sed secundum scriptores digestos componam: ita facillime de familiarum illarum aetate ex meis his copiis iudicium fieri poterit[1]).

cum t (contra 𝔄A)	**cum 𝔄(A)**

I. Alexander Aphrodisiensis.

Phaedr. 245 E ἀθανάτου δὲ t(Ξ) Stob.	247 A θείου χοροῦ 𝔄ΔΠ
Gorg. 491 E οὐ τοῦτο t(ΠΞ)	

II. Iamblichus.

Phaed. 64 C τοῦτο τὸ 𝔗Π^3	64 B καὶ οἵου θανάτου 𝔄𝔗Π^3
ἀπὸ om. Ξ Epiphan.	C ψυχῆς 𝔄ΞΠ^3
D τε καὶ Ξ𝔄^2	καθ' αὑτὴν 𝔄𝔗
διαφερόντων ΞΠ^3	D σίτων 𝔄𝔗Π^3
65 A γέ που ΞΠ^3	65 A μηδὲν 𝔄𝔗Π^3
μετέχει 𝔗Ξ	τὴν 𝔄𝔗ΠΞ^2
εἰσὶ 𝔗ΞΠ^3	C αὐτὴν τούτων μηδὲν 𝔄𝔗Ξ
B ἀεὶ ἡμῖν Ξ	66 A ξύμπαντος 𝔄𝔗Ξ
θρυλλοῦσιν Ξ𝔗^{2}Π^3	B ἐκφέρειν ἡμᾶς 𝔄𝔗Ξ
C τότε ΞΠ^3	ἡμῶν 𝔄𝔗Π^3
E ποιήσειεν Π^3	τοιούτου 𝔄𝔗
τινα om. Ξ	C δὲ καὶ 𝔄𝔗ΔΠ^3
66 A καὶ om. Ξ	στάσεις καὶ μάχας 𝔄𝔗Ξ

[1]) Non est, quod moneam omisisse me orthographica, scribarum errores, omnino omnia, quae ad rem criticam nihil pertinent. — Lectiones Iamblichi Simplicii aliorum, quas primo quisque obtutu falsas esse iudicaverit vel certo e citandi eorum ratione natas, utpote quae non sint verae scripturae differentiae, item omittendas esse duxi.

66 B τις om. Ξ
67 C ἐκ δεσμῶν ΠΞ
D χωρισμὸς ψυχῆς Ξ Stob.
68 D τήν γε Ξ
69 A ἀλλαγὴ Π^2 (om. Ξ𝔗^2 Stob.)
B πάντα ταῦτα Ξ
φρονήσεως καὶ Ξ𝔄^{2}𝔗^{2}Π^2
ἀλλήλων Ξ𝔄^{2}𝔗^{2}Π^2
ὑγιὲς Ξ𝔗^{2}Π^2
C ἡ ἀνδρεία Ξ𝔗^{2}Π
κινδυνεύουσι ΔΠ
82 C ἄλλῳ ἢ Ξ𝔄^{2}Π^2
φιλόσοφοι Ξ
ἀπέχονται Ξ𝔄^{2}𝔗^{2}Π^2
αὐτοὺς Ξ
83 C κακῶν Ξ
πάσχει 𝔗Ξ𝔄^2
D ἀνάπλεα τοῦ σώματος Ξ

66 C πόλεμοι 𝔄𝔗Ξ
67 B καθαρῷ 𝔄ΠΞ Plut.
C ἐκ τοῦ σώματος 𝔄𝔗Π
D ἀπὸ σώματος 𝔄𝔗Δ
68 D ἐθέλεις 𝔄𝔗Π Stob.
μεγάλων 𝔄𝔗Π Stob.
κακῶν 𝔄𝔗Π
ἄλογον 𝔄Π Stob.
E γε 𝔄𝔗Π Stob.
ὅμοιον 𝔄𝔗Π Stob.
69 B ἀρετὴ 𝔄Ξ
κάθαρσίς τις 𝔄𝔗ΞΠ^2
C φαῦλοι 𝔄𝔗Π
ἀτέλεστος 𝔄ΠΞ
82 C ἁπασῶν 𝔄ΠΞ
D πράττειν 𝔄ΠΞ
83 D ταῦτα ἀληθῆ εἶναι 𝔄Ξ
84 A ἀνδρὸς φιλοσόφου 𝔄ΠΞ
μεταχειριζομένης 𝔄𝔗Π
B οἴεται οὕτω δεῖν 𝔄𝔗Π
δὴ 𝔄𝔗Ξ

Theaet. 173 D οἶδεν οἶδεν t(ΠΞ)
E τῶν ὄντων t(ΠΞ)
174 A πάντας t(Ξ) Euseb.
C ἀβελτηρίας t(ΠΞ)
μεμελετηκέναι t(ΠΞ)
175 B ἄνω t(ΠΞ)
C πάντων τούτων t(Ξ) Eus.
D τραφεῖσι πᾶσι t(Ξ) Euseb.
176 B ἵνα δὴ t(Ξ)
ταῦτα μὲν t(Ξ)

175 B δυναμένων 𝔄(Π)
176 C καὶ σοφίαι 𝔄t^2(Ξ)

Gorg. 493 C μὴν t(Ξ)

493 A ἄνω κάτω 𝔄Δ (Stobaei A)
506 E ἑκάστου 𝔄(Δ)
507 E ταῦτα 𝔄Δ

Reipubl. 514 B δεικνύουσιν Ξ
515 B οὐ ταῦτα Ξ
τῶν τε δεσμῶν (Ξ)

514 B εἴς τε A(ΠΞ)
515 C ξυμβαίνοι A
E δύναται AΠ

516 B οὗτος ὁ Π(Ξ)
E ὁ τοιοῦτος Π
518 D τούτου ΠΞ
E χρήσιμόν τε Π(Ξ)
523 D ἐσήμαινε (Ξ)
E οὐδ' ἐγερτικὸν om. Ξ^{1}
524 D ποτέρων ΠΑ^{2}
525 A περὶ αὐτὸ Ξ
τοῦτο Π(Ξ)
523 B ἔτι ἀδυναμία Ξ

515 E ὀδυνᾶσθαί τε ἂν ΑΠ
οὐδ' ἂν ἓν ΑΠ
516 A ἂν ΑΠ
D βούλεσθαι Α(Ξ)
E θᾶκον ΑΠ
517 A τά ὄμματα ΑΠ(Ξ)
ἀποκτείνειν ΑΠ
σφόδρα γε ΑΠ
518 D δεῖ. μηχαν. Α
519 A ἐργαζόμενον ΑΠ
τὰς ΑΠ^{2}
521 C εἶσαν ΑΠ
D ἔχει τοιαύτην ΑΠ
527 D ἑκάστου ΑΠ

Leges 661 A ἰσχὺς τέταρτον δὲ om. ΑΞ

III. Syrianus.

Phaedr. 247 C οὖσα ψυχῆς t(Ξ)
D καθορᾷ t𝔄^{2}Π^{2}(Ξ)
246 C πάντα 𝔄ΔΠ

IV. Proclus[1]).

Crito 44 B ὡς ἄτοπον Ξ𝔄^{2}Π^{2}
Cratylus 396 B δι' ὃν tΞ𝔄^{2}
Phaedrus 246 C εἰδότες 𝔄ΔΠ
Alcib. 104 C μεγαλοφρονεῖν t(Ξ)
D φῄς t(ΠΞ)
E μόγις καὶ t(Ξ)
καὶ t(Ξ)
105 B δὲ t(Ξ)
ἐνδείξασθαι t(Ξ)
C ἀσίαν t(Ξ)
D ἐγὼ δὴ t(Ξ)
οἶμαι δύναμιν t(Ξ)

104 B οὐδὲν 𝔄ΔΠ
E διῆλθον 𝔄ΔΠ
105 A ὀλίγων ἡμερῶν 𝔄ΔΠ
D δεινομένης 𝔄Δ
E ἱκανὸς 𝔄(ΔΠΞ)
τοῦ θεοῦ 𝔄ΔΠ
106 C ἐρεῖς 𝔄ΔΠ
107 C ζητοῦσιν 𝔄ΔΠ^{1}
109 B ὅτι 𝔄(ΔΠΞ)

[1]) Miror Schanzium nunquam fere adnotasse (praecipue in Alcib. I) eas lectiones, in quibus Proclus cum α consentit, contra nullam fere omittere, qua B (𝔄) cum Proclo consentire probaveris. simili ratione usus est nonnullis locis et apud Olympiodorum et apud Priscianum traditis.

105 E ἐνδείξ. . . . δυνήσ. t(Ξ)
σοι om. t(Ξ)
106 A αὖ om. t(Ξ)
B ἐθελήσῃς t(Ξ)
ἀποκρίνασθαι t(ΠΞ)
D ἆρα ἃ t(Ξ)
E οὔτε γε t(Ξ)
107 A βουλεύωνται t(Ξ)
B ἢ μέγας t(Ξ)
C βουλεύωνται t𝔄²(Ξ)
108 E πάνυ τι t
καίτοι οὐ t(Ξ)
φανεῖται t(Ξ)
109 A ἐννοῆσαι t(Ξ)
ὅ τι t(Ξ)
C ἐμὲ t(Ξ)
110 A πρὸ τοῦ t(Ξ)
E καταφεύγεις t𝔄²(Ξ)
111 A ἂν t(Ξ)
ἐμαυτοῦ εἰπεῖν t(Ξ)
αὐτοὺς t(Ξ)
B ἆρ' οὐ t(Ξ)
C ἄλλα φάσκουσαι t(Ξ)
D γε om. t(Ξ)
E δικαίων t(Ξ)
112 C διαφορὰν. . . πεποιηκέναι [t(Ξ)
113 B παντὸς t(Ξ)
οὐκοῦν ἐλέχθη ὅτι π.δ.κ.ἀ. [t(Ξ)
C ἐμὲ t(Ξ)
δὲ αἰτιᾶι t(Ξ)
E ὃν om. t(Ξ)
114 A αὐτὰ t(Ξ)
B σαυτοῦ t(Ξ)
C ἆρ' οὖν t(Ξ)
καὶ σὺ t(Ξ)
διαφέρει t(Ξ)
D ἐμοὶ ἐμμελέτησον t(Ξ)

109 C εἰς διδασκάλου 𝔄(ΔΠΞ)
110 A ἐζήτεις τε καὶ 𝔄(ΔΠΞ)
E δὲ 𝔄(ΔΠ)
111 D βουλοίμεθα 𝔄ΔΠ
112 A τί δὲ 𝔄ΔΠ
E τί δὲ 𝔄(ΔΠΞ)
113 E δὴ 𝔄(ΔΠΞ)
114 A πόθεν 𝔄ΔΠ
ὁ διδάσκαλος 𝔄ΔΠΞ
C τέ που πείθει 𝔄ΔΠ
E ἄλλῳ γε 𝔄ΔΠ Stob.

114 E σὺ σαυτοῦ t(Ξ)
ἀκούῃς t(Ξ)
115 A εἶναι αὐτῶν t(Ξ)
ἤδη t(Ξ)
καὶ καλὰ t(Ξ)
ἢ t(Ξ)
B ἑταίρῳ t(Ξ)
ἕλκῃ t(Ξ)
C οὖν οὐκ t(ΔΠΞ)
ὥσπερ t(Ξ)
D σοι κακῶν εἶναι t(Ξ)
E μάλιστα t(Ξ)
πάνυ γε t(Ξ)
κατὰ δέ γε t(Ξ)
ἐργάζεται t(Ξ)
116 A προεῖπες t(Ξ)
Reipubl. 546 B γενητῷ Ξ
547 A γενεῆς (Ξ)

V. Simplicius.

Phaed. 97 C αὐτῷ Ξ𝔄^{2}𝔗^2
99 B ὀνόματι Ξ Stob.
Soph. 242 D σικελικαὶ tW(Ξ) Simpl. a Euseb.
ξυνενόησαν tW(Ξ) Euseb.
E ἓν tW(Ξ) Euseb.
243 A αὐτὸ αὑτῷ tW(ΔΠΞ) Simpl. DE Euseb.
244 B καλεῖτέ τι tW(ΔΠΞ)
τῷ tW(ΔΠΞ) [Simpl. aF
D οὐκ ἂν ἔχον tW
ἓν om. t Simpl. D
φήσουσι τούτῳ tW(Ξ)
E ἔχον tW(ΔΠΞ)
245 B λόγῳ ὅλῳ t(Ξ) Simpl. aD
C ταὐτά τε ταῦτα tWΞ
D πρὸς τῷ tW(ΔΠΞ)
242 D σικελαὶ 𝔄ΔΠ Simpl. EF
243 A πολλὰ 𝔄WΓ(ΔΠ) Euseb.
244 B καλεῖταί 𝔄(ΔΠ) C Simpl. DE
C τό τε 𝔄ΔΠWt^2
D ἑνος ἓν 𝔄W(ΔΠ) Simpl. aEF
E πέλεναι 𝔄tΔ
πᾶσα 𝔄W(ΔΠΞ)
248 E τί δὲ 𝔄ΔΠW
249 A λέγομεν 𝔄W(ΔΠΞ)
γε φήσομεν 𝔄W(ΔΠΞ)
258 D ὡς ἔστι(ν) τὰ μὴ ὄντα 𝔄W
259 A συμμίγνυταί τε 𝔄ΔΠW

245 E τῷ τὸ tW(ΠΞ)
251 B ὅθεν γε tW(Ξ)
258 C ἔχομεν tW(Ξ)
Phaedr. 247 C οὖσα ψυχῆς t(Ξ)
τόπον t(Ξ)
D καθορᾷ t𝔄^{2}Π^2(Ξ)

237 B παντὸς 𝔄ΔΠ

VI. Olympiodorus.

Phaed. 62 B ἐπιμελομένους 𝔗Δ
C ὁ θεὸς Ξ𝔄^{2}Π^3
μὲν τοίνυν 𝔗Π^3
65 A δὲ 𝔗Ξ
B ἀεὶ ἡμῖν Ξ
θρυλλοῦσιν Ξ𝔗^{2}Π^3
D δὲ 𝔗ΞΠ^3
τοι ΞΠ^3
E τἀλῆθ. αὐτῶν Ξ
om. τινα Ξ
66 B om. τις Ξ
67 B ἱκανῶς ἐκεῖ Ξ
E διαβέβληται Π Stob.
69 C κινδυνεύουσι ΔΠ Stob.
70 C λόγος οὗτος Ξ
71 A ἰσχυροτέρου γε Ξ Stob.
B μὲν γὰρ Δ𝔄^{2}Π^2
72 E om. γε Ξ
73 C τις Ξ
78 B ἀνερέσθαι Ξ
τὸ διασκεδάννυσθαι ΞΠ^2

61 C μέντοι 𝔄𝔗Ξ
D μὲν οὖν 𝔄𝔗Π^3
62 A ἀκούσαις 𝔄Δ^{1}Π
εἰ 𝔄Ξ𝔗^{2}Π^3
D που 𝔄Δ(Ξ)
ἐπιμελήσεσθαι 𝔄𝔗Π^3
63 B πιθανώτερον πρὸς ὑμᾶς 𝔄𝔗
E ἤδη 𝔄𝔗ΔΠ
64 B καὶ οἵου θανάτου 𝔄𝔗Π^3
D τούτων 𝔄ΞΠ^3
65 A τὴν 𝔄𝔗ΠΞ^2
D εἶναι δίκαιον 𝔄𝔗Ξ
αὐτὸ 𝔄Ξ𝔗^{2}Π^3
66 B ἐκφέρειν ἡμᾶς 𝔄𝔗ΔΞ
C πόλεμοι 𝔄𝔗Ξ Plut.
67 C παρεσκευάσθαι 𝔄Ξ𝔗^2
68 D οἶσθα 𝔄𝔗Π
μεγάλων 𝔄𝔗Π Stob.
κακῶν 𝔄𝔗Π
69 A μὴ γὰρ 𝔄𝔗Π
C φαῦλοι 𝔄𝔗Π Stob.
70 C τις 𝔄ΠΞ
D ῥᾷον 𝔄𝔗Π
πάντα 𝔄𝔗ΔΠ
73 A τι ἔοικεν ἡ ψυχὴ 𝔄Ξ^2
C πρότερον 𝔄𝔗ΔΠ
ἢ ἰδὼν 𝔄𝔗Π^2
79 A κἂν ἄψαιο 𝔄𝔗Π^{2}Ξ^2
B φαῖμεν ἂν 𝔄𝔗Π

Alcib. 104 E μόγις καὶ t(Ξ)
105 C δεινομάχης t(Π)
109 C ἐμὲ t(Ξ)
110 E καταφεύγεις t𝔄^2(Ξ)
111 B ἆρ' οὐ t(Ξ)
114 A ὁπόθεν t(Ξ)
αὐτὰ t(Ξ)
E σὺ σαυτοῦ t(Ξ)
ἄλλῳ t(Ξ)
115 A ἤδη t(Ξ)
C οὖν οὐκ t(ΔΠΞ)
118 B οἷον t(Ξ)
D τοῦτο τεκμήριον t(Ξ)
119 E ἄρα σοι t(Ξ)
120 B ἔτι t(Ξ)
C παρασκευασάμενον t(Ξ)
121 C γενέθλια t(Ξ)
122 B ἐθέλεις t(Ξ)
D γῆν t(Ξ)
124 A εἶναι, εἰ αἱ t(Ξ)
B οὗτοι ἡμῖν t(Ξ)
ὀνομαστὸς t(Ξ)
D ἀπορητέον t
μαλθακιστέον t(Ξ)
E ὡς t(Ξ)
ὅτι οἱ t(Ξ)
126 D αὐτὴν t(Ξ)
τέχνη t(Ξ)
ἥπερ πόλει t
αὐτῇ tΔΠΞ^1
127 B ἐγγιγνομένης t(Ξ)
E αἰσθανόμενον t(Ξ)
132 C ψυχῆς t(Ξ)
134 B ἀθλιότητος t(Ξ)
C ἔχοι tΞ
135 A μη δὲ(ν) ἐπιπλήτοι (-ει) τις
αὐτῷ tΞ
Gorg. 478 B τί οὖν t(ΠΞ)

104 C μέγα φρονεῖν 𝔄ΔΠ
105 E παντὸς 𝔄ΔΠ
τοῦ θεοῦ 𝔄ΔΠ
106 A ἀτοπώτρερος αὖ 𝔄ΔΠ
B ἐθέλῃς 𝔄ΔΠ
ἀποκρίνεσθαι 𝔄Δ
107 C τῶν 𝔄(ΔΠΞ)
D ἢ ἄλλου 𝔄ΔΠ
109 A τί 𝔄ΔΠ
C εἰς διδασκάλου 𝔄(ΔΠΞ)
110 A πρὸ τούτου 𝔄ΔΠ
114 E ἀκούσῃς 𝔄ΔΠ
116 C καλὸν καὶ 𝔄ΔΠ
D λέγων 𝔄ΔΠ
118 B ἐσχάτη 𝔄ΔΠ
C ὀλίγων γε 𝔄ΔΠ
119 A ἐὰν 𝔄(ΔΠΞ)
120 B ἐν 𝔄ΔΠ
C ποτέρως 𝔄t^2(ΔΠΞ)
124 E γὰρ δὴ 𝔄ΔΠ
126 E τοῦτό γε 𝔄ΔΠ
128 A τί δὲ 𝔄(ΔΠΞ)
B τις 𝔄ΔΠ
133 D ἴσως 𝔄ΔΠ (Stob. A)
ἴσως σοι 𝔄Π
ὁμολογοῦμεν 𝔄ΔΠ

461 B τί δὲ 𝔄(ΔΠΞ)

En tibi plus ducenti loci, quibus scriptores nostri cum altera librorum Platonicorum familia consentiunt. quid? verbis multis opus erit ad obtinendum id, quod diximus, an probatum iam est alterius familiae memoriam archetypo Schanziano non dico esse supparem, sed antecedere illum temporibus? recentissimum adhibuimus Olympiodorum, qui est sexti saeculi Christiani; atqui quos Schanzius dixit libros archetypa saeculi noni sunt: ergo quas familia β praebet lectiones cum scriptorum memoria consentientes, eae ut originem ex illius archetypi memoria corrupta vel interpolata ducant fieri non potest. sed ut videas, quae huic meae argumentationi sit vis et praestantia, reputes velim, quantillam partem scriptorum eorum qui locos Platonicos suis in libris laudaverunt, in censum vocaverimus, quanta vero sit concordia, quae intercedit inter veteris textus Platonici testes et libros, quos deteriores vocant. hinc ratione colligendum, quanta iam haec concordia futura fuisset omnibus, quos licet attestari, in censum vocatis scriptoribus? neque vereor, ne quis obiciat concordiam illam forte natam esse: tantus enim est locorum numerus, ut qui contra nos pugnare constituerit, is rationi ipsi obviam ire censendus sit; quod enim ne verisimile quidem erit, contra rationem erit dictum.

Quae cum ita sint, pro certo habere possumus nullo modo familiam alteram ex prima familia corruptelis vel interpolationibus natam esse, immo illas alterius familiae lectiones, quas priore loco posuimus, non minus quam prioris familiae ad antiquos libros redire [1]). quid? quod tantum abest, ut olim solis prioris classis libris memoria dialogorum Platonicorum tradita sit, ut fuerint veterum scriptorum libri Platonici,

---

[1]) Consentiunt Phaedr. 248 E δημοκοπικὸς t(Ξ)*v et Aristides or. XXV. 499,546 Ddf., ubi δημοτικὸς 𝔄ΔΠDGT. quamquam ceteroquin Aristidem adhibere nolui, tamen hoc loco uti volui, quia maximi est momenti, quo demonstretur, quam ad antiquitatem altera codicum familia recedat; nam Platonis loco nostro oratorem vocem illam debere non est, quod probem. falso W. Schmid in libro, qui inscribitur, „Der Atticismus“ II p. 216 δημοτικὸς veram esse lectionem Platonis iudicavit; contra recte Schanzius hoc loco prioris familiae auctoritatem respuit.

in quibus deteriorum, quos dicunt, librorum lectiones dominarentur; neque dubito, quin multo etiam clarius appareret, quanta illa esset concordia, accuratiores Bekkerianis si librorum Platonicorum collationes nobis suppeterent, quod in iis potissimum locis, quos e 'republica' attulimus, maximopere propterea dolemus, quod hoc in dialogo ad unius fere Bekkeri collationes refugiendum nobis erat. sed quid doleamus, quae argumentationi nostrae oberant? probata est causa, probata vel unius testis virtute. diximus originem classis β ex temporibus, quae Byzantinorum aetatem antecedunt, esse repetendam. unum Proclum audi: acta est res. an testem maiore fide et auctoritate habere possumus quam celeberrimum illum philosophum, qui cum omnibus aetatis suae disciplinis philosophorum societatem atque commercium habuit, qui maxime fuit dignus praeter ceteros nomine philosophi, quippe qui omnem veterem philosophiam doctrina ac ratione comprehenderit? maxime itaque notandum est illum saeculo quinto Athenis, quae principalis et unica tum erat sedes philosophiae Academicae libris usum esse Platonis, qui valde discreparent a proprietatibus familiae prioris (α), ad alterius (β) proxime accederent. an Proclum putas consilio libros huius classis sibi comparasse, e quibus magistri verba ac sententias repeteret? an Proclum mira quadam ingenii fuisse divinatione, ut, quas praebent libri familiae alterius lectiones, tot ante saeculis coniectando et divinando quasi praeriperet? ergo apud summum quinti saeculi philosophum et Platonicum in auctoritate erant libri eis insignes lectionibus (β), quas non ante decimum saeculum ortas esse Schanzius edixit.

Haec hactenus de familia altera (β) memoria apud veteres scriptores obvia. sed ne quis dicat in argumentatione mea me huius solius familiae rationem habuisse, neglexisse, quae apud eosdem scriptores exstant testimonia lectionum prioris familiae α, sunt certe permultae eaeque gravissimae lectiones familiae α, quae antiquis libris scriptorum nostrorum ferebantur: ipsi nos lectiones has, quo facilius, quanta earum sit vis, perspicias, altera tabularum nostrarum columna comprehendimus. quid vero hoc ad nos? ecquandone hoc negavi-

mus? nostrum erat demonstrare lectiones familiae alterius novicias non esse. hoc prius erat; nunc ad alterum, quod inde efficitur venio, quod breviter ita dictum volo. sunt prioris familiae lectiones apud veteres scriptores, sunt alterius, et eae sunt, quae non secundum scriptorum singulorum exempla Platonica sint discretae, sed quae mixtae legantur utriusque familiae apud unum eundemque scriptorem. sequitur, ut saeculo sexto librorum Platonicorum duas illas familias, in quas nostri libri discedunt, nondum fuisse concedamus. dixeris solos me philosophos adhibuisse; audio: alium producamus. atque procedat Priscianus grammaticus longe alienus a philosophorum grege, cuius consentaneum sit exemplum Platonicum (nisi forte memorias Platonicas ad illius auctorem grammaticum referamus oportet) diversum fuisse ab exemplis philosophorum. hasce autem attestatur lectiones.

Priscianus.

I. Crito 48 B ἀλλ᾽ ὦ . . . πρότερον] vol. III 333,1 Keil
οὗτός τε 𝔄𝔗ΠΞΓΦΨDESBu Prisc.: οὗτός γε B^{2}u^2*v
δοκεῖ ἔτι 𝔄𝔗ΠΨD Prisc.: ἔτι om. Ξ *v

II Phaed. 57 A οὔτε τις . . . ἐκεῖθεν] vol. III 349,7
ἀφῖκται P: ἀφίχθη Prisc.
96 E καὶ τὸ . . . ὑπερέχειν] vol. III 371,12
πηχυαίου 𝔄ΠΞ*v Prisc.: πηχιαίου 𝔗: πηχαίου ΛΙ
ἡμίσει 𝔄^{2}𝔗^{2}Ξ^2*v: ἥμισυ 𝔄𝔗ΠΞ Prisc.

III. Sympos. 191 A ἐπειδὴ...ξυμφῦναι] vol. III 187,4
ποθοῦν ἕκαστον τὸ ἥμισυ τῷ αὑτοῦ ξυνεῖναι Voegelin,
...τὸ αὑτοῦ...ξυνεῖναι 𝔄ΔΥDKwy: ...τὸ αὑτοῦ ... ξυνήει
t(Ξ)*v Prisc. Stob.

IV. Phaedr. 234 E εἰ γὰρ . . . σὴν] vol. III 376,12
ἀλλ᾽ εἰ δοκεῖ Prisc. (Ficinus vertit: 'si enim *vis*'): εἰ γὰρ
δεῖ P

V. Alcib. 104 E ὅρα . . . παυσαίμην] vol. III 265,4
μόγις καὶ t(Ξ)*v Procl. Olymp.: καὶ μόγις 𝔄ΔΠ Prisc.
ἐγὼ γὰρ . . . ἔρωτος] vol. III 265,12
διῆλθον 𝔄ΔΠΥ^1 Prisc. Procl.: διήλθομεν t(Ξ)*v
τε καὶ 𝔄ΔΠ: καὶ t(Ξ)*v Prisc. Procl.

121 D προστέτακται...κατορθοῦντες] vol. III 336,5
ἐπιμελεῖσθαι t(Ξ)*v Prisc.: ἐπιμέλεσθαι 𝔄ΔΠ
ὅπως ὅτι t(Ξ)*v: ὅπως 𝔄ΔΠ: ὅπως καὶ ὅτι Prisc.

VI. Alcib. II 139 C πάντας . . . φαίημεν] vol. III 252,15
πάντας t(Ξ)*v Prisc.: πάντες 𝔄ΔΠ
143 B καὶ τό γε . . . εἴη] vol. III 252,17
ἄν οἰηθείη Prisc.: ἄν om. P
ἱκανὸς εἶναι P: om. Prisc.
κατάρᾳ P: καὶ κατάρᾳ Prisc.

VII. Theag. 127 D οὐ γὰρ . . . ὠφελῆσαι] vol. III 253.9
ἔδοξέ σοι P: σοι ἔδοξε Prisc.
εἴην Prisc. (ci. Ast.): ἦν P

VIII. Charmid. 155E ὅμως δὲ...τοῦ φύλλου] vol. III 253,15
ποιοῖ 𝔄t*v Prisc.: ποιεῖ ΣEr: ποιεῖν ΞF
160 C οὐδὲ ταύτῃ . . . οὐδαμοῦ] vol. III 336,21
σωφροσύνη P: σωφροσύνης Prisc.
ἢ τὸ Γ(Ξ)*v Prisc.: ἢ τοῦ 𝔄tΘEG
οὔτε . . . οὔτε Prisc.: οὐ . . . οὐ F: οὐ τὸ . . . οὐ τὸ 𝔄t*v

IX. Lysis 209 E εἰ τοὺς . . . κωλύοι ἂν] vol. III 253,2
ἰατρικὸν Γ: ἰατρὸν 𝔄t*v Prisc.
210 A ἆρ' οὖν . . . ἔχει] vol. III 253,5
ἑαυτῷ καὶ P: ἑαυτῷ τε καὶ Prisc.
ἔχει (Ξ)*v Prisc.: ἔχοι 𝔄tΘΣBCye
211 E ἐγὼ δὲ . . . ἐρωτικῶς] vol. III 253,9
τῶν φίλως P: φίλων Prisc.

X. Protagor. 320 C πολλοὶ...διεξιέναι] vol. III 374,2
οὕτως διεξιέναι P: οὕτω ἐπεξιέναι Prisc.

XI. Gorg. 458 D ὥστε . . . χαριεῖσθαι] vol. III 266,5
ἔμοιγε κἂν P: εἴ μοί γε καὶ Prisc.
ἐθέλητε ΦCI: ἐθέλοιτε 𝔄t(Ξ)*v Prisc.
χαριεῖσθε t(Ξ)v: χαριεῖσθαι 𝔄 (solus) Prisc.

XII. Hipp. mai. 299 A ὅτι φήσομεν...φαγεῖν] vol. III 340,5
καταγελῴη AtΞYv: καταγελῷ ΓΘ alii Prisc.
εἰ P: ἦν Prisc.

XIII. Io. 530 C οὐ γὰρ . . . ποιητοῦ] vol. III 360,17
ποτε P: om. Prisc.
ἀγαθὸς om. P: ante ῥαψωδὸς hab. Prisc.

συνείη Σ Prisc.: συνιείη Wr: συνίει Θ: συνίη (Ξ)*v
τοῦ ποιητοῦ P: ποιητοῦ Prisc.

XIV. Reipubl. 336 D νῦν δὲ . . . πρότερος] vol. III 356,8
ἤρχετο P: ἤρξατο Prisc.
ἐξαγριαίνεσθαι A(ΠΞ)*v Prisc.: ἀγριαίνεσθαι DKq

354 B οὐκ ἀπεσχόμην . . . ἐλθεῖν] vol. III 299,10
ἐπὶ τοῦτο P: διὰ τούτων Prisc. cf. Protag. 320 C

394 C ὅτι . . . εἶναι] vol. III 324,5
ἔτι σκεπτέον A(ΠΞ)*v: ἐπισκεπτέον ΘΦr Prisc.

E ὅτι εἷς . . . δὲ οὔ] vol. III 304,15
μὲν ἂν P: ἂν om. Prisc.

397 D πολὺ δὲ . . . παῖς] vol. III 348,21
παισὶ P: παῖς Prisc.

Quid? condicio memoriarum Platonicarum non plane eadem est apud grammaticum quam apud philosophos deprehendimus? mixtae sunt ita duarum familiarum lectiones, ut utri exemplum Prisciani Platonicum adscribas dicere non habeas. possum addere Aristidem, Athenaeum, Eusebium, Stobaeum (quod quin facerem dissertationis finibus artis imprimis prohibitus sum): augebuntur argumenta, causa eadem erit. eadem per omne antiquitatis tempus, ut ita dicam, facies librorum vetustissimorum Platonicorum nobis illucet. nec mirum: fere eadem iam tertio ante Chr. n. saeculo erat. etenim antiquus ille testis, qui nuper ex Aegypti latebris luci redditus est, Phaedonis papyrum[1]) dico, vetustatem lectionum, quas nos dicimus familiae β, comprobat. quamvis enim parvae et detritae sint illae laciniae saeculo tertio ante Chr. n. vergente exaratae, tamen nos docuerunt et eas lectiones, quas nos priori classi adscribere solemus, et eas, quas alteri, in libris Platonis iam remotissimis illis temporibus infuisse. sed copiosius de papyro illa agere huius dissertationis non est. hoc tamen lucrum fecimus mentionis, quam illius iniecimus, quod clarius nunc hoc patet: si libri, qui usque ad sextum saeculum ferebantur, nobis suppeterent, non futurum esse, ut

---

[1]) Flinders Petrie papyr. ed. Mahaffy I 18 sqq.

eos secundum nostrorum librorum naturam et condicionem in duas classes discerneremus: nam mixtae leguntur in relliquiis illis papyri Platonici lectiones familiarum nostrarum α et β.

Iam in eo est, ut libere profiteamur, quid de discrimine, quod inter duas familias α et β constituunt, censendum sit. quosnam libros alterius familiae β dicunt? eos, opinor, quos quam plurimis locis a libris 𝔄A discedentes deprehendunt: quos prioris familiae? quos quam multis locis consentientes cum iisdem duobus libris contra tΞ alios. nullus omnino est certus atque definitus limes, quo duarum familiarum fines accurate circumscripti sint; sed velut flumina duo, quae coeuntia undas suas ita miscent, ut primum alterius aquae prope alterius defluant, tum sensim paullatimque coalescant in unum, ita miscentur familiae librorum Platonicae. fideles testes prioris familiae unicos habemus 𝔄 et A, quoniam vel in iis, qui ab his proxime absunt, libris (ΔΠ) lectiones deprehenduntur, quas ut ab 𝔄 recedere, ita ex β originem ducere fatendum est. quid vero de familia β iudicemus? nullum fere dico librum esse, quam illius testem et ducem praedicaveris. non vereor, ne hic mihi t memores: inspicias, quaeso, quas in priore capite composuimus lectiones ut videas, quot locis egregius hic (t) testis alterius familiae cum 𝔄 consentiat, recedat a Ξ. cuiusnam ergo familiae eas esse dicamus lectiones, quas proprias Ξ aliique easque a t diversas his locis praebent? credo alterius familiae; differunt enim ab 𝔄. ergo plurimi sunt loci, quibus t familiae priori addictus ab altera β recedit; idem cadit in Ξ. omnino nullus meo quidem iudicio liber, quem alteri familiae β addicunt, invenitur, cui non immistae sint lectiones, quas prioris esse ex auctoritate libri 𝔄 autumant. etenim ad constituendum ordinem, cui librum quendam adscribant, argumento vel indicio uti solent hoc: quibus in libris lectiones cum 𝔄 consentientes superant eas, quae ad t vel Ξ accedunt, eos familiae α esse iudicant; quibus in libris plures deprehenduntur lectiones librorum t vel Ξ quam 𝔄, eos familiae β addicere solent. pauci sunt libri illius (α) familiae, plurimi huius (β). quae cum ita sint, aperte ac sincere confiteamur oportet duas illas familias accurate distingui omnino non posse. itaque minime mirum

ferri nunc permultos libros, quos utri familiae, α an β, adscribas, iure dubites; quare tertiam illam librorum familiam constituerunt, quam mixtam dicunt. revera multo plures quam nunc credunt ex altera familia libros mixtum illud genus complectitur, paene dixi universam familiam alteram.

Iam hanc alterius familiae naturam compara cum condicione librorum Platonicorum, quae ex scriptorum memoriis Platonicis nobis innotuit: videbis simillimas eas inter se esse. quaeris: ergo tu familia β nihil nisi vulgatae, quam dicunt, vestutae memoriam propagari, familia α recensionem quandam recentiorem exhiberi? minime ego ita; foret eius, qui praepropere magis quam cautius iudicaret. sed velim hoc nunc teneas; progrediente quaestione videbis multum hoc scire interesse, quam arta illa sit affinitas vetustissimorum testium et familiae β.

Venio nunc ad eum locum, qui est de communi omnium librorum nostrorum Platonicorum archetypo. Schanzius (Studien zu Plato p. 23) demonstrare studuit, libros nostros ad unum archetypum redire omnes (secundum Thrasylli dialogorum ordinem, qui dicitur, adornatum). certa est res: quod ille suis argumentis effecit, idem nostris, quas priore libelli capite composuimus, copiis probatur. memoriis enim illis Platonicis lectiones praebentur plurimae, quarum in nostris libris Platonis — quoad nobis noti sunt — nec vola aiunt nec vestigium. duplex autem novarum harum lectionum est ratio. altera enim parte eae continentur, quas aut certo deteriores librorum nostrorum lectionibus esse iudicaveris aut non meliores, ita ut dubius haereas, altera parte eae, quibus verum traditur, cum omnes libri nostri communibus erroribus et corruptelis laborent. quod ut liquido pateat, locos sub uno conpectu secundum dialogorum ordinem digestos afferam. atque primum quidem colligam lectiones scriptorum falsas et ambiguas, deinde eas, quas illi sanas pro nostrorum corruptis praebent. priores hae sunt:

a) falsae et ambiguae scriptorum lectiones.

Phaed. 61 D τούτων Olymp.
62 C ἤδη Olymp.
E †τέως Olymp.
64 B [τοὺς πολλοὺς] Iambl.
66 B *γνησίοις Iambl.
τι Iambl.
C πολλῆς om. Iambl.
E [τὰ ἕτερα] Iambl.

67 A τε om. Iambl. Plut.
D τοῦτο δὲ Iambl.
68 D [κακῶν om.] Iambl.
E τούτῳ Iambl.
69 A [τῷ om.] Iambl.
καὶ om. Iambl. Stob.
C ἢ Iambl.
70 B †οὖν Olymp.
*συνακούσαντα Olymp.
D οὑτωσὶ ἄρα Olymp.
71 B [πράγματος om.] Olymp.
[τὸ συγκρ.] Olymp.
[τὸ ψυχ.] Olymp.
ἑκατέροις Olymp.
72 D [αὐτὰ om.] Olymp.
73 A †γε Olymp.
82 C οὐχὶ Iambl.
[οἱ φιλότιμοι] Iambl.
83 C [ὅτι δὴ] Iambl.
ἥσθ. σφόδρα ἢ λυπ. Iambl.
[ἐπὶ τούτῳ] Iambl.
[πάσχῃ μάλιστα τοῦτο] Iambl.
92 D ἐκ Procl.
97 C γίνεται καὶ ἀπ. Simpl.
99 B μὴ om. Simpl.
108 A τριόδους Olymp.
Theaet. 173 E πέταται Clem. Eus. Theod.
174 A *ἀναβλέποντα Iambl.
B τί δὴ Iambl.
διαφέρον Iamb.
ἢ ποιεῖν Iambl.
συγγινομένοις Iambl.
C ἕκαστος Iambl.
αὐτὸς Iambl.
D τῶν συβώτων Iambl.
†add. γάλα Iambl.
175 C πολὺ Iambl. Euseb. FG
γέ τινες Iambl.
αὐτὴν Iambl.
D ἐναντίοις Iambl.
καλεῖν Iambl.
E ἐπισταμένους Iambl.
θατέρου Iambl.
[δὲ om.] Iambl.
176 A ἀπολωλέν. Simpl. Theod.
ἀεὶ om. Simpl. Theod.
C *ἀνδρεία Iambl.
D [ἔχει τι] Iambl.
E [ἀθέου om.] Iambl.
177 A ὁμοιοιοῦντυ Iambl.
B ὅταν Iambl.
δοκεῖν μηδὲν Iambl.
183 D προκαλ. ἐς λόγους Procl.
Sophist. 242 D ἀσφαλέστερον Theod. Eus.
ταῦτα om. Simpl.
244 B ἀποκρινέσθων Simpl.
245 C οὐ πλείω Simpl.
D τὸ ὂν Simpl.
[ὁπόσον ἦν] Simpl.
249 B *κινήτων Simpl.
251 A [πολλὰ om.] Simpl.
B εἰ (ἐπι-) λαβέσθαι Simpl.
C τὸν μὲν Simpl.
[ἐνίοτε om.] Simpl.
254 A τῶν πολλῶν τῆς Procl.
ἀληθὲς Procl.
256 D εἴπερ Simpl.
258 C *ἐπι- (ἀπο-) ζητήσαντες [Simpl.
D ἐοντα Arist.
*τοῦ ὄντος Simpl.
E [ἕκαστον] Simpl.
μὲν ἔδοξε τάλ. Simpl.

259 A διεληλυθότε Simpl.
B τὸ δὲ μὴ ὂν Simpl.
Phaedr. 242 B καὶ Procl.
C ἃ ἂν Procl.
[πρὶν ἂν ἀφοσιώσομαι om.]
ὥς δή τι Procl. [Procl.
245 C ἄλλο τι Alex.
γένοιτο Simpl.
ἄφθορον Stob.
εἶναι ἀνάγκη Stob.
D δὴ om. Alex. (Simpl.)
E τοῦτο Alex.
αἰσχύνεται Alex.
246 A οἷον γὰρ Procl.
†δεῖται Procl.
B ψυχὴ (γὰρ) πᾶσα Simpl.
E θεῖον, ἅπαν Procl. [Euseb.
ἄρδεται Procl.
247 B ῥᾳδίως om. Procl.
C ποιητὴς τῶν τῇδε Simpl.
[ἔχει . . . λέγ.] om. Simpl.
νῷ θεαταί (θεᾶται) Syr.
θεατῇ Simpl. Procl.
E ὂν om. Simpl.
249 B χιλιοστῷ δὲ Procl.
καὶ Procl.
Alcibiad. 103 B οὐκ Procl.
μηδὲ τὸ λοιπὸν Procl.
†οὐδείς ἐστιν Procl.
104 A πρῶτον Procl.
C ἐλπίδα ἔχων Procl.
105 A *σὰ om. Procl.
B [μέγιστος γενήσῃ] Procl.
D ἐπιθεῖναι Procl.
*μὲ om. Procl.
ἐλπίδα Olymp.
E *συνεργός τις Procl.
105 E [ὥς ἐμοὶ δοκεῖ om.] Procl.
*ἀφῆκε Procl.
106 A τοιαῦτα Procl.
πλέον ἔσται Procl.
B ἢ Procl.
[μοι om.] Olymp.
C *τυγχάνοις Procl.
E γε om. Procl.
*τὴν ἐμὴν om. Procl.
107 B αὖ om. Procl.
ἀμείνων Procl.
108 C *δὲ Olymp.
*τίν' Olymp.
D βέλτιον Procl.
109 A καὶ ἐν Procl.
B ἢ τὸ ὧδε Olymp.
εἰ δὲ Procl.
γε om. Procl.
E *εὑρεῖν γε Procl.
110 A μέντοι Procl.
B πονηρὸς καὶ Olymp.
C μὰ Δί' Procl.
οὔκουν ἔγωγε Procl.
D *φαινόμενα Procl.
[σοι om.] Olymp.
[αὐτὸ] Olymp.
κἀμοίγε Procl.
E *σπουδ. τι Olymp.
οἶμαι om. Olymp.
111 A μὴ Procl.
αὐτὸ Procl.
B *ταύτην Olymp.
C εἰ μὲν Procl.
D [οὐκοῦν om.] Procl.
*μαθεῖν Procl.
*δοκεῖ Procl.
112 B ταύτην γε Pro

112 C *Κορωνείᾳ συμβᾶσ. Procl.
ὅτε Procl.
[Κλεινίας om.] Procl.
περὶ δικαίου Procl.
D †τῶν κακῶν Procl.
τὰ δίκ. κ. τ. ἀδ. εἶδέν. Procl.
ἐξεῦρες Procl.
E εἶπας Procl.
ἔρωμαί σε Olymp.
*ποῖα πλείῳ Olymp.
113 A *ἴθι δὲ Olymp.
B [ἢ om.] Procl.
ὁ Ἀλκιβ. Procl. Olymp.
*ἐπίσταται Olymp.
συμβουλέυειν Procl.
C *κινδυνεύει Olymp.
ἔχεις ἐν νῷ Olymp.
D οἶμαι δὲ Procl.
[τὰ om.] Procl.
E ἐρωτήσεις Olymp.
οὐκ ἂν Olymp.
σὺ om. Olymp.
114 A *αὐτῶν Procl.
B μὲ om. Olymp.
[λόγῳ om.] Olymp.
*οἷός τε Olymp.
[πείθειν om.] Olymp.
C ὁ om. Olymp. (bis)
D τοίνυν Procl.
*ἤ που νῦν Procl.
E *οὐκ ἔτι Olymp.
[καὶ ἂν εἰ μὴ] Olymp.
οὐ γὰρ Procl.
115 A [τῶν om.] Procl.
*ἔδειξεν Olymp.
καὶ Procl.
B τε ἔλαβον Stob.

115 B θανάτους Procl.
C πότερα ἂν Procl.
D *πόσῳ οὖν Procl.
E προσεῖπας Procl.
116 A ἢ ὡς Procl.
118 B μὲν ὀνομάζειν Olymp.
καταμαρτυρεῖ Olymp.
ἐπὶ τὰ Olymp.
διὸ ἀλλὰ Olymp.
C γάρ τοι Olymp.
ἤδη om. Olymp.
D [τί δὲ] Olymp.
εἰπεῖν ἂν Olymp.
E λίθοι Olymp.
119 C ὑπὲρ σοῦ Olymp.
ἐμαυτοῦ Olymp.
120 D γενέσθαι Olymp.
122 B *εἰ μή τις Olymp.
C ἐθελήσειας Olymp.
τε om. Olymp.
E *αὐτοῖς Olymp.
πάντων Olymp.
123 B ποτε ἤκουσα ἐγὼ Olymp.
124 C θεῖος add. Procl.
125 B τί οὖν Olymp.
καλεῖς Olymp.
C καὶ τῶν συμβ. Olymp.
127 B ἐλέγομεν Olymp.
κατὰ τὰ αὐτὰ Olymp.
D ἢ τὴν Olymp.
E ἀποκρίνασθαι Olymp.
θέλῃ Olymp.
129 B τάχ᾽ ἂν Olymp.
130 B ἄρξει Olymp.
C δεῖ σαφέστερον Olymp.
132 C γνοίημεν Olymp.
D *παραδείγμ. αὐτῆς Olymp.

133 D οἷον ἑαυτοὺς Olymp.
E γε om. Olymp.
135 B πρὶν δὲ τὴν Olymp.
D εἶπας Olymp.
μὲν ὧδε Olymp.
E δ' ἂν Olymp.
Euthyd. 279 A κατὰ σῶμα Iambl.
Gorg. 447 B ἐθελήσει Olymp.
449 C μέντοι Olymp.
452 B μετὰ τοῦτο Olymp.
459 C *πρὸ λόγου Olymp.
D καὶ περὶ Olymp.
463 D *ἂν om. Olymp.
467 D τούτου Stobaei B
469 A *ὅστις om. Olymp.
[ἂν ἔγωγε om.] Simpl.
C οὐδέτερον Simpl.
[ἀνάγκη] Simpl.
470 A τοῦτο Olymp.
473 B ἀλλ' ἔστι Olymp.
482 C *δοκεῖ μοι Olymp.
491 E ὅστις om. Alex.
*ἂν ἀγνοοίη Alex.
493 A Ἰταλικός τις Iambl.
D ἀληθέστατον Olymp.
τὴν νῦν Iambl.
E μηδὲ Iambl.
Menexen. 246 D ὑπὸ γῆν Iambl.
ἅπαντα Iambl.
*καλῷ Iambl.
247 A [πρῶτον] Iambl.
B [ἡμᾶς γ. ἐγγ.] Iambl.
[ἀπορεῖ δὲ αὐτοῦ] Iambl.
248 A [ἐν ἄλλοις] Iambl.
ἡμεῖς Iambl.
Reip. 479 D προσωμολογήσαμεν δὲ ἔτι Simpl.

514 B εἶναι Iambl.
ᾠκοδομημένον Iambl.
515 D αὐτὸ Iambl.
[τά τε] Iambl.
516 A [τῶν] Iambl.
[καθορῴη] Iambl.
σεληνῶν Iambl.
B οἷός τέ ἐστι Iambl.
517 A *ἀμβλυωπεῖ Iambl.
παρέχοι Iambl.
B [ὡς ἀληθῶς τοῖς] Iambl.
C παρεχομένη Iambl.
518 B οὐχ οἷον Iambl.
521 C *τόδε Iambl.
φιλομάθειαν Iambl.
ἀληθινὴν Iambl.
523 C †μέν που Iambl.
D ἐπ' ἐσχάτῳ Iambl.
532 D *ἀορατῷ Iambl.
536 B φιλομαθείας Iambl.
546 B μὲν οὖν Procl.
C καὶ Procl.
547 A γίνηται Procl.
617 B ἰέναι om. Simpl.
δεύτερον Simpl.
D ὅδε λόγος Procl.
λήξεται δαίμων Procl.
δαίμονας Procl.
618 A ἀνθρωπίνους Procl.
B μὴ Procl.
ἀλλοίαν τε Procl.
619 B δὴ Procl.
αἱρέσεώς τινος Procl.
620 C πόνων καὶ φιλοτιμ. Procl.
E ἰέναι om. Procl.
Leg. 636 D φύσει om. Simpl. Aspas.

636 E ὁμοίως καὶ ἰδιώτης om. Simpl.	660 E κεκτῴτο Iambl.
660 E τιθοίμην Iambl.	661 A [τολμῴη] Iambl.
	[νικῴη] Iambl.

Ex harum lectionum enumeratione forsitan occurrat illud, si aut nullius aut dubiae fidei ipsae sint, non esse eas idoneas, quibus aliquid de archetypo quodam vetusto probes; corruptelis enim vel interpolationibus vel quovis modo eas natas esse posse. quod adeo non neglexi, ut ipse eos locos singularibus notis distinguerem, quos ex sobrii iudicis sententia extra causam relinquendos esse crediderim. atque astericis eas lectiones insignivi, quae corruptelis natae videntur esse, crucibus notavi, quibus interpolationis maculam inesse censui, cancellis segregavi, quas auctores habere iudicavi Proclum, Iamblichum, ceteros consulto verba Platonica invertentes. exime hos qui multi sunt locos: relinquntur tot lectiones, quas pro veris scripturae discrepantiis habere necesse est, ut, quod studemus, probatum sit. sed concedamus nihil lectionibus hisce probari, tamen restant alterae illae, quibus genuinam Platonis scripturam servari edixi; relege ergo hasce:

b) genuinae scriptorum lectiones.

veteres scriptores	libri nostri
Phaed. 66E φρόνησις Iambl. Plut.	φρονήσεως
87 A ἀνατίθεμαι Olymp.	ἀντιτίθεμαι
Theaetet. 173E διερευνωμένη Theod.	ἐρευνωμένη
174 B ἢ ποιεῖν Iambl.	ποιεῖν P
175 D οὐδὲ Iambl.	οὐ
176 C τοῦτο Iambl. Theod. Eus.	τούτου
Sophist. 245 B λόγῳ Simpl. EF	ὅλῳ λόγῳ (λόγῳ ὅλῳ)
φανεῖται Simpl.	φαίνεται
258 A οὖσα Simpl.	οὐσία
D τοῦτο δαμῇ Simpl.	τοῦτ᾽ οὐδαμῇ
E ἕκαστον Simpl.	ἑκάστου
Phaedr. 247 B ᾗ δὴ Procl.	ἤδη
E ἡμεῖς Syr.	ἡμεῖς νῦν
Alcib. 104 C ὅπουπερ Procl.	ὅπου
D εἰδέναι Procl.	εἰδ. ἀκοῦσαι (καὶ ἀκοῦσαι)

Alcib. 106 E καὶ αὐτὸς Procl.	καὶ ἐγὼ
108 E τὸ ἄμεινον Procl.	τῷ ἀμείνονι
109 D οὐ μὰ Procl.	μὰ
112 E οὐκ ἐπίσταμαι Procl.	συνεπίσταμαι
113 A ἔρωμαι ποῖα Olymp.	ἐρωτῶ (ἐρῶ) καὶ ποῖα
C οὐκ Procl.	ἀλλ' οὐκ
115 C πότερα ἂν Procl.	σὺ πότερα ἂν
120 A ὀρτυγοκόπον Olymp. Athen.	ὀρτυγοτρόφον
127 B εὖ Olymp.	αὖ P
Gorg. 448 B τί Olymp.	τίνα
454 A ἄρα Olymp.	γὰρ αὖ (οὖν, ἂν)
456 C πάλιν Olymp.	πάλαι
458 C γοῦν Olymp.	δ' οὖν
467 B σχέτλιά γε Olymp. Stob.	σχέτλια
493 D ἀληθέστατον Olymp.	ἀληθέστερον
E δὲ ἀεὶ Iambl.	ἀεὶ
506 D τεταγμένον τι Iambl.	τι om.
Leg. 661 B ὅτι δ' ἂν Iambl.	ὅτι ἂν

Non paucos locos, quos corruptos omnes hi libri nostri exhibent, Iamblichus, Syrianus, Simplicius, Proclus, Olympiodorus, alii pristino integritatis nitore splendentes servarunt. quos quis ab illis proprio Marte correctos esse iudicaverit? an ei sunt, quos quis facile coniectura emendet? immo sequere cunctis his locis veterum illorum scriptorum testimonia: ipsius Platonis premes vestigia, quae e librorum nostrorum memoria plane evanuerunt. licet vero imminuas auctoritatem lectionum harum optimarum et a coniecturae suspicione liberarum, quia unus solus scriptor testis est: at summi momenti ei sunt, quibus complures scriptores consentiunt in scriptura dissentiente. vide, quot locos singulari hac gravitate insignes e tabulis nostris tenuissimis — nam et paucos e magno numero adscivimus scriptores et paucos, respeximus dialogos — producere licuerit.

Phaed. 66 E Iambl. Plut. φρόνησις : P φρονήσεως
67 A Iambl. Plut. om. τε : P exh.
69 A Iambl. Stob. om. καὶ : P exh.
Theaetet. 173 E πέταται Clem. Euseb. Theod.: P φέρεται (πέτεται)
175 C Iambl. Euseb. FG πολὺ : P om.

Theaetet. 176 A Simpl. Theod. ἀπολωλέναι : P ἀπολέσθαι
Simpl. Theod. om. ἀεὶ : P exh.
C Iambl. Theod. Euseb. τοῦτο : P τούτου
Sophist. 242 D Theod. Euseb. ἀσφαλέστερον : P ἀσφαλέστατον
Phaedr. 246 B Simpl. Euseb. ψυχὴ (γὰρ) πᾶσα : P πᾶσα (ἡ) ψυχὴ
247 C Simpl. Procl: θεατῇ : P θεατῇ νῷ (χρῆται)
Alcib. 113 B Procl. Olymp. ὁ Ἀλκιβ. : P Ἀλκιβ.
120 A Olymp. Ath. ὀρτυγοκόπον : P ὀρτυγοτρόφον
467 B Olymp. Stob. σχέτλιά γε : P σχέτλια
Leg. 636 D Simpl. Aspas. om. φύσει : P exh.

Quae cum ita sint, necessario eo adducimur, ut ex uno libro archetypo omnes nostros libros originem ducere statuamus. neque enim alio modo explicari potest, quomodo factum sit, ut omnes libri nostri iisdem locis laborent vitiis iisdem, cum sanae veraeque lectiones in veterum illorum scriptorum exemplis Platonicis legerentur. sequitur certo quodam tempore, cum rari fuerunt libri Platonici, unum librum omnes dialogos complectentem tanta auctoritate fuisse, ut permulta inde exempla exscriberentur; quae exempla cum auctoritate originis, copia scriptorum Platonicorum, nitore novitatis commendarentur, factum est, ut libri vetustiores qui hic illic etiam latebant, facile oblitterarentur, neglegerentur, pessumdarentur. quo facto memoria dialogorum Platonicorum in uno illo libro, unde quae unica legebantur nova exempla descripta erant, nitebatur, quem librum archetypum x dicimus. neque vero credo hunc librum tantum hominibus aequalibus impositurum fuisse, ut cetera exempla abicerent, nisi propria quadam vi et auctoritate ille instructus fuisset. dicam breviter, quid sentiam: liber a viro docto vel a pluribus viris erat editus — vereor dicere recognitus —, quorum quae apud aequales erat auctoritas, eadem facta est vis et pondus archetypi x.

Iam quae demonstrasse nobis videmur, paucis verbis comprehendamus: videbis ipse ex tempore, quid effecerimus. omnes libri nostri et familiae α et β Platonici ad unum archetypum redeunt; archetypus a viris doctis vel uno vel pluribus editus videtur fuisse; familia β non ex α derivata est; lectiones familiae β magna necessitate cum lectionibus vetustorum exem-

plorum Platonis coniunctae sunt: patet, archetypum qui ediderunt, eos librum vel libros vulgatae antiquae adhuibuisse. ita igitur verum est, quod supra quaesivimus, librisne familiae β memoria veterum librorum propagaretur, ut ex uno vel compluribus librorum illius aetatis omnes nostri libri originem ducant, nempe ex iis quos adhibuerunt, qui archetypi x verba constituerunt. vides quid lucis hinc ad origines familiae α illustrandas redundet[1]. haec enim sicut omnes libri nostri ex communi illo archetypo x provenit; atqui familiam β, cuius lectiones artiore necessitate cum vulgata antiqua coniuncta sint, consentaneum est archetypi testem esse fideliorem quam familiam α: ergo recentior familia α quam β, ita ut plane contrarium efficiatur eius quod Schanzius contendit. atque ita nata est familia α ex archetypo x, ut viri et artis grammaticae periti et librorum Platonicorum veterum ope instructi verba Platonis via ac ratione recenserent. huc virtutes illae redeunt nimis dudum concelebratae familiae α, non ad integra venerandae antiquitatis exempla Platonica. quare qui ad α potissimum verba Platonis recensenda esse iudicant, eos semper conscios sibi esse oportet niti se in auctoritate virorum, quorum neque scientiam neque artem neque praesidia operis cognita habent. quamquam non nego viros illos dignos esse, quibus fidem habeamus, libenterque concedo multo praestantiorem operam relliquiis Platonicis eosdem dicasse, quam qui archetypum x ediderunt, tamen caute agamus cum illis. eadem igitur huic familiae est condicio, quae Demosthenis Parisino Σ et Isocratis Urbinati Γ. sunt optimi, sed optimi sunt non quia optime scripturam veterem servarunt, sed quia optime recensiti sunt. quod quanti momenti ad recte aestimandam fidem et auctoritatem 'optimorum' illorum sit, non est, quod moneam. sed haec nunc meum non est accuratius persequi; ne vero plane ficta protulisse videar, pauca haec adumbrata volo. maximus est numerus librorum familiae β, perexiguus familiae α: nimirum consentaneum et e re est longe patere campum antiquioris archetypi x, contra recentioris recensionis orbem artum esse.

[1]) Quae de male discretis familiis α β et de aetate familiarum dixi, de his imprimis Brunonis Keil scholis edoctus sum.

addo alterum: iustae recensionis vestigia in 𝔄 deprehendimus, quae etiam supra (p. 24,2) significavimus. atque satis iam dictum est de Alcibiadis loco (104 D), ubi insanum εἰδέναι ἀκοῦσαι familiae β ita interpolaverunt, qui α recensuerunt, ut καὶ interponerent, cum genuinum εἰδέναι Proclus servaret. alter locus est Phaedr. 247 C, quem sic exhibent libri α: ἡ γὰρ ἀχρώματος τε καὶ ἀσχημάτιστος καὶ ἀναφὴς οὐσία ὄντως ψυχῇ οὖσα κυβερνήτῃ μόνῳ θεατῇ νῷ . . . τοῦτον ἔχει τὸν τόπον; in quibus pro ψυχῇ οὖσα familia β adsentiente Proclo (Simplicio Syriano) praebet οὖσα ψυχῆς. iam vocis ψυχῆς vel ψυχῇ locum non esse in verbis illis Madvigius docuit; quodsi glossema est, quaeritur, cuius vocis vel sententiae; nec difficilis res diiudicatu; νοῦς enim κυβερνήτης est ψυχῆς; ergo genuinum est ψυχῆς, fuitque in vetusto quodam libro sic scriptum: ὄντως οὖσα κυβερνήτῃ (ψυχῆς written above οὖσα); sed cum auctores α recte perspexissent ψυχῆς hic loci ineptire, ad praecendentia glossema ita traxerunt, ut genetivo in dativum rescripto cum vocem ante ὄντως posuissent, ψυχῇ ad ἀναφὴς referrent; iam haec evasit sententia: ‘essentia, quam anima tangere nequit, cum sola cogitatione tangatur’, quae sententia ut aliena a Platone est, ita digna interpolatore admodum docto. a genuinis igitur verbis Platonicis familia β propius quam familia α abest. tertium exemplum praebetur verbis Soph. 245 B τὸ δέ γε τοιοῦτον ἐκ πολλῶν μερῶν ὂν οὐ συμφωνήσει τῷ λόγῳ, qualia sunt apud Simplicium; α exhibet τῷ ὅλῳ λόγῳ, β τῷ λόγῳ ὅλῳ. iam vero ὅλῳ ineptire patet; referendum enim est ad verba κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, quae proxime antecedunt; quare iam Schleiermacherus non cognita Procli lectione verum coniectando invenit. τῷ λόγῳ ὅλῳ, quod in β, graecum non est, graecum est τῷ ὅλῳ λόγῳ; nimirum docti auctores α vocem spuriam apto loco inter verba receperunt; in prava vocis collocatione, quae in β est, veri vestigium quoddam servatum est. moneo autem ὅλῳ non glossema esse, sed dittographiam ex $\hat{o}$, i. e. λόγῳ, falso iterato natam. sed haec peculiari inquisitione digna. aliud hoc addo: viros illos ad verba recensenda usos esse auxilio librorum, qui singulos vel aliquot dialogos Platonicos continebant, inde efficitur, quod textus libri 𝔄 alius est

pretii aliis in dialogis; quod quo quis attentius Schanzii — Schanzii dico α tutoris — recensionem perlustraverit, eo magis sibi persuadebit. quod minime mirum: una enim cum melioribus archetypi x libris viri illi arripuerunt deteriores, ad quos Platonis verba recenserent; atque ut hoc statim adiciam, patet hinc condicionem familiarum α et β necessario eam esse quam deprehendimus, nimirum praestare α et singulis quibusdam lectionibus ex antiquis exemplis oriundis et certis quibusdam scripturae virtutibus ad doctrinam grammaticam exactis, neque esse unice sinceram vel fidelem testem. quid? si ope familiae β destituti essemus, de permultis Platonis locis sanandis plane desperandum erat[1]). quam utriusque familiae naturam cum aliis ex causis, tum ex ipsa familiarum origine redire contendo. neque enim negari potest veteres libros, quales Procli Olympiodori aliorum erant, hic illic latuisse, cum archetypi auctoritas longe lateque dominaretur; studia Platonica Constantinopoli, Athenis, Antiochiae, Caesareae, Hieropoli, Gazae, Alexandriae floruerunt nec verisimile est brevi tempore ubique libros illos veteres exstinctos esse. quod ut valet ad naturam recensionis α recte pernoscendam, ita ad res et fortunam alterius familiae bene perpendendas et iudicandas plurimum interest. familiam enim β in plures ordines discedere dudum cognitum est. qui si quaeris unde exstiterint, non vereor profiteri eandem subesse causam, quam ad illustrandas familiae α origines summi esse momenti modo demonstravi. dico enim ordines illos ortos esse, cum ex antiquoribus illis libris lectiones inferrentur in libros β, qui ex archetypo x orti erant. qua ratione optime explicatur, quomodo fieri possit, ut ex nostris libris quidam neque aetate neque virtute praestantes soli omnium eas lectiones servent, quas apud scriptores invenimus. exempla in promptu sunt:

Phaed. 66 A ἐπιχειροίη Γ Iambl.
99 B βέλτιστα αὐτά ΓΗ Simpl. Stobaei P
Sophist. 244 E σφαίρης ΓΛCH Simpl.
Alcib. 110 E οἷοί τε Ξ Procl.

---

[1]) cf. p. 24,2 et p. 36,1.

Alcib. 113 A ἐρωτῶ καὶ ποῖα ΞΓ[1])ν Procl.
Phaedr. 247 E ὄντως ὄντα Ξv Simpl. a
Sophist. 258 C αὐτὸ Ξ Simpl. DE
D οὖν om. Ξ Simpl. aF
Gorg. 447 D ἔρομαι ΞΦΓ Olymp.
471 A μὴν ΞΣΥ Olymp.
493 A Σικελικὸς ΞΣΥ Iambl.
Reipubl. 525 A περὶ αὐτὸ Ξ*v* Iambl.
546 B γενητῷ ΞΦm Procl.
515 D ὀρθότερον ΦDKm Iambl.
Gorg. 493 A ἀνοήτων ΣΦW Iambl. Stob.
Alc. 110 B σοῦ om. Σ Procl.
Menexen. 246 D αἰσχύναντι ΣZ Iambl.
247 B οὐδὲν ἢ παρέχειν ΣΦZW Dionys.
ἢ οὐδενία bΠ² Iambl.
Theaetet. 176 C δοκοῦσι Π Iambl.
177 B ἐθελήσουσιν Υ Iambl.
Reipubl. 380 D ἐξίστατο tv Simpl.
524 C καὶ ἡ ὄψις *v* Iambl.
537 C οἰκειότητός τε *v* Iambl.
Alcib. 132 A ἀπολείπω Ev Olymp.
Theaetet. 177 B ὅταν bW[2]) Iambl.
Sophist. 244 E χρεών W al. Simpl.
245 D γενομένην οὔτε οὖσαν W Simpl.
248 E ἑστὼς W(Ξ) al. Simpl.
249 B γοῦν W Simpl.
251 C αὐτὸ om. W Simpl.

---

[1]) Patet non ad recens exemplum scripturam Ξ redire; quare laudandus videtur K. F. Hermann, qui quamvis libri illius lectiones ad tantam antiquitatem redire nesciret, tamen rectum iudicium de praestantia eius tulerit, ita ut eum optimum tetralogiae septimae, in qua libro Bodleiano destituti sumus, testem haberet eiusque ad normam verba philosophi recenseret. at Ξ e Veneto 186 transcriptum nunc dicunt (cf. quae congessit Wohlrab, die Platohandschriften p. 686--689); quod si verum est, editor Platonis novus hunc librum (Ven. 186) accurate examinet oportebit.

[2]) Distinguendus est Schanzii W in Theateto Menexeno Sophista a Bekkeri W, qui est in Gorgia cf. p. 37,1.

Neque dubito, quin veterum illorum librorum auctoritas etiam immutandi Thrasylli ordinis causa interdum fuerit. qui enim in transcribendis duobus exemplis lectiones antiquioris recentiori immiscuit, is facile auctoritate et virtute antiquioris eo adduci potuit, ut non solum lectiones singulas ex illo reciperet, sed etiam ordinem dialogorum ad illud immutaret. hoc ad Tubingensem 𝔗, de quo Wilamowitzius l. c. verba fecit, valere credo. eadem ratione — nimirum contaminatione librorum familiae α et β — mixtum illud librorum genus, quod tertium statuunt, natum est. constitutus autem est archetypus x et post saeculum VI — id quod e memoriis Platonicis scriptorum patet — et ante a. 895 p. Chr. n., quo anno 𝔄, dux familiae α, conscriptus est, quo antiquiorum esse archetypum x necesse est. satis autem habeo his modis tempora et origines archetypi adumbrare; accuratiora altioris sunt indaginis, cui nec scientia nec copiae meae pares sint.

Sed ut finem faciam; quid lucrati sumus ad rem criticam in Platone factitandam? abiectis Schanzii opinionibus, hoc nobis tenendum esse videtur. quandoquidem deteriores, quos dicunt, libri redeunt ad antiquos libros, scripturae eorum neglegendae non sunt, quia sunt alterius β familiae, neque quae sunt prioris familiae α, praeferendae illis, quia sunt prioris, sed singuli loci subtiliter erunt perpendendi, quae requirant ars grammatica, usus dicendi scriptoris, sententiarum nexus ac ratio. atque omnino libri, qui sunt alterius familiae, iam desinant vocari deteriores. etenim et propter aetatem et propter originem et propter virtutes in verbis Platonis recensendis non minoris sunt faciendi quam familiae α, sed eiusdem auctoritatis et fidei in gradu habendi.

Iam restat, ut Brunoni Keil, praeceptori humanissimo, summas gratias agam, qui ut semper studiis meis favit opera et consilio, ita et huius libelli fuit auctor et dux indefessus.